

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Τὰ δράματα τῆς καρδιάς

ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΑΗ ΤΟ ΠΑΘΟΣ

Ἡ Βικτώρια ἦταν γειτόνισά μου καὶ ὁ κήπος τῆς ἦταν κοντὰ στὸ δικό μου. Οἱ σχέσεις μας δὲν ἦταν καὶ πολὺ στενές, μὰ ὅταν καλοῦσε φίλους τῆς στὸ σπίτι τῆς, δὲν παρέλειπε νὰ καλῇ καὶ μένα.

Ἐκείνη τὴν καλοκαίρι μέρα, ξεκουραζόμουν στὸν κήπο μου, ὅταν ἀκούσα ἐν' αὐτοκίνητο νὰ σταματῇ ἐξω ἀπ' τὴν βιλλιότα τῆς Βικτωρίας. Κατέβηκε καὶ ἡ ἴδια καὶ τὴν εἶδα νὰ ὑποδέχεται ἕνα συμπαιθνικὸ νεὸ γελᾶσθαι καὶ συγκινήσει, νὰ χαίρεται μὴ καπέλλα πολὺ νέα, νόστιμη καὶ κομψή.

Σκέφτηκα πὼς σὲ λίγο θὰ με καλοῦσαν καὶ μένα γιὰ τὸ τσάι γιὰ τὸ δείπνο. Αὐτὸ καὶ ἐγένετο. Ὅταν πῆγα καὶ τοὺς βρήκα, ἡ Βικτώρια μὲ οὐστησε τὸν Ζάν, τὸ συμπαιθνικὸ νεὸ καὶ τὴν Λάουρα, τὴν χαριτωμένη γυναίκα του. Αὐτὸς εἶναι ὁ Τεό, εἶπε γιὰ μένα, ἕνας ἐρημίτης πού ζῇ πάντα στὴν ἐξοχὴ καὶ λατρεῖ τὰ λουλούδια.

Ἦξερα καλὰ τὴν Βικτώρια, γιὰτὶ δύο χρόνια πρὶν τὴν εἶχα ἐρωτευθῇ. Ἀνακάλεσα ὁμῶς πὼς ἦταν μὴ ὑποκριτρία, πού ἤθελε σάνει καὶ καλὰ νὰ ἐρωτευεῖται ἀκόμα.

Χαιρέτησα εὐγενικὰ τὴν Λάουρα, πού, ὅταν ἔμαθε πὼς εἶχα ὀραία γεράνια στὸ περίβολό μου, ζήτησε ἀμέσως νὰ τὰ δῇ. Ἀφῆσκα μόνους τὴν Βικτώρια καὶ τὸν Ζάν. Καθὼς θαύμαζε ἡ Λάουρα τὰ γεράνια, τῆς εἶπα:

—Δὲν μιλάω καλύτερα στὸν ἐνικό, ἀφοῦ ἔχουμε τὸ ἴδιο πάθος γιὰ τὰ λουλούδια: «Εἶσαι θὰ συνδεθῶμε πὺ πολὺ. Καὶ ἡ Βικτώρια καὶ ὁ Ζάν μιλῶνε στὸν ἐνικό.

—Ναί, αὐτοὶ οἱ δύο γνωρίζονται ἀπὸ τότε πού ἦταν παιδιά, εἶπε ἡ Λάουρα. Ἦταν μαζί στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ὁ Ζάν μάλιστα, πρόσθεσε ἡ Λάουρα, ἦρθε ἐπιτήδευς γιὰ νὰ τῆς δώσῃ μαθήματα, γιὰτὶ εἶναι καθηγητὴς στὴν Ἀκαδη-

μία τῶν Τεχνῶν...

Στὸ μεταξύ, ὁ Ζάν, ὑπερήφανος γιὰτὶ εἶχε κατακτήσει μὴ γυναίκα σάν τὴν Βικτώρια, εἰδείνε περιφρόνησι στὴ γυναίκα του καὶ τὴν ταπεινὴν μάλιστα μπροστὰ του. Ἀρχισὰ νὰ μισῇ τὴν Βικτώρια καὶ τῆς τὸ εἶπα ἕνα βράδυ.

—Αγαπητέ μου Τεό, μὲ ἀπάντησε, αὐτὰ δὲ σ' ἐνδιαφέρουν. Ἐλῆες νὰ ὑπερασπισθῇς τὴν εὐτυχία τῆς Λάουρας; Γιατὶ λοιπὸν δὲν ἐπιφρονεῖς ἀπὸ μὴ τὸν εὐνοϊκὸν περιστάσι; Ἐυχαριστῶς θὰ τὴ χαστούκιζα.

—Πρέπει γὰ σοὺ πῶ, συνέχισε ἡ Βικτώρια, πὼς δὲν πρὸκειται νὰ πάψω νὰ βλέπω τὸν Ζάν. Ἀποφάσισα μάλιστα νὰ πάω μαζί τὸ Σεπτέμβριο στὸ Παρίσι.

—Καὶ ἡ Λάουρα; ρώτησα. —Ὦ, αὐτὴ, εἶναι μὴ ἀσημαντὴ νοικοκυροῦλα, δὲν εἶναι ὁ σύζυγός σου ἀεὶ στὸν Ζάν. —Θὰ τὸν βαρεθῇς καὶ αὐτὸν σάν τοὺς ἄλλους καὶ δάχνης καταστρέψει τὴν εὐτυχία μίας γυναίκας...

—Ὅχι, αὐτὴ τὴ φορά εἰμαι στ' ἀλήθεια ἐρωτευμένη μὲ τὸν Ζάν.

Μὰ τὴν ἀλήθεια τὴν λυπόμουν. Δὲν ἦταν πιά νέα, οὐτε ὁμορφὴ, ἦταν μὴ γυναίκα σαράντα χρόνων, πού ἀγωνιζόταν νὰ διατηρήσῃ τὴν ἄλλη μέρη συνάντησά τὴν Λάουρα καὶ τῆς τὰ εἶπα ὅλα.

—Γιατὶ εἶσαι τόσο καλὸς μαζὶ μου; με ρώτησε.

Τὴν κῦττασα καὶ ἐκείνη κοκκίνισε. «Εἶπαι χλωμίσα.

—Τεό, φώναξε. Ὡστε;... Λίγο ἔλειψε νὰ τὴν πάρω στὴν ἀγκαλιά μου καὶ νὰ τὴν φιλήσω, μὰ συγκρατήθηκα...

—Ναί, αὐτοὶ οἱ δύο γνωρίζονται ἀπὸ τότε πού ἦταν παιδιά, εἶπε ἡ Λάουρα. Ἦταν μαζί στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.

Ὁ Ζάν μάλιστα, πρόσθεσε ἡ Λάουρα, ἦρθε ἐπιτήδευς γιὰ νὰ τῆς δώσῃ μαθήματα, γιὰτὶ εἶναι καθηγητὴς στὴν Ἀκαδη-

θος ἦταν ἐρωτευμένη μὲ τὸν ἀνδρα τῆς καὶ ἂς δεχόταν τὶς δικές του ἐκδηλώσεις. Ἡ Βικτώρια, μ' ὅλα τὰς τὴς κομψήματα καὶ τὰ βαμμένα τάδεχνε τὰ χόρνια τῆς. Στὸ τέλος, ὁ Ζάν τὴν ἀντιλήφθηκε καὶ αὐτὸς καὶ ἔγινε νευρικός. Δὲν ἤξερε καὶ ὁ ἴδιος τί ἤθελε. Ἀρχισὰ νὰ κἀν σκηνές ζήλοτυπίας στὴ Λάουρα, ἐνῶ ἡ Βικτώρια ἔκανε τὸ ἴδιο σ' αὐτόν. Φαῦλος κύκλος. Οἱ μέρες περνοῦσαν καὶ ἕνα βράδυ μὰς εἶπε πὼς θάφευγε μὲ τὴν γυναίκα του γιὰ τὸ Παρίσι. Ὅταν τὸμαθα, λυπήθηκα καὶ σκέφτηκα τὴ μικρὴ μου Λάουρα.

—Καὶ ἡ Βικτώρια; τὴ ρώτησα. —Δὲν εἶπε τίποτα, μόνον με παρακάλεσε νὰ κάνουμε μαζί ἕναν τελευταῖον περίπατο μὲ τ' αὐτοκίνητο. Θέλει νὰ χωριστοῦμε σὰ φίλους. Σ' ἐνδιασιώ, Τεό, πρόσθεσε, δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ πὼς καλὸς ἦσουν μαζί μου.

—Στὸ καλὸ, Λάουρα, τῆς εἶπα σφιγγόντας τὸ χερί τῆς. Ἐκείνη χαμογέλασε λυπημένα, καὶ με φίλησε στὰ χεῖλη καὶ ἐνῶ φιλῶ, ἀνάλαφο. Ὅταν ἐφυγε, ἦρθε καὶ με βρήκε ὁ Ζάν.

—Ἡ Λάουρα καὶ ἡ Βικτώρια πῆγαν νὰ κάνουν ἕνα γύρο μὲ τ' αὐτοκίνητο, εἶπε. Εἶναι φογὰ καὶ ἀκόμα δὲν γύρισαν. Τὶ νὰ συμβαίνει;

—Ἰσως νὰ χάλασε τὸ μωτέρ, ἡ ἴσως νὰ κἀθηκε κάπου νὰ πάρουν κάτι.

Θυμήθηκα τότε τὰ λόγια τῆς Λάουρας. Ἡ Βικτώρια τῆς εἶχε πῇ: «Θὰ κάνουμε μαζί ἕναν τελευταῖον περίπατο». Ἐνα καλὸ πρόσθημα μὲ ἔσφιξε τὴν καρδιά...

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ ἐκείνη τὴν ἀτελείωτὴ νύχτα στὸ νοσοκομεῖο καὶ τὴ στιγμή πού ἔμαθα πὼς τὸ αὐτοκίνητο εἶχε ἀναποδογυρίσει παίρνοντας τὶς δύο γυναῖκες ἀπὸ κάτω. Καὶ ἡ Λάουρα, ὅταν ὁ γιὰτὸς μου ἀνέγειλε πὼς δὲν εἶχαν σκοτωθῇ.

—Μόνον πού ἡ μία εἶναι λίγο σοφὰ τραυματισμένη, ἡ πὺ νέα.

Δηλαδή ἡ Λάουρα.

—Γιατὶ, πρέπει νὰ τὴ σώσετε! φώναξε ὁ Ζάν.

—Εἰστε ὁ σύζυγός; Ἐλάτε μαζί μου...

Ἐκλάμα μέσα μου γιὰ τὴν Λάουρα. Σκέφτηκα καὶ τὴ Βικτώρια πού ἦταν ἐλαφρὰ τραυματισμένη καὶ πού εἶχε προσπαθῇ νὰ σκοτώσῃ τὴν Λάουρα γιὰ νὰ τῆς πάρῃ τὸν ἀνδρα τῆς. Ζήτησα νὰ τὴ δῶ. Τὴ μισοδόξα καὶ θὰ τῆς ἔλεγα ὅλη τὴν περιφρόνησί μου, ὅλη τὴν ἀφῆσα πού ἐνοιώθα γι' αὐτή.

Καὶ ὁμῶς ὅταν τὴν εἶδα στὸ θάλαμο, δὲν τῆς εἶπα τίποτα, γιὰτὶ ἀντίκρισα μπροστὰ μου τὸ πρόσωπο μίας γυναίκας γερασμένης, μαρμαρινῆς, πού ὅλα εἶχαν καταστραφῇ γύρω τῆς καὶ μέσα τῆς...

—Ζῇ; με ρώτησε.

—Ναί, ζῇ.

—Δόξα σοὶ ὁ Θεός, εἶπε ἡ Βικτώρια καὶ ἄρχισε νὰ κλαίει.

Τὸ καλοκαίρι εἶχε τελειώσει καὶ τὸ φθινόπωρο ἀρχίζει. «Ἄντιο, Λάουρα, δὲν θὰ σε ξαναδῶ πιά», σκεπτόμουν καθισμένος στὸν κήπο μου. Ἡ Λάουρα εἶχε φύγει μὲ τὸν ἀνδρα τῆς τὸ ἄλλο πρωὶ καὶ ἦταν πιά καλὰ, εὐτυχῶς...

Ἡ Βικτώρια ἀθετα καὶ αὐτὴ τὴν ὥρην τῆς, κουρασμένη. Πηγαίνω καὶ τῆς κάνω πότε-πότε συντροφιά.

—Τεό, μὲ λέει θλιμμένα, εἰμαστε μόνοι.

Καὶ κλαίει.

—Ναί, μόνον, ἀλλὰ εἴμαστε δύο, δὲ ὅταν αὐτό;

Χαμογέλασε γλυκὰ, μελαγχολικὰ καὶ ἔχει τὰς μὴ φθινοπωρινὴν ὁμορφίαν, μὴ γαλήνη ἀλλοιωτική: τὴ γαλήνη ἐκείνη πού ἔρχεται, ὅταν περνᾷ τὸ πάθος, ὅταν τὸ παίρνῃς ἀποφασί πὼς δὲν εἶσαι πιά νέος.

ΣΠΡΖ ΛΑΚΡΟΥΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ Παρασκήνια

Πικαντικὲς ρεπορτάζ

Ἡ οὐρά πού σχηματίζεται κάθε μέρα στὴν Πάτρα πρὸς ἐξασφάλισι εἰσιτηρίων γιὰ τὶς ἐκεῖ παραστάσεις τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, εἶναι κατὰ ἀνὸν προηγουμένου. Ἀναφέρεται μάλιστα τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου Πατρινῶν θεατροφίλου, πού προσήλθε στὸ ταμεῖο τοῦ θεάτρου στὶς 4½ το πρωὶ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ καλὴ θέσι. Ὁνομάζεται Ἀνδρέας Χαραλαμπίδης καὶ εἶναι 28 ἐτῶν!

—Εὐ τὸ μεταξύ ἡ Λυρικὴ Σκηνὴ στὴ σειρά τῶν νέων προγραμμάτων τῆς, θὰ ἀνεβάσῃ αὐτὴ τὴν ἐξδομάδα τὴν «Εὐθυμὴ χήρα» τοῦ Λέχαρ, μὴ ἀπὸ τῆς μεγαλύτερης ὀπερρεττικῆς ἐπιτυχίας τοῦ κρατιοῦ μας θεάτρου.

—Τὸν κύριο ρόλο τῆς ὀπερέττας τοῦ Λέχαρ θὰ παίξῃ ἡ πρώτη διδάσκαλα Ναυσικά Βουτυρά—Κυριακοπούλου, πού κατέχει μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ ἕνα σπάνιον, ἀνὸν μοναδικὸν ρεκόρ. Συμπληρώνει, δηλαδή, οὐτὲ λίγο οὐτε πολὺ μὲ τὴν νέα, ἐπαναλήψι τῆς «Εὐθυμῆς χήρας» τῆς 600 συμμετοχῆς τῆς!

Ἡ Πέντε ἀλλαγῆς ἔργων ἀναγγέλλονται στὸ μεταξύ γι' αὐτὴν τὴν ἐξδομάδα στὰ ἀθηναϊκά θεάτρα. Στὸ «Μπουρνέλλα» ἡ νέα κωμῶδια τοῦ κ. Γ. Ρούσσου «Τὰ ἄγρια καὶ τὰ ἡμέρα», στὴν «Κοτοπούλη», ὁ «Κορυδαλλὸς» τοῦ Ἀνούγι με τὴν Μελίνα Μερκούρη, στοὺ Κουν ἡ «Ἀγρίοπα» τοῦ Ἰψεν καὶ τῆς «Κυδέλλης» ἡ μουσικὴ κωμῶδια «Μαῦρο στὸν Πρόεδρο» πού διασκεύασε ὁ μαέστρος Μ. Θεοφανίδης.

Τὸ «Ἀκροπόλ» τέλος προβλέπεται ὅτι θὰ βγάλῃ ὅλη τὴν σαζόν με τὴν θεαματικὴ ἐπιθεώρησι «Τζωννῆδες καὶ κάουμπόυ», πού ἐνισχύεται μὲ νέες σκηνές.

Ὁ Γάλλος ἡθοποιὸς Φίλιπ Μπεάρν, πού ἦρθε τὶς τελευταῖες μέρες στὰς Ἀθήνας μαζί με τὰ μαγκέν τῆς Μαγκύ Ρουφ, ἀποφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ γιὰ λίγο τὸ θεάτρο καὶ τὴν ὁδόν, γιὰ νὰ γυρίσῃ μὲ τὸ πολὺμνην αὐτὸ ταξίδι τὸν κόσμον.

Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι ἡ Ἀνὲτ Στρίμπεργκ («Μὴς Δανάς») ἕνα ἀπὸ τὰ 4 μαγκέν τῆς Μαγκύ Ρουφ, πού ἦρσαν στὴν Ἀθήνα, εἶναι μὴ πολὺ καλὴ χιονοδρόμος καὶ ἔχει λάβει μέρος πολλὰς φορές σὲ διεθνῆς ἀγῶνες σκι.

Ἐπίσης, ἡ «Μὴς Γαλλία» Μονίκ Λαμπέρ, ἔχει παίξῃ σὲ διάφορα φιλμ μικρούς ρόλους καὶ ζωγραφίζει θαυμάσια. Μετὰ τὴν Μπελνίτα καὶ ὁ Τόννης Μαρρούδας ἐμφανίζεται τώρα ὡς σκηνοθέτης. Ὁ Μαρρούδας ἔχει σκηνοθετήσῃ κατὰ ἐντελὸς πρωτότυπο τρόπο παλαιὰ γνωστὰ ἀθηναϊκά τραγούδια, πού ἐκτελεῖ, ὡς ντουέττο μαζί με τὴν Ἰωάννα Ἀλδα.

Ὁ διάσημος Γάλλος χορευτὴς Σερζ Λιφάρ χόρεψε γιὰ τελευταία φορά στὴν Ἀθήνα τὴν γνωστὴ χορογραφία «Τὸ ἀπόγευμα ἐνός φαίνου», προκειμένου νὰ ἀποσυρθῇ ὀριστικὰ ἀπὸ τὴ σκηνή.

Ἡ μικρούλα χορεύτρια Πέτροβα θὰ ἐμφανισθῇ προσεχῶς γιὰ πρώτη φορά στὸ γνωστὸ κλασσικὸ χορὸ «Ὁ θάνατος τοῦ Κύκνου», πού ἐχορογράφησε ὁ Ἀγγελος Γκριμάνης.

Ἡ τραγουδίστρια Νίκη Μάρβελ, γνωστὴ ἀπὸ τὸ «Ντοῦ Μαρδέλα» ἀκολουθεῖ τώρα μαθήματα χοροῦ, προκειμένου νὰ ἐμφανισθῇ σάν σολοίστ χορεύτρια.

Ἀντίθετα, στὸ Παρίσι τὸν τελευταῖον καιρὸ ἡ γνωστὴ χορεύτρια τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς Σάσα Ντάριο, παρὰ ὅλη μὲ τὰ χορευτικὰ μαθήματά τῆς, σπουδάζει τώρα καὶ φωνητικὴ, μουσικὴ, προκειμένου νὰ παρουσιάσῃ ἕνα ἐντελὸς καινούργιον εἶδος.

Τὸ Δημοτικὸ θέατρο Πειραιῶς καθιέρωσε σειρά παραστάσεων ἀρχαίου δράματος ἀποκλειστικὰ γιὰ μαθητὰς. Πρῶτο ἔργο πού ἀνέθηκε ἦταν ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις» μὲ τὴν Μαλένα Ἀντουσκή στὸν κύριον ρόλο.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Κάθομαι στὸ γραφεῖο μου καὶ γράφω. Κι' ἀκούω ἀπ' ἐξω φασαρία. Ἐπεισοδίου; Καυγᾶς; Χτύπη τὸ κουδούνι καὶ σὲ λίγο μπαίνει ὁ κλητὴρας ἀναστατωμένος καὶ λαχανιασμένος.

—Τὶ συμβαίνει; ρωτῶ. Τὶ φασαρία εἶναι αὐτὴ;

—Γιὰ σὰς γίνεται ἡ φασαρία! μὲ λέει.

—Γιὰ μένα; ἀπορῶ.

—Μάλιστα γιὰ σὰς. Εἶπατε νὰ μὴ οἶς ἐνοχλήσῃ κανένας καὶ ὁμῶς εἶναι μὴ κυρία πού ἐπιμένει νὰ σὰς δῇ.

—Ἐμένα;

—Μάλιστα εἰσας. Ἦθελε νὰ μὴ διὰ τῆς βίας καὶ ἔλεγε ὅτι θὰ σὰς σπᾶσιν τὰ μούτρα.

Ἀνασπῶθηκα:

—Τὰ δικά μου;

—Μάλιστα τὰ δικά σὰς. Ἐγὼ, λοιπόν, καταλαβαίνετε, προσπάθησα νὰ τὴν ἐμποδίσω γιὰ νὰ σὰς προηλάξω καὶ τότε ἐκείνη, ἡ ἀφιλότιμη, οἰκῶσε τὴν ὀμπρέλλα τῆς καὶ μὲ τὴν κατέβασε στὸ κεφάλι.

—Κράτα τὴν ὀμπρέλλα;

—Μάλιστα κρατᾷ.

—Μεγάλη;

—Ὅχι καὶ πολὺ. Πάντως πολὺ γερῇ.

Καὶ ὁ κλητὴρας ἐσκύψε καὶ μὲ εἶδε τ' ἀποτελέσματα τῆς ὀμπρελλίας στὸ κεφάλι του—μὴ κανονικὴ καρούλα.

—Βλέπετε;

—Βλέπω, μάλιστα.

—Καὶ τώρα τί γίνεται;

—Τώρα στρώθηκε ἐξω στὸ κῶλ, κάθισε σὲ μὴ καρέκλα καὶ λέει ὅτι ἀφοῦ δὲν τὴν ἀγίνουμε νὰ μὴ στὸ γραφεῖο σὰς, θὰ περμῆν ὡς τὰ ζῆμερμά της.

—Τὶ θὰ περμῆν;

—Νὰ βγῇτε.

Στὸ δημοσιογραφικὸ γραφεῖο δὲν ἀπορούμε ποτὲ οὐτε καὶ γιὰ τὶς πὺ ἀπροσδόκητες ἐπισκέψεις—γιὰ τὴν ἀκρίβεια ἐπισκέψεις ἀπροσδόκητες δὲν ὑπάρχουν γιὰ τοὺς δημοσιογράφους καὶ τῶν περιοδικῶν πού νὰ ἐφημερίδων ἐπιδρασι ἐπάνω ἀκούουν μὴ μαγνητικὴ ἐπιδρασι ἐπάνω κατὶ σοβαρὸ στοὺς δημοσιογράφους. Ἄλλος ἐρχεται ν' ἀναγγεῖλῃ περικαρὴς ὅτι ἀνακαλύψῃ τὸν τετραγωνισμό τοῦ κύκλου, ἄλλος ἐρχεται νὰ ἀνακοινῇ ἐμπιστευτικῶς ὅτι θὰ δολοφονηθῇ τὸν πρωθυπουργόν, ἄλλος ἐρχεται κρατώντας ὑπὸ μᾶλης ἕνα σύγγραμμα κομμοεπαιρητικῆς ἀξίας καὶ ἄλλος—αὐτοὶ εἶναι οἱ περισσότεροι—ἐρχεται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ τύπου γιὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν καὶ τὴν ὠπτήρια, φυσικά, τῆς χώρας. Ὅμως ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐπισκέπτες εἶναι, οἱ καυμένοι, τὶς περισσότερες φορές ἐρηνοκίττες, γιὰτὶ συμπάσχουν τοὺς δημοσιογράφους, τοὺς ἐυθυμιογράφους καὶ ὅλους ἐκείνους πού κρατᾶνε μὴ στήλῃ στὶς ἐφημερίδες ἡ τὰ περιοδικὰ καὶ διαφωτίζουν ἢ συσκοτίζουν τὴ κοινὴ γνώμη.

—Πὼς εἶναι αὐτὴ ἡ κυρία; ρώτησα.

—Μαχητικώτατη!

—Ἀμάν! Καὶ ἐπιμένει νὰ δῇ μόνον ἐμένα;

—Μόνον εἰσας.

—ὦρα, ἀφῆλσε τὴν καὶ ἀφῆσε τὴν νὰ περάσῃ.

Ὁ κλητὴρας μὲ κῦτταζε:

—Νὰ τὴν ἀφοπλίω;

—Πάρτης τὴν ὀμπρέλλα!

—Ἀδύνατον. Ἄν τὸ ἀποπειραθῶ θὰ γίνῃ νέος σαματᾶς.

—ὦρα, τότε φέρε μου πρῶτα καὶ ἐμένα μὴ ὀμπρέλλα ἢ μὴ μαγκούρα καὶ ἀφῆσε τὴν κυρία νὰ περάσῃ.

Ὁ κλητὴρας συμφορῶθηκε. Μὲ ἔφερε ἀμέσως μὴ ὀμπρέλλα, πού ὅπως μὲ ὄλησε, πταν πολὺ μακρύτερη ἀπ' τὴν ὀμπρέλλα τῆς ἐξαλλῆς κυρίας, πού ἤθελε νὰ μὲ δῇ. Συνεπῶς ἀντιπαράβαλλον τὰς δύο ὄπλα—τὴ δική μου μακρὰ ὀμπρέλλα μὲ τὴ δική τῆς κοντότερη—ἐκρίνα ὅτι ἀπέναντί τῆς θὰ εἶχα ὑπεροχή, ἀκριβῶς ὅπως οἱ πολέμιόι τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου εἶχαν μὲ τὰ μακρὰ τοὺς δόρατα ὑπεροχὴ ἀπέναντι τῶν Περσῶν.

Ἐταί, λοιπόν, ὡλισμένος δεχόμενος σὲ λίγο τὴν ἐπισκεψή—ἢ μάλιστα τὴν ἐπίθεσιν—τῆς περιεργῆς ἐπισκεπτρίας μου. Μὲ τὸ ἀνοιγμὸ τῆς πόρτας εἰσώρμησε στὸ γραφεῖο μου καὶ ὄλησε:

—Εἶμαι ἡ... Σανθίππη, κύριε! Μ' ἀναγνωρίζετε; Ἦλθα γιὰ νὰ λογαριαστοῦμε γινώριζετε; μὴ παραμπῆκατε στὸ ρουθόιν.

Πραγματικὰ πταν ἡ δυναμικὴ, ἡ μαχητικὴ, ἡ ἐξάλλη, ἡ εὐφραδικὴ καὶ ἀτρόμητος, ἡ γλυκασσὸν, ἡ εὐφλεκτὴ καὶ ἀτρόμητος, ἡ ῥωδία τῆς σελίδας τοῦτῃς!

Ἦψιστε Θεέ! Δὲν ζέρω τί θὰ ἔκανε ὁ ὀποιοσδήποτε ἄλλος συγγραφέας, πού θὰ ῥωσκόταν ἐγὼ τὰ ἔχασα. Ἀφῆσα τὸ δό-λο μου ἐπάνω στὸ γραφεῖο καὶ ἀφοῦ μὲ πέρασε ἡ πρώτη καταπληκτικὴ ἀνοιξὴ τῆς ἀγέρας καὶ πρῶτῃ ἐγκοιμήσθη ἐπέτρε-κάλες μου ἡ στιγμή.

—Κυρία Σανθίππη μου! φιλᾶται Σανθίππη μου! Ἀγαπητὴ καὶ σεβαστὴ Σανθίππη μου! Πὼς πταν αὐτό; Πόιός ἀνεμος σὰς

Ἐπεισοδίων βίαιο τέλος...

ἔφερε στὸ γραφεῖο μου; Σὲ τί καὶ σὲ ποῖον ὀφείλω τὴν ἀπροσδοκῆσιν αὐτὴν χαρὰ; Ἀλλὰ ἡ Σανθίππη, δὲν εἶναι ἀνθρώπος πού νὰ παίρνῃ ἀπὸ μαλαγανιές. Χωρὶς νὰ δεῖξῃ οὐτε ἱκνὸς καμψῆς, οἰοδοκῶν-σε γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν ἐναγκαλισμό, ἐ-σπιασε γερὰ τὸ ὀμπρελλῖνον τῆς καὶ ἀελεύοντάς τὸ ἀπειλητικὰ μὲ κῦτταζε κατὰ μέτωπον.

—Αὐτὰ νὰ τ' ἀφῆσῃς!—τὸ γύρισε ἀμέσως στὸν ἐνικό—καὶ δὲν περναῖν σὲ μένα!—νὰ τὴν λέω καθάρα, θὰ σὲ πάρῃ ὁ ἀεσπ-ὸς ἂν συνεχίσῃς νὰ μὲ διασῶνς ἀπ' τῆς

—Θὰ σὲ πάρῃ ὁ ἀεσπῶς, ἂν συνεχίσῃς νὰ μὲ διασῶνς ἀπὸ τῆς στήλης τοῦ περιοδικοῦ!

τερά τὸ ὀμπρελλῖνον τῆς. Ἀπὸ δὴ καὶ πέρα ἂν ἐναναγῶνσε ἐστὼ καὶ μὴν ἕνα, θὰ βρῇς ἀσκήμω μπελὶ μαζί μου. Τὸ βλέ-πεις αὐτό;

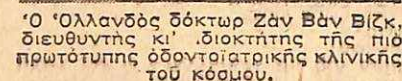
Καὶ σκῶσε τὸ ὀμπρελλῖνον.

—Τὸ βλέπω! εἶπα.

—Καταλαβαίνεις τί σημαίνει;

—Καταλαβαίνω κ. Σανθίππη μου.

—Μὴ χρειαστῇ νὰ ξαναβρῇ, γιὰτὶ, ἂν ξαναβρῇ,

Σὲ μιὰ περίφημη ὁδοντοϊατρικὴ
κλινικὴ τῆς Ὁλλανδίας τὸ πρῶ-
τὸ γίνεται ἡ ἐξαγωγή ὅλων τῶν χα-
λασμένων δοντιῶν καὶ τὸ ἀπό-
γευμα τοποθετεῖται ἡ μασέλλα

«Η ιδέα έγινε τέτοιο ιδρύματος γύριζε από καιρό στον νού του Βάσι Βίκι, που είχε το διπλωμα του οδοντογυατρού, αλλά συγχρόνως διηθούσε κι' ένα μεγάλο εμπόρορραφείο, που είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του! Σίμφωνος με τη συνήθεισμένη διαδίκασια της οδοντοστοιχικής τεχνικής, ένας άνθρωπος που έχει ανάγκη να αντικαταστήσει όλα του τα δόντια με μαρμαίνα, παύει να βασανιστή πάνω από πέντε ώρες!»

Οι ξεχωγμάς των δοντιών, όταν είναι πολλά, γίνονται από βρομάδα σε

Μεγάλα πάλι η κάθε μία. "Υστερα, από τη μέρα που παρέρχεται το έγκλημα, ώσπου τοποθετείται η τεχνητή οδοντοστοιχία, πρέπει να περάσουν κάμποσες βδομάδες.

Στο μεταξύ, ο «άρρωστος» υποχρεωμένος να τρώει κάθε τόσο με όλο και λιγότερα δόντια. Βγαίνει από τον φυσιολογικό τρόπο του συστήματος και χρειάζεται να επανέλθουν ύστερα σιγά σιγά οι μύες των σιαγόνων του στην κανονική τους λειτουργία.

Ο δόκτωρ Βάν Βλίκ σκέφτηκε, λοιπόν, ότι η κυριότερη αιτία αυτού του μικρού δράματος είναι ο τρόπος που γίνεται η αναισθησία των ούλων στις έξαγωγες. "Αν μπορούσε να βρή ένα ναρκωτικό, που θα επέτρεπε να εξαγωγήται όλα τα δόντια μονομιάς, το πρόβλημα θα λυνόταν. "Ετσι, ύστερα από μια περίοδο έρευνών και πειραματισμών, κατέληξε -στο συμπέρασμα, ότι η ιδεώδης αυτή αναισθητική ουσία είναι το έξιπανά.

"Ανοίξε τότε μία μικρή κλινική με δυο άλλους οδοντοιατρικούς, πέντε οδοντογέιτες και τρεις νοσοκόμες. Οι φιλοδοξίες του όμως δεν περιορίζονταν ως εκεί. "Ηθελε να πετύχει και κάτι άλλο: Επρεπε να πετύχει την τοποθέτηση των τεχνητών οδοντοστοιχιών όχι μέσα σε λίγες μέρες, αλλά μέσα σε λίγες ώρες. Για να γίνει όμως αυτό, χρειαζόταν τελειότητα σύγχρονα μέσα, που χάρη σ' αυτά, τα πληγώμενα από τις έξαγωγές ούλα θα μπορούσαν να συνδεθούν γρήγορα και να μη παρουσιάζουν ευπάθεια κατά την τοποθέτησή της οδοντοστοιχίας.

"Εχοντας αρκετά χρήματα, χάρη στο μεγάλο έμπορορραφείο, που είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του, ο Βάν Βλίκ δεν δίστασε καθόλου. Νοίκιασε τα τρία πατώματα στο μέγαρο, που ανασκεύαζε, έφερε τελειωμένες οδοντοιατρικές και οδοντοεγχειριστικές εγκαταστάσεις από την "Αμερική, μετέφερε ένα μέρος του ραφείου του στην κλινική του, σκάρωσε στις ύπολοιπες αίθουσες πολυτέλειας σαλόνια, αναψυκτήρια, ένα ρεστοράν κι' ένα καφεενείο κι' εξεπύλεψε με μία μεγάλη και ποικιλοτρόπη ρεκλάμα σε όλη την "Ολλανδία.

"Ετσι το δεινρό του πραγματοποιήθηκε γρήγορα. Οι πελάτες του είναι πολυαριθμοί και η φήμη της κλινικής του ξεπερνάει την "Ολλανδία κι' απλώθηκε σ' όλο τον κόσμο. Σήμερα, για να πάρете σειρά, πρέπει να κάνετε σχετική αίτηση πριν από ένα δυο μήνες. "Όταν έρθη η σειρά σας, θα έχετε τελειώσει μέσα σε λίγες ώρες. Το πρώι γίνεται η έξαγωγή των δοντιών και το άπογευμα είναι κιόλας τοποθετημένη η μεσάλη στη θέσι της, χωρίς να υποφέρετε καθόλου.

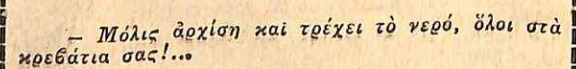
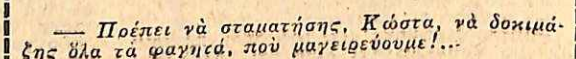
"Ιδού ποιά είναι η διαδικασία όλης αυτής της μικρής ιστορίας, που έξω από την κλινική του Βάν Βλίκ απαιτεί βδομάδες, κοστίζει περισσότερο και δεν είναι καθόλου εδωδύνη:

Στις ενάμιση ακριβώς γίνεται η ένδοξηλέβια ένεσι του έξιπανά. Το αποτέλεσμα είναι ακαριαίο και στις ενάμιση κι' ένα λεπτό αρχίζει η έξαγωγή των δοντιών, που ποτε δεν διαρκεί περισσότερο από τρία λεπτά τις ώρας. Σε τέσσερα λεπτά έχει περάσει αρκετή η αναισθησία από το έξιπανά. Στις ενάμιση και τριανταπέντε λεπτά, σάς παίρνουν το άπογευμα των ούλων, για την οδοντοστοιχία. Κατόπιν περνάτε σ' ένα σαλόνι, όπου το ρίχνετε σ' ένα σύντομο ύπνο, που θα σας βγάλει από τις μικρές ανωμαλίες, τις οποίες αφήνει το έξιπανά. "Απο εκεί περνάτε στα αναψυκτήρια και κατόπιν στο ρεστοράν, όπου σάς σεβόρεται ένα μενού από σουπίες κι' άλλα φαγητά, κατάλληλα για φαφροτύπδες.

Στο μεταξύ, στις ενάμιση και σαράντα το άπογευμα των ούλων σας έχει περάσει στο οδοντοεγχειριστικό εργαστήριο.

Η κατασκευή της οδοντοστοιχίας διαρκεί αρκετές ώρες. Στις πέντε και κάτι το άπογευμα, θα σάς τη φορέσουν και θα διαπιστώσετε με έκπληξη, ότι η εφαρμογή της γίνεται με τόση ακρίβεια, ώστε δεν χρειάζεται ποτέ να την εξαπατάτε στο εργαστήριο μετά την τοποθέτησή. Στις πέντε και τέσσερα με πέντε και μισή, ύστερα από ένα καφέ, που περνάτε να πάρете στο καφεενείο, είστε ξυπνημένος να πάτε στο σπίτι σας.

Σε καθυστερητές δόκιμα μισή ώρα, αν εκτός από την καινούργια κι' ένα οδοντοστοιχία σας, έχετε παραγγείλει κι' ένα καινούργιο κοστούμι. Θα σάς έχουν πάρει τα μέτρα σας στις δεκα και πέντε, το πρωί και στις έξη το άπογευμα, αγανακτώντας από την κλινική. Θα το φορέσετε...

Ὁ ἐξοστρακισμός, οἱ διαδοσίαι
καὶ τὸ θέατρο

[illegible]

Ἐκείνος πού ἦταν φοβερός, στὴν περίπτωσιν αὐτῇ, ἦταν ὁ Ἀριστοφάνης. Στὸ μακρὸ αἰσθημα τῆς θεατρικῆς του παραγωγῆς — ἔγραψε σαραντὰ κομωδίες — φρόντισε μὲ θερησκευτικὴ προσήλωση, ν' ἀρραδιάζῃ σὲ στίχους, μὲ τὴν εὐκολία τῆς τέχνης πού τὸν διέκρινε, ὅτι θὰ μπορούσε νὰ βλάψῃ περισσότερο τὴν ἀντίθετη πολιτικὴ μερίδα, ἀδιαφοροῦντας ἂν ἦταν, ἀλλήθεια, ὑπερβολὴ ἡ ψευμα.

Ὁ Ἀριστοφάνης πολιτικῶς ἀνῆκε στὴ δεξιὰ τῆς εποχῆς ἐκείνης, στοὺς «Ὀλιγαρχικούς». Τὸν ἐνοχλοῦσε δὲ καθεὶ τῆς ἀντίθετης πολιτικῆς μερίδος ὁ «Δημοκρατικός» καὶ πρὸ πάντων ὁ ἀρχηγὸς τὸς ὁ Περικλῆς, πού κρατοῦσε γιὰ μιὰ εἰκοσιόμοιο ποσὴν χρόνου ἀπὸ τὸ λαόν. Ἦταν ὁλομέγας ἀπὸ τὸ θέατρο ἐναντίον τὸν Περικλέα καὶ τὸν μεταρρυθμισεῖν πού ἐκείνη ὑπῆρχε σκώμμα, ψευτιά καὶ λοιδωρία, τοῖσιν αὐτὸν καὶ τοὺς φίλους του.

Ἰπιδίης, ἡ Ἀσπασία, ὁ Φειδίας καὶ ὅλα τὰ σὺν περιβάλλοντος τοῦ Περικλῆ ἔγιναν στόλῳ ποιοῦτο, ἄλλα καὶ τὸν ἄλλον σατυρίζουσαν — τοὺ Ἐριμπάν, τὸν Κράντιον, τὸν Τιμ — πού ἀνῆκαν στὴν ὀλιγαρχικὴ μερίδα. ἐντὺν τοῦ Περικλῆ καὶ τὸν φίλων του! Παρὶ ἐκείνου τὰ λεπτὰ τὸν δημοσίου μὲ τὰ

Ὁ Περικλῆς ἀγορεύει στὴν Πνύκα γιὰ ζητήματα τοῦ Δήμου.

της αγοράσει στην Πνυκα για φάρμακα.
Έργα, που έκανε στην Άκροπολη και ότι έμαζευε στο εργαστήριο
του εκλυσίει γυναίκες για να τις προμηθεύ στον Περικλή. Κι
ότι ο Μένιδιος έγινε στρατηγός χωρίς στις ερωτικές σχέσεις του
οτι ο γυναικά του με τον Άθηναιο πολιτικό. Έπίσης, ότι ο Χα-
ρίνης, με την κομματική του επιρροή είχε συγχρόνως 5-6 δημό-
σιες θέσεις.

Δεν είναι, λοιπόν, περίεργο πώς, ύστερ' από τέτοια αδυσώπητη
προπαγάνδα και δυσφημισμό των πολιτικών αντιπάλων, τα κομμά-
τια πάθαν στην αρχαία Αθήνα έφτασαν σε μεγάλο φανατισμό. Ή-
ταν λόγο αυτό και οι εκλογές γίνονταν με μεγάλο μνησίδ Μου-
σαν καθιερωμένο οι εκλογές να γίνονται το τέλος του μηνός Μου-
σχίωνος (Απριλίου) και οι άρχοντες ν' αναλαμβάνουν τα καθη-
κόντα τους στην αρχή του Έκατομβαιώνος (Ιουλίου).

Ή εκλογή κρατούσε, συνήθως, από το πρωί ως το μεσημέρι.
Και έπρεπε πριν αρχίσει η ψηφοφορία να γίνουν από τους ιερείς
θύσιες και να υπάρχει ευσημία. Να είναι, δηλαδή, αίσιος οι και-
νοί. Το μέτρο αυτό της ευσημίας δεν πρέπει να το αποδώσωμε
το λόγο αυτό και οι εκλογές γίνονταν με μεγάλο φανατισμός. Ή-
ταν ένα μέτρο πολιτικής γινοντας και περισσότερο μία από τις
έφευδρες της ελληνικής... ευφυΐας.

Άν, λοιπόν, ένα κομμα αντίλαμπανόταν την ημέρα της εκλογής
οτι τα πράγματα δεν ήταν πολύ ευχάριστα γι' αυτό, μπορούσαν
ν' αναστατή την εκλογή, προβάλλοντας την ένσταση της ευσημίας
για να μπορέση την επομένη φορά να μαζεύη περισσότερους όπα-
δούς του στην Πνυκα, όπου ψηφίζουν οι Άθηναίοι.

ΕΠΑΜΕΙΝ, Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟ

ΕΠΑΜΕΙΝ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟ

Ημερομηνία μας

(ΑΝ ΕΧΗΣ ΤΥΧΗ...)

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: "Ανεργός τελειόφοιτος νομικής, όπως χιλιάδες άλλοι. ΤΑΣΣΟΣ: Τό αυτό. ΛΙΟΝΤΑΡΑΚΗΣ: Πλούσιος έμπορος. ΠΙΤΣΑ: "Όμορφη κόρη του. ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ.

ΣΚΗΝΗ 1η.

(Σ' ένα συνοικιακό καφέ).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (συνεχίζει διάλογο): "Εγώ, λοιπόν, θα του την πάρω την κόρη του Λιονταράκη...

ΤΑΣΣΟΣ: Ναί, μ' αυτό το πλευρό να κοιμάσαι! Δέ θα δώσει ο Λιονταράκης την προίκα και την κόρη του σ' έναν άνεργο!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Παρακαλώ! Καί τελειόφοιτο νομικής!

ΤΑΣΣΟΣ: Μωρ' τί μάς λές! Κάτι τρέχει στ' αγκυλάκια! Τελειόφοιτο νομικής είναι τώρα και τ' μαρμιτόνια!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Τί έπρεπε ναμ'αι δηλαδή; Άρχιμανδρίτης;

ΤΑΣΣΟΣ: "Αρχιτέκτον, βιομήχανος, έμπορος, επιχειρηματίας... κάτι χειροποιαστό. Έστω και βουλευτής. Κομμάτια να γίν'η! Θα τσιμπάγες ένα δεκάρι το μήνα...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Καλά!

ΤΑΣΣΟΣ: Τί καλά;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Θα γίνω έν' απ' αυτά.

ΤΑΣΣΟΣ: Βουλευτής; "Ισως! Έχουν γίν'η κι' άλλοι άνεργοι...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: "Οχι. Έγώ θα γίνω έμπορος!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (κουνάει

το κεφάλι του): Καί δέν κάνει καί ζέστη! Φαίνεται σέ πειραξε ή άδεκαριά.

ΣΚΗΝΗ 2η.

(Στό κατάστημα «Όλα μέ δόσεις» όδός Πανεπιστημίου).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (συνεχίζει διάλογο): Καί πώς πάνε κι' δουλειές;

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧ: "Απαίσια, κύριε! Κεσάτια μεγάλη. Καί χρεη πολλά. Μας έχει ταραξεί κι' ή "Εφορία μέ τούς φόρους κι' έχουμ' έρθει πιά σέ απόγνωση!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Δέν τό δίνετε τό κατάστημα νά ήσυχάσετε;

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧ: Μακάρι! Πού; Ξέρετε κανέναν;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Τί ζητάτε;...

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧ: Πεντακόσιες λίρες καί νά τό παραδώσω έτσι, όπως έστί καί εύρίσκεται!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Νά τό συζητήσουμε. Άλλά στόν ένδιαφερόμενο θά έμφανισθώ γιά συνεταίρος σας.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧ: Δέν έχω αντίρρηση. Έμφανισθήτε όπως θέλετε. Φτάνει νά γίν'η ή δουλειά.

ΣΚΗΝΗ 3η.

(Στό γραφείο του Λιονταράκη).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Έγώ θέλω νά τή μεγαλώσω τή δουλειά, κύριε Λιονταράκη. Καί πρό παντός νά δώξω τό συνεταίρο, πού έχω. Καλό παιδί είναι, αλλά δέν έχει κατανόηση. Ούτε έμπορικό μυαλό. Έγώ ήθελα ένα συνεταίρο σαν έσας, ρέκτη καί πολύπειρο...

ΛΙΟΝΤΑΡΑΚΗΣ: Νά πάμε νά δούμε τό μαγαζί...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Εύχαριστας! "Όποτε θέλετε! Καί τώρα!

ΣΚΗΝΗ 4η.

(Σ' ένα τηλεφωνικό θάλαμο).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Πίτσα μου, μέ συγχωρείς αγάπη μου πού δέν ήρθα στό ραντεβού, αλλά έχω μπλέξει μέ μιά πολύ σοβαρή δουλειά. Θα σου εξηγήσω.

ΠΙΤΣΑ: Έγώ είμ' έξω φρενών!

ΣΚΗΝΗ 5η.

(Στόν τηλεφωνικό θάλαμο).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Πίτσα μου μέ συγχωρείς...

ΠΙΤΣΑ (έξαλλη): "Όχτώ μέρες μέ παραμελείς μέ δικαιολογίες! Άφησέ με ήσυχη, σέ παρακαλώ! (Κλείνει).

ΣΚΗΝΗ 6η.

(Στό μαγαζί, σέ 10 μέρες).

ΛΙΟΝΤΑΡΑΚΗΣ! Λοιπόν, τώρα πού δώσαμε τίς πεντακόσιες λίρες, τό μαγαζί είναι δικό μας. Καλορίζικο!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Καλορίζικο, κύριε Λιονταράκη!... (Λίγο δειλά)... Έχω νά σας πώ καί κάτι άλλο.

ΛΙΟΝΤΑΡΑΚΗΣ: Κί' έχω νά σου πώ καί κάτι άλλο. Στό πόδι μου θά βάλω τό γαμπρό μου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Παραντόν; Μά... είναι παντρεμένη ή δεσποινίς Πίτσα;

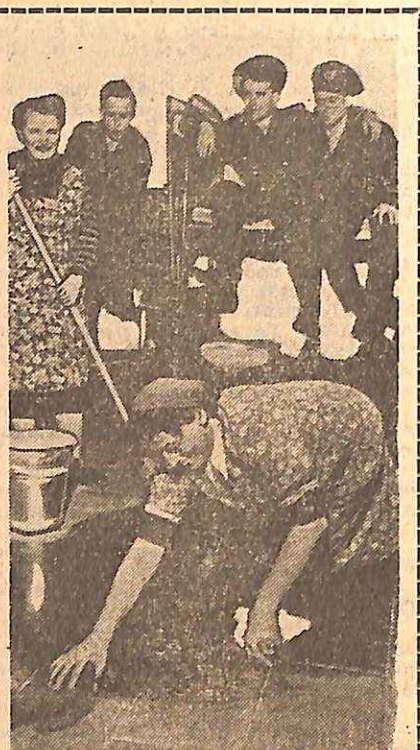
ΛΙΟΝΤΑΡΑΚΗΣ: "Όχι. Τήν άρραβώνισα χθές τό βράδυ μέ τόν Τάσσο τόν Τασσόπουλο. Περιφημο παιδί! Είσαστε λέει καί προσωπικό φίλοι καί είναι πολύ εύχαριστημένος, πού θά συνεργασθίτε.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (σφίγγει κατακόκκινος τίς γροθιές του): "Αν αυτό δέν είναι «πλήρης σύγχυση», τότε δέν ξέρω ποιά είναι! Έγώ σας λέω κύριε, πώς θ' άσθασθώ παμψηφεί!

ΛΙΟΝΤΑΡΑΚΗΣ: Μά τί έπαθες; Τρελλάθηκες;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Περιπου!... (Αυλαία).

ΕΨΙΛΟΝ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

Γράψαμε σέ προηγούμενο τεύχος μας γιά τούς στρατιώτες του νέου γερμανικού στρατού πού κατήγγησαν τήν καραβία, νά καί τρώνε σέ εστιατόριο όπου τούς σερβίρουν ώραιότατες σερβιτόρες. Φαίνεται όμως πώς τό νέο γερμανικό ναυτικό, πού αποτελείται πρós τό παρόν από 120 μόνο άνδρες, είναι ακόμα πύο χαϊδεμένο. Στή φωτογραφία μας έβελονται τού ναυτικού παρακολουθούν μέ άπάθεια δύο γυναίκες πού σφυγγαρίζουν τόν θάλαμό τους.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΤΡΕΛΕΣ

"Ο "Αγγλος αυτός πού μέ τή κάπως τολμηρή περιβολή του πατινάρει στους δρόμους τού Λονδίνου δέν πρέπει νά σας κάνει νά πιστέψετε πώς κάποια επαναστάσις έγινε στους κανόνες τής εθιμοτυπίας τής γηραιάς "Αλβιώνος. Πρόκειται άπλούστατα γιά τόν έφηβο χιουμοριστικό διαγωνισμό πού διοργανώνουν τά πανεπιστήμια τού Καίμπριτζ, τού Μπίρμιγχαμ καί τού Κολλέγιο «Βασιλίσσα Μαίρη» πάνω στό δρόμο Κρόντον — Μπράντον. Σ' αυτόν οι φοιτητάί καί φοιτήτριες συναγωνίζονται μεταξύ τους ποιάς θά κάνει τήν πιο έξωφρενική εμφάνιση.

ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ ΘΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ γιά τήν πολιομυελίτιδα

Χιλιάδες θυσιάζονται γιά νά παρκατευάζεται τό έμβόλιο Σώλκ.

Η άνακάλυψη τού έμβολίου Σώλκ, γιά τό όποιον γράψαμε σέ προηγούμενο τεύχος, ήταν ή σημαντικότερη νίκη στόν άγώνα τού ανθρώπου έναντίον μιάς από τίς φοβερότερες ασθένειες τής εποχής μας. Χάρis σ' αυτό, έλπίζεται ότι δέν είναι μακριά ή ήμέρα, πού ή ανθρωπότης θά άπαλλαγί ήστικα από τήν μάστιγα τής πολιομυελίτιδος.

Είναι όμως άμφίβολο άν οι έπιστήμονες θά είχαν κατορθώσει νά άνακαλύψουν τό πολύτιμο αυτό έμβόλιο, χωρίς τή βοήθεια ενός ζώου: τού πιθήκου.

Εδώ καί άρκετά χρόνια οι έπιστήμονες κατάλαβαν τό σπουδαίο ρόλο πού παίζουν οι πιθήκοι στόν άγώνα τους έναντίον τής πολιομυελίτιδος καί διαπίστωσαν ότι είναι τό μόνο σχεδόν ζώο, πού μπορούσαν νά χρησιμοποιήσουν γιά τά πειράματά τους.

Εκείνο πού χρειαζόταν, λοιπόν, κατ' άρχήν, ήταν νά ύπάρχη ένα μόνο άπόθεμα από τά ζώα αυτά γιά πειραματικούς σκοπούς. Γιά τό λόγο αυτόν, τό άμερικανικό "Ιδρυμα τής Παιδικής Παραλύσεως άγόρασε ένα άπέραντο κτήμα από 75 στρέμματα καί τό έξωδίσεκε μέ όλα τά σύγχρονα τεχνικά καί έπιστημονικά μέσα.

Τό κτήμα αυτό βρίσκεται σέ μιά άπομακρυσμένη περιοχή τής Νοτίου Καρολίνας δίπλα στόν ποταμό "Οκατι καί φιλοξενεί μόνιμως 3.000 πιθήκους από τά δάση τών "Ινδιών καί τών Φιλιππίνων. "Ο τόπος αυτός θεωρήθηκε ό πύο κατάλληλος γιά τήν συγκέντρωση τών πιθήκων, γιάτί εκεί επικρατούν οι ίδιες περίπου κλιματολογικές συνθήκες στίς όποιες έχουν συνήθεισεί νά ζουν τά ζώα αυτά.

Η ζωή ώστόσο τών πιθήκων στό "Οκατι Φάρμ δέν έχει πολλές ομοιότητες μέ τή ζωή τους στή ζούγκλα. Δέν είναι υποχρεωμένοι νά ψάχνουν γιά τήν τροφή τους, πού τούς τήν προσφέρουν πλούσια καί διαλεγμένη οι άνθρώποι, περνάν τόν καιρό τους τεμπελαίνοντας καί παίζοντας καί ζούν κάτω από συνθήκες πού θά τίς ζήλευαν ακόμα καί άνθρώποι!

Οι πιθήκοι αυτοί όμως, πού οι άνθρώποι τούς περιβάλλουν μέ τόσες φροντίδες καί περιποιήσεις είναι καταδικασμένοι νά προσφέρουν τή ζωή τους στόν άγώνα πού διεξάγουν ό έπιστήμονες έναντίον τής πολιομυελίτιδος.

Τό "Οκατι Φάρμ δέν είναι παρά ό πρώτος σταθμός, απ' όπου θά ξεκινήσουν γιά νά πάνε σέ νοσοκομεία καί πειραματικούς σταθμούς, πού είναι σκορπισμένοι στήν "Αμερική, όπου τελικά θά θανατωθούν.

Κάθε έβδομάδα, τό "Οκατι Φάρμ δέχεται χιλιάδες πιθήκους από τίς "Ινδίες καί τίς Φιλιππίνες καί στέλνει άλλους τόσους σέ διάφορα σημεία τής "Αμερικής.

Οι πιθήκοι είναι διαλεγμένοι μέ προσοχή καί ανήκουν σέ δύο κατηγορίες.

Οι πρώτοι, οι «ρέσους» όπως είναι ή έπιστημονική τους ονομασία, ζούν στίς "Ινδίες καί παρυσιάζουν τό μεγάλο πλεονέκτημα, ότι ό ίσος τής πολιομυελίτιδος άναπτύσσεται μέ μεγάλη εύκολία στα νεφρά τους, διευκολύνοντας έτσι τήν παρασκευή τού έμβολίου Σώλκ.

Υπολογίζεται ότι ύστερα από τήν κατάλληλη ποσότητα, ένας πιθήκος «ρέσους» προσφέρει 6.000 έμβόλια, κατά τής πολιομυελίτιδος. Φυσικά, γιά νά φέρουν σέ πέρας τήν άποστολή τους, οι πιθήκοι αυτοί πρέπει

τελικά νά θανατωθούν. Μόνο μέσα στόν περασμένο χρόνο, οι "Αμερικανοί έπιστήμονες θανάτωσαν 50 περίπου χιλιάδες τέτοιους πιθήκους γιά έπιστημονικούς σκοπούς.

Ευτυχώς γιά τήν ανθρωπότητα, οι είδικοί υπολογίζουν ότι υπάρχουν δέκα εκατομμύρια πιθήκοι «ρέσους» στίς "Ινδίες καί δέν υπάρχει φόβος νά παρατηρηθή έλλειψη. Η σχετικά μεγάλη τιμή πού προσφέρει τό "Ιδρυμα Παιδικής Παραλύσεως γιά τόν κάθε πιθήκο — 40 δολάρια γιά καθένα — είναι άρκετά δολαστική καί στίς "Ινδίες έχουν δημιουργηθή μικρές καί μεγάλες επιχειρήσεις, γιά τό κυνήγι τους.

Τό δεύτερο είδος τών πιθήκων, πού χρησιμοποιούν στά πειράματά τους οι "Αμερικανοί έπιστήμονες, είναι οι «κυνογολοί» πού ζούν στίς Φιλιππίνες. Από ό,τι είναι γνωστό, οι κυνογολοί είναι τά μόνο ζώα πού ό οργανισμός τους αντίδρα στόν ίσο τής πολιομυελίτιδος μέ τόν ίδιο τρόπο πού αντίδρα κι' ό άνθρώπινος οργανισμός.

Χάρis σ' αυτή τήν σύμπτωση, οι έπιστήμονες έχουν τή δυνατότητα νά δοκιμάζουν πάνω σ' αυτούς τούς πιθήκους μιά προσοτήτα από τά έμβόλια πού πρόκειται νά χρησιμοποιήσουν άργότερα σέ άνθρώπους, γιά νά βεβαιωθούν γιά τήν αποτελεσματικότητα τους καί κυρίως γιά τό ότι δέν είναι επικίνδυνα.

Άλλά ακόμα καί όταν τό έμβόλιο είναι άκίνδυνο, οι πιθήκοι είναι καταδικασμένοι νά πληρώσουν μέ τή ζωή τους τήν όμοιότητα τού οργανισμού τους μέ τόν άνθρώπινο. Ένα μήνα μετά τό δοκιμή τού έμβολίου, οι έπιστήμονες σκοτώνουν τά ζώα μέ αιθέρα καί τά υποβάλλουν σέ εργαστηριακές έρευνες, γιά νά βεβαιωθούν θετικά ότι τό έμβόλιο είναι άπολύτως έν τάξει.

Από τά πρώτα χρόνια πού άρχισαν τά σχετικά πειράματα, οι ζωοφιλοι δημιούργησαν θόρυβο καί ισχυρίσθηκαν ότι ήταν άπάνθρωπο νά θυσιάζονται ζώα, ακόμα καί γιά έναν τόσο σπουδαίο σκοπό. Γρήγορα όμως, έγινε φανερό ότι μόνο μέ τή βοήθεια τών ζώων αυτών οι άνθρώποι θά κατορθώσουν νά άπαλλαγούν από τόν έφιάλτη τής πολιομυελίτιδος καί οι διαμαρτυρίες κόπασαν μέ τόν καιρό.

Ακριβώς έπειδή τά προορίζουν γιά μιά τόσο λεπτή καί σπουδαία άποστολή, οι έπιστήμονες μεταχειρίζονται τά ζώα αυτά μέ κάθε δυνατή φροντίδα καί προσοχή. Άμέσως μετά τήν άφιξη τους, τά υποβάλλουν σέ λεπτομερή ιατρική εξέταση καί τούς κάνουν διάφορα έμβόλια, γιά νά τά προφυλάξουν από τίς αντίστοιχες επιδημίες.

Στό διάστημα τής παραμονής τους στό "Οκατι Φάρμ, πού δέν ξεπερνά τίς τρεις έβδομάδες, οι πιθήκοι ζούν σέ άπέραντα κλουβιά, σέ ομάδες από πενήντα ζώα.

Η θερμοκρασία τών κλουβιών αυτών διατηρείται πάντοτε σ' ένα σταθερό επίπεδο, χωρίς στά μηχανήματα κλιματισμού πού είναι τοποθετημένα καί ή καθαριότητα πού έπικρατεί εκεί μέσα είναι άληθινά ύποδειγματική.

Αν οι πιθήκοι δείξουν ότι δέν συμπαθούν τό περιβάλλον τών κλουβιών τους, οι φύλακες τούς αφήνουν νά τριγυρίζουν ελεύθεροι μέσα στό άπέραντο κτήμα. Μάζί μέ όλο τόν άλλο έπιστημονικό όπλισμό του, τό "Οκατι Φάρμ διαθέτει καί ένα από τά τελευταία νοσοκομεία ζώων τού κόσμου.

Στό ζήτημα τής τροφής, έξ άλλου, ή προσοχή τών έπιστημόνων είναι έξ ίσου μεγάλη. "Όσον καιρό οι πιθήκοι τρέφονται μέ βιταμινωχες δημητριακές τροφές καί μέ ειδικά μπισκότα, πού τά έτοιμάζουν ειδικοί κειμένοι μάγειροι.

Ποιά ρούχα μάς προστατεύουν ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΥΟ

"Ο άέρας είναι τό καλύτερο μονωτικό!

"Όταν βγαίνετε τά χειμωνιάτικα πρωινά από τό σπίτι σας, νοιώθετε τόν παγωμένο άέρα νά σας μαστιγώνη τό πρόσωπο. Κι' ώστόσο, πρέπει νά ξεέτε πώς ό άέρας είναι ό χειρότερος άγωγός τής θερμότητας καί συνεπώς καί τού κρύου. Θερμαίνεται έξη φορές άργότερα από τό μαλλί καί τριάντα φορές άργότερα από τό βαμβάκι. Τά γυναιρικά δέν όφείλουν τή ζέστη τους στό μαλλί, αλλά στό ότι φυλακίζουν άέρα σέ αναλογία 95% τού όγκου των.

Περισσότερο ζεστά κι' από ένα γυναικείο είναι μερικά φύλλα έφημερίδων, πού μπορούμε νά βάλουμε τό ένα πάνω στό άλλο γύρω στό σώμα μας. Δημιουργούμε έτσι άλλεπάλληλα στρώματα άέρος πού δέν αφήνουν τό κρύο νά φτάση ως τό δέρμα μας.

Γιά τό λόγο αυτό, αποτελεί σφάλμα τό νά φορούμε βαρεία ύφασματα μέ πυκνή ύφανση. Τά έλαφρά ύφασματα, πού μπορούμε στήν ανάγκη νά τά ντυμπλώμε, είναι προτιμότερα.

Γιά τόν ίδιο λόγο, τά ρούχα πού είναι πολύ σφιγμένα πάνω μας δέν μάς προστατεύουν από τό κρύο. "Αν πάρουμε ένα τρικό καί τό σφίξουμε πάνω μας, θά ελαττώση κατά 10% τήν απώλεια τής θερμότητας τού σώματός μας. "Αν βάλουμε τό ίδιο τρικό σέ άπόστασι μερικών χιλιοστομέτρων, ή ελάττωση θά φτάση σέ 14%, γιά τό λόγο ότι μεταξύ τού σώματός μας καί τού ρούχου αυτού θά παρεμβληθή ένα μονωτικό στρώμα άέρος.

Τά έλαφρά καί εύχρηστα ένδυματα, έξ άλλου, δέν παρεμποδίζουν τήν άδηλη άναπνοή καί τήν άποβολή ιδρώτος, απ' τόν οργανισμό μας.

"Ενα ρούχο γιά νά είναι θεαμό πρέπει ν' ανταποκρίνεται στίς έξης δύο προϋποθέσεις: 1) Νά αήχων λωτίζη μίαν ποσότητα άέρος καί 2) νά παρεμποδίζη τήν έξοδο αυτού τού άέρος, πού, βγαίνοντας, συμπαράσσει κι' ένα μέρος από τή θερμότητά μας.

Γιά τό λόγο αυτό, δύο ή τρία λεπτά μαλλίνα γιλέκα θά μάς προστατεύσουν περισσότερο από τό κρύο παρά ό,τι ένα βαρύ πουλόβερ. Αυτά τά έλαφρά γιλέκα, έξ άλλου, μάς επιτρέπουν νά κανονίζουμε τήν άδυσμασία μας ανάλογα μέ τή θερμοκρασία. "Ενν, ό,τι τή στιγμή πού φορέσαμε ένα βαρύ πουλόβερ, δέν είναι εύκολο νά τό βγάλουμε από πάνω μας.

Νά τώρα ή θερμοαντική δύναμις ώρισμένων ένδυμάτων:

Βαμβακερό μαγιώ	1,10
Τρικό από έλαφρό, μαλλί	1,40
Πουκάμισο μαλλομέταξο	1,50
Δερμάτινο σακκάκι, ντυμπλαρισμένο μέ φανέλλα	1,60
Σακκάκι από χονδρό μαύρο ύφασμα μέ φόδρα	1,90
Χοντρό παλτό μέ μεταξωτή φόδρα	2,50
Μαντώ από Βίζον	4,50

"Ο άνωτέρω πίνακας δείχνει ότι ένα τρικό από έλαφρό μαλλί μάς δίνει τά 74% τής θερμότητας ενός σακκακιού από χοντρό μαύρο ύφασμα μέ φόδρα καί 56% ενός χοντρού παλτού μέ μεταξωτή φόδρα. Δύο τρικό αφήνουν πολύ πίσω τους τό χονδρό σακκάκι καί ή ισόδυναμούν μέ τό παραπάνω μέ ένα χοντρό παλτό.

Σημαντικό ρόλο γιά τήν προστασία από τό κρύο παίζει ή φόδρα, γιά τό λόγο ότι δημιουργεί ένα πρόσθετο στρώμα άέρος. Θά προτιμήσετε τίς μεταξωτές φόδες παρά τό ότι είναι ακριβότερες. Η προστασία πού παρέχουν είναι, άνωτερη κατά 50% από έσία πού μάς δίνει μιά βαμβακερή φόδρα.

Η θερμότης ενός ένδυματος εξαρτάται, έξ άλλου, από τό άν άπορροφά υγρασία ή όχι τήν υγρασία. "Όταν ένα ύφασμα περιέχει νερό, γίνεται καλός άγωγός τής θερμότητας καί διευκολύνει τήν πτώση τής γός τής θερμότητας τού σώματός μας. Τό μαλλί, λοιπόν, θερμαστικός τού σώματός μας, ακόμα καί όταν έπηρεί τίς μονωτικές του ιδιότητες, ακόμα καί όταν είναι μουσκεμένο. Έχει τήν ιδιότητα νά άπορροφά τό νάι μουσκεμένο. Έχει τήν ιδιότητα νά άπορροφά τό νερό καί νά μ'ην τό αφήνι νά εξατμιστείτα γρήγορα, όποτε θά συμπαρέσυρε καί μεγάλη ποσότητα από τή θερμοκρασία τού σώματος.

Γιά νά καταλάβετε πόσο μεγάλη είναι ή ποσότης τού νερού πού μπορεί ν' άπορροφήση τό μαλλί, βγάλτε στή βροχή δύο έίδυματα, ένα μαλλίνο καί ένα λινό. Γιά νά μουσκευτή τελείως τό ποώθό θά χρειαστή νά περάση μισή ώρα. Ένώ τό δεύτερο θά μουσκευτή σ' ένα ύψος λεπτό.

Μεγάλη άπορροφητική ικανότητα έχει επίσης τό βαμβάκι. Άλλά τό μειονέκτημά του είναι ότι εκραταίει τό νερό. Γιά τό λόγο αυτό οι μάλλινες κάλτσες είναι προτιμότερες τό χειμώνα από τίς βαμβακερές.

Φυλάω σκοπός λίγο παρακάτω από την αγγλική εκκλησία, πίσω από ένα περίπτερο. Νά η Νανά, που κάνει βόλτες και κυττάζει ανθρώπους.

Είναι έφτα και δέκα.

— Έλα δώ μικρέ. Πάρε αυτό το είκοσάρι. Καί, βλέπεις εκείνη τη δεσποινίδα; Θά πάς να της δώσεις αυτό το σημείωμα και θά φύγης αμέσως, πριν σε ρωτήση. Βλέπεις εκείνη τη δεσποινίδα; Θά πάς να της δώσεις αυτό το σημείωμα και θά φύγης αμέσως, πριν σε ρωτήση.

— Έγινε. Η Νανά φεύγει. Το πρωί την παίρνω στο τηλέφωνο. Βρίσκει τη στάσι μου παραβόλη. Αυό άνα-βόλες; Καί τί τοκετός πάλι είν' αυτός;

— Όχι δικός μου, φυσικά—νά κάνουμε κι' ένα καλαμπούρι. Θά μά-θης άλλωστε και θά διασκεδάσης—τουτό μόνο σου λέω: Θά διασκε-δάσης.

Σου ζητώ την έσχατή προ-ρασία. Την Πέμπτη την ίδια ώ-ρα, δέν έχει άλλο. Μάζερες πόσο υποφέρω... Ευχαριστώ Νανά.

— Ο ούρανός είναι πολύ σκοτει-νός, γεμάτος ύγρες άπειλές. Εύ-τυχώς και το κοστούμι μου είν' έ-τοιμο.

— Πού είναι το;

— Όπου νάναι έρχεται. Τόχω στείλει για κουμπότρυπες!

(Ποτέ δέν μπόρεσα να καταλά-βω αυτό που γίνεται με τους ρά-φτες: Άλλού στέλνουν για το παν-τελόνι, άλλο για το γιλέκο, άλ-λο για κουμπότρυπες. Τι διάβο-λο φτιάχνουν αυτοί!).

— Έφτά παρά είκοσι ήρθε. Το φό-ρεσα.

— Στάσου να ιδώ μην έχη κα-νένα ελάττωμα.

— Δέν προφταίνω.

— Ένα ταί κι γραμμή. "Έχει πιάσει βροχή, που δυναμώνει. Τι μου ήρθε να όρίσω το ραντεβού σε ύπαιθρο; Χάθηκε κάτω από Έ-ναν τσίγκο, τουλάχιστον; Περιμέ-νω και βρέχομαι. Έφτά και πέντε βρέχομαι. Έφτά και είκοσι βρέ-χομαι. Έφτάμιση βρέχομαι. Το καινούργιο μου κοστούμι έχει γί-νει σφουγγάρι και τρέχει απ' όλες τις μεριές. Άραία εγκαινία, ά-τιμε Σ ταμάτη. Οχτώ παρά είκοσι λέω, πώς μάλλον δέν θάρη. Ό-χτώ παρά δέκα, δέν θάρη. Ό-χτώ και πέντε παίρνω τα βρεμένα μου και πάω στο σπίτι, μουσκεμέ-νος μέχρι το κόκκαλο. Το ρίχνω στα ζεστά—να μην πάθουμε και καμμιά δουλειά.

Το πρωί το κοστούμι μου είναι μούσκεμα ακόμα. Έχει τα χάλια του.

Τ' άφηνω κρεμασμένο και παίρ-νω στο τηλέφωνο τη Νανά:

— Μ' αυτή τη βροχή, καυμένη, πώς νάρχόμουν; Έπρεπε να το καταλάβης. Άσπε περίμενες πολ-λή ώρα, αϊ;

— Μέχρι οχτώ και πέντε.

— Κι' έφαγες όλη τη βροχή, καυμένη;

— Όλη και κάτι περισσότερο ακόμα.

— Αμ, τις άλλες φορές που είχε καλό καιρό, το ανέβαλλες. Έχτες βρήκες νάσαι συνετής, καυμένη;

— Από δώ κι' έμπρός όλο συνε-τής δέν είμαι.

— Λοιπόν, πότε θέλεις να συν-αντηθούμε; Αύριο;

— Όχι. Αύψε.

— Μου είναι λίγο δύσκολο, άλ-λά πιστεύω πως θά τα καταφέρω. Άρθουάρ.

Και τώρα πρέπει να στεγνώσω το κοστούμι μου. Τ' απλώνω στον ήλιο.

Κατά τις τρεις που γυρίζω, είναι ακόμα βρεμένο. Θά το στε-γνώσω με το ηλεκτρικό σίδερο. Παιδεύομαι όρες όλόκληρες να πώ φέρω σε λογαριασμό. Σ τεγνώνει μπάντες—μπάντες. Κατά τις πεν-τάμιση άκούω ένα τσάσας. Καίε-ται ή ασφάλεια. Παρατάω το σί-δερο και τρέχω στο ρολόι να την αλλάξω. (Ξέρω εδύγως κι' από τέτοια).

Όταν τελειώνη αυτή ή δουλειά, ξαναγυρίζω στο σιδερόμα του.

Πικνός καπνός και βαρεία μυρου-διά με χτυπάνε στη μύτη. Σ τη βία μου, είχα παρατήσει το σί-δερο άπάνω στην πλάτη του σακ-κακιού. Κι' όπως εκείνο ήτανε ζεστό ακόμα, στέγνωσης γρήγορα το μέρος εκείνο και τόκαψε. Σ το σακκάκι έγινε ένα κενό, άκριδώς στο μέγεθος του σιδερωτικού έρ-γαλείου.

— Άραία. Αυτό ήτανε το συμ-πλήρωμα.

Φαίνεται πως δέν ήτανε της μοίρας μου να με ιδή με καινούρ-γιο κοστούμι ή Νανά. Άνωτέρα βία.

Και άλλη άναβολή, δέν ση-κάνει ή ύπόθεσι, στο φινάλε να μην καταντήσουμε και γελίοι! Άς πάω με μιά παλιά φορεσιά. Άνοίγω τη τσουλάπα μου. Τη μπέξ, την καφέ, ή τη γκριζά; Μάλλον τη γκριζά, τη Φωφω. Εί-νε πιό διατηρημένη, δέν τη φόρε-σα και πολύ, γιατί ή Φωφω δέν μου είχε πολυκαιρίσει.

Τη ντύνομαι, λοιπόν και, ώρα έφτά είμαι στο πόστο μου. Έφτά και δέκα ή Νανά δέν φαίνεται. Έφτά και είκοσι, δέν έχει έρθει. Έφτά και μισή, άπουδσα. Όχτώ πα-ά είκοσι, έξακολουθεί ν' άπου-σιάζη.

Και οχτώ παρά πέντε:

— Μιχαήλ!

— Άλλά δέν είνε ή Νανά.

— Αϊ! Τι σουρπρίζ' είν' αυτή;

Πώς βρέθηκες από δώ, Φωφώ;

— Εσύ τί κάνεις εδώ; Περιμέ-νεις καμμιά;

— Όχι. Έτσι, χαζεύω.

— Τι λές, έχεις όρεξι για κα-νένα ρομαντικό περίπατο;

— Καί μπορεί να μην έχω;

Πιαστήκαμε άγκαζέ.

— Φώφη, είσαι πιό όμορφη από κάθε άλλη φορά. Δέν σε άναγνω-ρίζω.

— Κι' εσύ έχεις φτιάξει. Κι' αυτό το κοστούμι σου πάει περι-φημα.

— Δέν το θυμάσαι; Είνε αυτό το ίδιο που φορούσα στο πρώτο μας ραντεβού, εδώ και πέντε χρό-νια.

— Καί διατηρείται τόσο καλά;

— Μα είχα πολύν καιρό να το φορέσω. Άπόψε δέν ξέρω πώς μου ήρθε και το ξανάβαλα. Ίσως γιατί ήταν τυχερό να σε ξαναπα-νώσω... Που θέλεις να πάμε;

— Όπου θέλεις...

Την άλλη μέρα με παίρνει ή Νανά στο τηλέφωνο:

— Με περίμενες έχτες. Μίμη;

— Ναι.

— Νά μη με ξαναπεριμένης. Άλ-λαξα γνώμη.

— Το ξέρω, Νανά. Το ξέρω από έχτες.

— Πώς το ξέρεις;

— Μου κήπη το καινούργιο μου κοστούμι.

— Δέν σε καταλαβαίνω.

— Δέν χρειάζεται. Γειά σου.

Κι' έπειτα μου λέτε να μην πι-στεύω στο ρόλο που παίζουν τα κοστούμια, στη ζωή του ανθρώ-που! Όχι μόνο θά πιστεύω, αλλά θά κάνω κι' ένα πείραμα! Θ' άρ-χισω να γυρίζω τα παλιά μου κο-στούμια. Είμαι σίγουρος πως ό-ταν θά τα γυρίσω, θά ξαναγυρί-ζουν και οι παλιές μου κατακτή-σεις. Γιατί έέχασα να σάς πώ πως τη γκριζά φορεσιά την είχα γυρι-σμένη...

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Της στιγμής

Ό ό επισκέπτης στον όπάλληλο του άσπασέρ:

— Καί δέν κουράζεσαι ν' άνε-βοκατεβαίνης όλη την ήμέρα;

— Όχι, κύριε! Έκείνο που με κουράζει είνε το ότι είμαι υπο-χρεωμένος να άπαντώ διαρκώς στη βλακώδη αυτή έρώτησι!

ΚΑΘΕΤΟΣ

Μιά όμορφη νέα ρωτάει έναν έ-πιση νεό ταξίτζη:

— Είσθε ελεύθερος;

Και αυτός με σπαρταξικάρδιο άναστεναγμό:

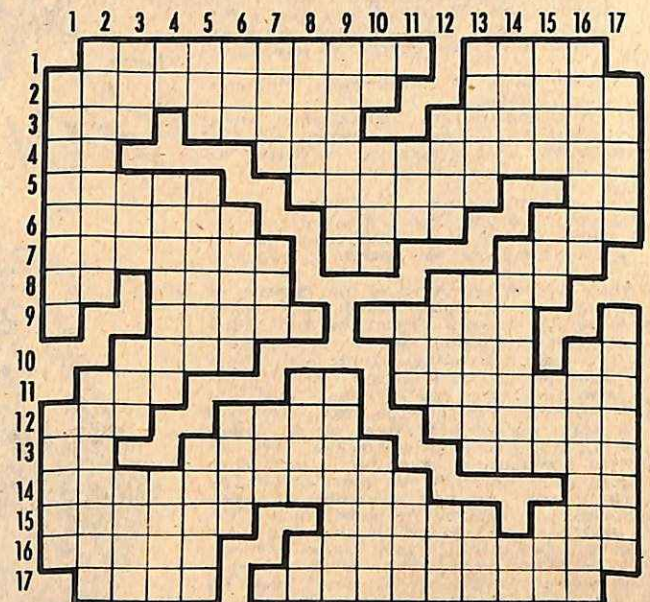
— Δυστυχώς! Είμαι παντρεμέ-νος!...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 573

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1 Έχουν άναδειξει πολλές στήρ. — Σκοτώνει ζωά.
- 2 Η κοτίς του χριστιανισμού. — Περιφημος κατασκευαστής βιολιών.
- 3 Αρχικά νέου κόμματος. — Πραγματικά, άληθι. — Άπο-θλέπει στην παγίδευσι έκ-θρου.
- 4 Άρθρο. — Υπάρχει σε κάθε

μίζεται για τη φωνή του.
3 Άνεστραμμένο προσκαλεί. Πόλις της Ν. Άμερικης. — Μελαφός φύλαρχος. — Η-ρως της γαλλικής επαναστά-σεως.
4 Νότα μουσικής. — Βουνό της Έλλάδος. — Του ίδιου μεγέ-θους.
5 Επώνυμον Νορθηγού μυθι-στοριογράφου. — Προορίζε-

μεγάλη επίχειρνοι.

- 5 Άπαλός. — Δέν έχει κανέ-να λάθος. — 570.
- 6 Προκαλεί μεγάλες κατα-στροφές. — Γυναικοκακτη-τής. — Προϊόν της πρώτης λέ-ξεως του σταυρολέξου.
- 7 Άγοράζω τρόφιμα, φωνίζω. — Άναφορική άντωνυμία. — Νησι του Αιγαίου.
- 8 Νότα. — Παράγγελμα της γυ-μναστικής. — Άναφορική άν-τωνυμία.
- 9 Κόβει εύλα. — Διασκεδάσις.
- 10 Καρποφόρο δέντρο. — Χώρα της Κεντρικής Άσίας. — Συμ-φωνα που άρχουν σ' όλα τα (έδωφη).

- 11 Πρακτορείον ειδήσεων. — Όριο στο όποιο έξησε ό Μοντεκρηστος. — Χώρα της Α. Άφρικης.
- 12 Πράγμα (λατιν.). — Περιφη-μο ταίρκο. — Στενό δρομάκι (τουρκ.).
- 13 Άναφορική άντωνυμία. — Δέν έχει παντρευτή. — Έθνικός ευεργέτης.
- 14 Κάτοικος χώρας της Άμερι-κης αλλά και μοναχός κα-θολικός τάγματος. — Άριθ-μός με γράμματα.
- 15 Αίσθησις. — Σας κρατά ένή-μερο για ό,τι συμβαίνει στον κόσμο. — Νότα.
- 16 Νεκρός. — Ό στρατιώτης αυ-τός τιμωρείται πολύ αυ-στηρά.
- 17 Χαϊδευτικό γυναικείου όνό-ματος. — Ειδήσεις που κα-νείς δέν θά ήθελε ν' ά-κούση.

ΚΑΘΕΤΟΣ

- 1 Κάτι που γίνεται μόνο σ'ά υποζύγια. — Μαγευτικό έλ-ληνικό νησί.
- 2 Νηοπομπή της έρήμου. — Φη-

ται για υποζύγιο. — Άνό-μοιο.

- 6 Άστυνομικό τμήμα των Άθ-ηνών. — Τα φρέσκα άκρι-δοπληρώνονται. — Όνομα βασιλέων της Σπάρτης.
- 7 Επώνυμον Έλληνίδος ντι-ζέζ. — Κάνω κάτι να μοιά-ζη με άλλο. — Δέν λείπει από τα σκωτσέζικα έπώ-νυμα.
- 8 Ύμνησε την Άθήνα και ι-διαίτερως την Πλάκα (το μικρό του όνομα). — Φάρμα-κο. — Μισή λύρα.
- 9 Έγκλησις ένώνιον δικαστη-ρίου. — Μέριμνα.

- 10 18. — Σήμεν της άριθμη-τικής. — Μας ζεσταίνει τώ-ρα τον χειμώνα.
- 11 Πρόθεσις και άρθρο (δημ.) — Άναφορ. άντωνυμία (πλη-θυν.). — Ένδιαφέρει τους φιλάθλους.
- 12 Χρονικό διάστημα. — Φαρμα-κευτικό παρασκεύασμα. — Αρχικά όργανισμού.
- 13 Έορτάζει στις άρχές του Ιανουαρίου. — Αυθάδης, θρασύς. — Προσωπική άνω-νυμία (β' πρόσ.).
- 14 Τουρκικό άνδρικό όνομα. — Άθηνναϊκή συνοικία. — Συνεχό-μενα στο νέκταρ.
- 15 Δέν λείπει ποτέ από την κουζίνα. — Τοπικό επίρρη-μα. — Όκυρωμένη πόλις της Γαλλίας. — Τίτλος ευγενείας.
- 16 Την παθαίνει κάτι που δέν χρησιμοποιείται συχνά. — Πρέπει να είναι άδεκάστος.
- 17 Θεός των άρχαίων Ρωμαίων. — Θεός της μυθολογίας μας.

Κ. ΒΑΜΒΑΚΙΤΗΣ

Η λύσις του 572

στή σελ. 82

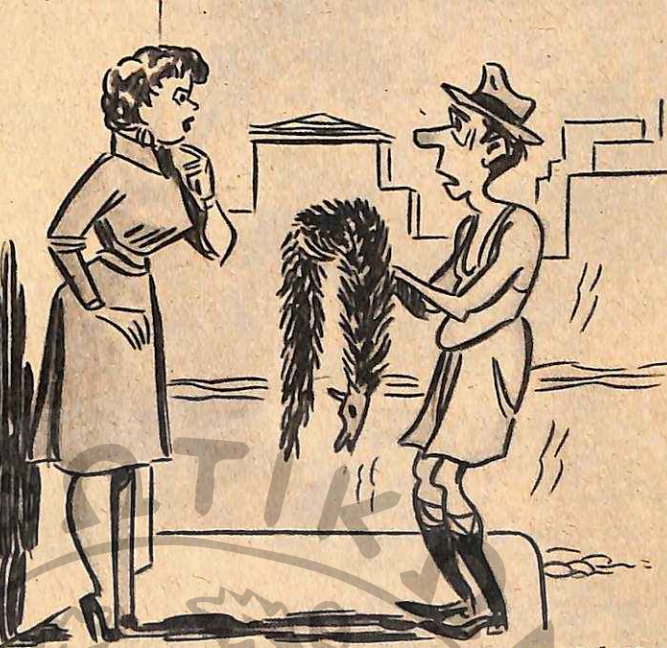
— Μεγάλα πατηρήματα έχει τώρα το χειμώνα τό... πεδίων του Άρεως!...

— Δέν κάνουμε καμμιά παράνομη συγχέντρωσι. κύριε πόλισην... Είμαστε τα ζευγαράκια της περιο-χής και μαζευτήκαμε για να ζεσταθούμε!...

— Κι' άς το ξέρω, άπιστη, πώς τό' καλοκαιρι θά μ' άφήσης πάλι για να τά ξαναφτιάξης μ' εκείνον τό παντοπώλη!...

— Θυσία νίνομαι για σένα, άγάπη μου! Όρίστε, σουφέρω τό δωράκι που σου είχα τάξει!...

— Μήπως δέν τη θέλετε την έφημερίδα!...

— Άς μπουε, καυμένη Ζουζού... Άν είναι ώρες θά κυττάσουμε, τώρα που έχει καλοριφέρ, τό αυτοκι-νητό του!...

Η συγκράτηση του στήθους εξαρτάται αποκλειστικά από την ελαστικότητα του δέρματος και των ιστών του...

ται ως το θώρακα κι' είναι πολύ ωφέλιμες.

Και μία άλλη άσκηση, που μπορείτε να την κάνετε όπου κι' αν βρίσκεσθε: Φουχτώνετε σφιχτά το κάθε μπράτσο σας με τ' άλλο χέρι και προσπαθείτε ύστερα ν' απομακρύνετε τα δύο σας πλάγια, εξασκοιώντας να τα κρατάτε όπως είπαμε.

Αυτά για τη διατήρησι του στήθους. Και τώρα, θα δούμε πώς θα το διορθώσετε, όταν είναι ελαττωματικό: δηλαδή πεσμένο, ή πολύ μεγάλο ή πολύ μικρό.

Το πέσιμο του στήθους οφείλεται στην κακή διατήρησή του. Παρατηρείται επίσης συχνά σε γυναίκες που πάχυναν απότομα. Σ' αυτή την περίπτωση, μπορείτε να το διορθώσετε εύκολα (αν δεν έχει προχωρήσει πολύ το κακό), φροντίζοντας να ξαναχάσετε γρήγορα μερικά κιλά, να φοράτε ένα πολύ άνετικό σουτιέν και να κάνετε ελαστικότερο το δέρμα, περνώντας το στήθος σας μ' ένα σφουγγάρι βρεγμένο με δροσερό (δχι παγωμένο) νερό έπειτα από ένα ζεστό μπάνιο.

Όταν όμως έχει πιά κρεμάσει πολύ το στήθος, ή μόνη ασφαλής μέθοδος θεραπείας είναι ή πλαστική χειρουργική. Το σημάδι που αφήνει, βρίσκεται στη βάση του στήθους και είναι σχεδόν άορατο.

Η χειρουργική όμως αυτή κοστίζει αρκετά. Αν δεν μπορείτε λοιπόν να υποβληθήτε σε μία τέτοια δαπάνη, θα περιορισθήτε αναγκαστικά σ' ένα καλό σουτιέν.

Αλλά και στις περιπτώσεις του πολύ μεγάλου στήθους ωφέλει συχνά ή πλαστική χειρουργική. Πριν φτάσετε όμως ως εκεί, δοκιμάστε μία απισχναντική δίαιτα — με την εγκρίσι πάντοτε του γιατρού σας. Πολλές φορές, τα πρώτα αποτελέσματα της δίαιτας αυτής εκδηλώνονται στο στήθος.

Για να μη γίνη όμως πλαδαρό το στήθος σας, όταν αδυνατίσετε, είναι απαραίτητη ή τόνωση της ελαστικότητας του δέρματος του με το βρεγμένο σφουγγάρι, όπως είπαμε πιο πάνω.

Τέλος, όπως στην περίπτωση του κρεμασμένου στήθους, έτσι και για το υπερβολικά μεγάλο συνιστάται ένα επιτυχημένο «καμουφλάζ», με το κατάλληλο σουτιέν.

Το δυσκολότερο πρόβλημα είναι το υποσυνευγμένο στήθος, το πολύ μικρό. Αν έχετε και σεις αυτή την ανατομική κατα-

Προφυλάξετε ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΣΑΣ

σκευή, θα σας παρηγορήσει ασφαλώς το να μάθετε πώς συμπεριφέρονται... τον πόνο σας οι περισσότερες χορεύτριες σ' αυτό το θέμα.

και τα μοντέλα των φωτογράφων. Πράγματι, αφού όλο το σώμα τους είναι λεπτό, δεν μπορεί να αποτελή εξαίρεσι το στήθος τους.

Αν λοιπόν είσατε και σεις έτσι αδύνατη, ακολουθήστε μία κατάλληλη δίαιτα, για να παχύνετε λίγο. Αυτόματως, θα μεγαλώση τότε και το στήθος σας.

Αν όμως έχετε εκ φύσεως σιλουέτα «τριγωνική», με φαρδύς γοφούς και με μικρό στήθος, ή περιπτώσεις σας είναι πιο δύσκολη.

Ίσως μπορεί να σας ωφέλουν ενέσεις όρμονών, απαραίτητες όμως πρέπει να συμβουλευτήτε προηγουμένως ένα γιατρό, γυναικολόγο. Η μέθοδος αυτή φέρνει ικανοποιητικό αποτέλεσμα κυρίως στις γυναίκες που έχουν ακανόνιστη ή ανεπαρκή έμμηνη ρύσι.

Υπάρχει επίσης μία ουσία, που εισάγεται με ένεσι στο στήθος, το γεμίσει και το μεγαλώνει τεχνητά. Είναι μάλλον αβλαβής, δεν συνιστάται όμως για γυναίκες κάτω των 40 ετών. Έχει δε το μειονέκτημα να κάνει το στήθος αφύσικα σκληρό.

Σ' ώριμες περιπτώσεις, ή μητρότης αναπτύσσει το στήθος. Δεν είναι όμως γενικό, αυτό. Μην απογοητευθήτε λοιπόν, αν τυχόν δεν συμβή σε σας.

Επειδή μιλήσαμε περί εγκυμοσύνης, καλό είναι να προσθέσουμε ότι ή διατήρησι του στήθους είναι ή σπουδαιότερη φροντίδα για την έγκυο γυναίκα, που ενδιαφέρεται να διαφυλάξη την ομορφιά της.

Πρέπει απαραίτητως να φορέσθ' ένα κατάλληλο σουτιέν, μετά δε τον τρίτο μήνα να μην το βγάλη ούτε τη νύχτα.

Αν δεν κατορθώσετε με κανένα τρόπο να μεγαλώση λίγο το υπερβολικά μικρό στήθος σας, σας απομένει ένα μέσο «καμουφλάζ»: τα σουτιέν εκείνα που περιέχουν ψεύτικα στήθη, και που τα φοράνε συχνά τα μοντέλα των φωτογράφων και οι χορεύτριες των μπαλέτων.

Και μία ακόμη παρηγοριά για όσες έχουν μικρό στήθος: Η στόρι του αγγλικού κινηματογράφου «Οντρέϊ Χέμπαρντ», που έχει τέτοια ακριβώς σωματική διάπλασι, απέδειξε περίτρανα πώς το σέξ - απήλ' μία γυναίκας δεν είναι απαραίτητως ανάλογο με τις διαστάσεις του στήθους της.

"Χειμώνιασε... χειμώνιασε"

Χειμώνιασε, χειμώνιασε, το κρύο μας περόνιασε, εντόνως ισχυρίζεται το σύγχρονο τραγούδι, και μ' όλο που εμμένω, μιλά περί χειμώνας, με το σκοπό του... καίγεται παντού το πελεκουδι!

Χειμώνιασε, χειμώνιασε, μάς λείει ο δίσκος πάντως και το πιστεύνου' όλοι μας βεβαίως κι' ακραδάντως, αφού το βεβαιώνουν κι' οι πιο πολλοί οι ρίγες, που λόγω συναγώματος σφυρίζουν σάν... σειρήνες! Μας το θυμίζουν έπειτα και τα λαρύγγια όλα που μοιάζουν με το βράχνιασμα, περίπου... μπισασιόλα και πριν ο δίσκος, κύριοι, μάς το διακηρύξη, εις τα «δισκία» έσπενσε ο κόσμος να το ρίξη!

Είς τις ασπιρίνες τώριξε και τ' άλλα σχετικά του κι' ή γρίπη, αγωνίζεται να μη τόν... ρίξη κάτον, αλλά τα κουφετάκια του πηγαίνουν μάλλον στράφι, γιατί δεν έχει ύπ' όψι του τη συνταγή που γράφει: «Αν θές απ' το σινάφι να μη βρεθής άρσενος, κι' από τα ξεπαγιάσματα να μη σκίσης τη ρεσέτα των «κουφετιών» φρόντισε να σκίσης την κούφια και ρίξτο το ταχύτερον, στο γάμον τά... κουφέτα!»

Γυναίκα βάλε στο πλευρό, έν πάση περιπτώσει, αν θές ή βαρυχειμωνιά να μη σε... πλευριτώση! Κι' αν είσαι άντρας συνεπής, θα συμπεράνης και θα πής, πώς στη γλυκειά κι' αλόδοξη συνδυγική άγκάλη, ο άντρας βρίσκει, πράγματι, το τέλειο μαγκάλι, αλλά και κουκουλώματος θερμού έπωφελείται γι' αυτό κι' ο γάμος, άλλωστε, «κουκούλωμα» καλείται!

Τα τσάγια, τα φασκόμηλα, παστίλλες, σκόνες, χάπια και τα παλά τ' αντίδοτα που γράφουν τα κιτάπια, δεν κάνουν, όπωσδήποτε, στο κρύωμά σου τίποτε, και φρόντισε να «τυλιχθής» με κάποια ξελογιάστρα για νάχης όλες τις στιγμές την πιο κομψή... θερμάστρα!

Την κεντρική την θέρμανσι, μ' αυτήν θα βής, εργένη, μα και τις αντιγρυπινικές τις έντριβες έν γένει! Κοντά της κάθε βράδυ, θερμό θα βρίσκης χάδι και στο κρυολογήματος τις ώρες τις μονοφλοΰζες, θα παίρνης τα φιλάκια της...

Τ' απέδειξαν, φαντάζομαι, ή πείρα και οι χρόνοι, πώς ή γυναίκα, πάντοτε, τα μέσα συγκεντρώνει, απ' τα κρυολογήματα για να σε προφυλάξη, κι' από της γρίπης τό... βραχνά για να σε απαλλάξη, γι' αυτό το λόγο φρόντισε μαζί της να τα μπλέξης κι' ούτε στιγμή «ψυχρότητα» μ' αυτήνη να μην έχης!

Χωρίς λοιπόν, ύπερφανές βράσε τις άλλες συνταγές και βρές με έτσι, μια Κική, μια Νίτσα, ή μια Κούλα κι' άς έχη κι' άνωπόφορη και στρίγγλα «μαμανούλα»! Γιατί κι' εκείνη ή πεθερά, με τέτοια κρύα τσουχτερά, είναι θαρρώ πολύτιμη και κοίση έν συνόνει, έφ' όσον κάνει κάθε τί «τό... βήχα να σου κόψη»!

Εισαγωγή
Mrs. Tachia

Τα τρία κυριώτερα ελαττώματά του

Η εποχή μας έχει μανία με τις στατιστικές και μετράει την ομορφιά... με τους πόντους! Έτσι, μαθαίνουμε π. χ. πώς μία νέα ανακάλυψι του Χόλλυγουντ οφείλει την τύχη της και το ζηλευτό συμβόλαιό της στους 95 πόντους της περιφέρειας του στήθους της. Κι' ότι μία άλλη έγινε άστραπιαία διάσημη στην τηλεόρασι, δίχως καν να προφέρει μία λέξι, μόνο και μόνο γιατί είχε περίμετρο στήθους 99 πόντους.

Η ψύχωση αυτή με τους πόντους έχει κυριέψει ένα μεγάλο μέρος του θηλυκόκοσμου. Κι' όμως, αν μία γυναίκα έχη σφιχτό και καλοσχηματισμένο στήθος, ποιάς λόγος υπάρχει να ενδιαφερθή για τις ακριβείς διαστάσεις του; Μήπως κανείς απ' όσους, το θαυμάζουν, θα σκεφθή ποτέ... να το μετρήσει;

Αφίστε λοιπόν κατά μέρος τους πόντους κι' ενδιαφερθήτε μόνα για το σχήμα του στήθους σας. Έχετε δε πάντα ύπ' όψι ότι το μέρος αυτό του γυναικείου σώματος είναι από τα πιο εύπαθα. Η Αποτελείται μόνο από αδένες και λιπαρό ιστό, χωρίς μύς. Η συγκράτησή του εξαρτάται αποκλειστικά από την ελαστικότητα του δέρματος και των ιστών του, που δυστυχώς χάνεται εύκολα.

Για να το προφυλάξετε λοιπόν είναι απαραίτητο να φορέσετε ένα κατάλληλο σουτιέν. Κι' αυτό, από την έφηβική ηλικία άκμή, από τότε δηλαδή που αρχίζει ν' αναπτύσσεται το στήθος σας. Θα διαλέξετε το σουτιέν ανάλογο με τη σωματική σας διάπλασι, έτσι ώστε να συγκρατή το στήθος σας στη σωστή θέση, και από το κάτω μέρος. Δεν πρέπει να τ' άνοσσηκώη πολύ ψηλά, ούτε να το πιέξη πάνω στο θώρακα, ούτε να σας ένοχλή όπωσδήποτε.

Η καλή στάσις συντελεί στη διατήρησι του στήθους, όσο και το σουτιέν. Όταν διαβάσετε π. χ., μη καμπουριάζετε αλλά κρατάτε το κεφάλι σας ψηλά, την πλάτη ίσια και τους ώμους προς τα πίσω, έτσι ώστε να νιώθετε τους μύς του θώρακα να τεντώνωνται και να τραβάνε προς τα πάνω το στήθος σας.

Μία κατάλληλη άσκηση για την τόνωσι αυτών των μυών είναι ή έξης: Στέκεσθε όρθια, με τα χέρια κρεμασμένα χαλαρά στα πλευρά σας, και ανοίγετε το στόμα σας σ' ένα πολύ πλατύ χαμόγελο, μέχρις ότου κομμάτια. Συσπάτε και χαλαρώνετε τους αντίστοιχους μύς του στόματος 5-6 φορές. Οι κινήσεις αυτές μεταδίδον-

Ο ΛΟΦΟΣ ΤΟΥ ΚΙΡΧ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

κεντρώση μερικούς λογοφόρους και τους έβαλε γύρω στο βασιλιά.

Ο κυκλάνος προχωρούσε πάντα. Μπροστά απ' αυτή την τρομερή φάλαγγα βόδιζε ένας νέος που χτυπούσε αλύπητα εκείνους που τονλούσαν ν' αντισταθούν ή δεν παραμέριζαν όσο έπρεπε γρήγορα.

Ο Μανφρέδος είδε αυτό το νέο που διευθυνόταν προς το μέρος του. Και τον αναγνώρισε άμέσως.

— Λαντεναί... αδελφέ μου... συχώρεσε με! του φώναξε.

Την ίδια στιγμή, το ξίφος έφυγε από τα χέρια του. Είχε χάσει τις αισθήσεις του. Αλλά δεν έκινούνταν πιά. Οι εχθροί του είχαν διασκορπισθεί. Σ' ένα νεύμα του Λαντεναί, εκείνοι που τον ακολουθούσαν τον σήκωσαν στα χέρια τους. Έπειτα, ο ανθράκινος κυκλάνος άρχισε να υποχωρεί.

Μερικά λεπτά αργότερα, το Λούβρο είχε αδειάσει. Μια παγερή σιωπή απλωνόταν τώρα μέσα στις άπειρες αίθουσές του.

Έπειτα από τη θύελλα

Χρειάστηκε να περάσουν αρκετά λεπτά για να γυρίσουν εκείνοι που βρίσκονταν στο Λούβρο να συνέλθουν από την κατάπληξη τους και να ηρεμήσουν.

Οι ερωτήσεις διασταυρώνονταν τώρα μέσα στις αίθουσες. Από που είχε εμφανιστεί η θύελλα; Πώς αυτός ο χείμαρρος είχε ξεχυθεί μέσα στο απέραντο ανάκτορο; Τι έκαναν οι φρουροί για να τον συγκρατήσουν; Τι είχε γίνει για την καταδίωξη αυτού του στρατού των κουρελιάρηδων; Ποιος τους είχε οδηγήσει μέσα στο Λούβρο; Τι είχε απογίνει ο αυθάδης που είχε προσβάλει το βασιλιά;

Οι περισσότερες απ' αυτές τις ερωτήσεις έμεναν χωρίς απάντηση.

Ο Μπερβιέ, ο λοχαγός των σωματοφυλάκων, έκανε σαν τρελλός.

— Ατιμάσθηκα! Έλεγε κουνώντας σπασμωδικά τα χέρια του. Δεν μου μένει παρά να πεθάνω!

Ο Μονγκομερύ, ο ύπαρχηγός του, όταν είδε ότι η θύελλα ήταν αδύνατο ν' αναχαιτισθεί, έτρεξε κοντά στο δελφίνο και στάθηκε μπροστά του με το ξίφος στο χέρι.

— Υψηλότε, για να σας έγγισουν, θα πρέπει να περάσουν πρώτα πάνω από το πτώμα μου, του είχε πη.

Ο νεαρός πρίγκιπας είχε παρακολουθήσει με άπαθεια τις διάφορες φάσεις αυτής της επίθεσης. Όταν, τέλος, η θύελλα κόπασε, είπε στον Μονγκομερύ:

— Όταν γίνω βασιλιάς, θα σας κάμω αρχηγό των σωματοφυλάκων μου.

— Και τον Μπερβιέ, ύψηλότε.

— Τον Μπερβιέ;... Κιττάξετε τον, κλαίει σαν γυναικούλα.

Ο Μονγκομερύ σκέφτηκε πως έπρεπε να δεχτεί μεγαλόψυχος και ανέλαβε την υποστήριξη του Μπερβιέ.

— Υψηλότε, είπε, η επίθεσι ήταν άπρόοπτη. Κι' έπειτα, στο Λούβρο υπήρχε μόνον η τιμητική φρουρά. Το σύνταγμα των Έλβετων έφτασε μόλις πριν από μερικές στιγμές και κατέλαβε όλους τους γειτονικούς δρόμους. Άλλ' είνε λίγο άργα...

Ο δελφίνος έκανε μερικά βήματα και σταμάτησε μπροστά στη γυναίκα του, την Αικατερίνη των Μεδίκων, που είχε παρακολουθήσει ατάραχη αυτή τη σκηνή και δεν είχε μετακινήσει καθόλου από τη θέση της.

— Φοβηθήκατε, κυρία; τη ρώτησε.

— Η Αικατερίνη των Μεδίκων τον κύτταξε μ' ένα περίεργο βλέμμα.

— Και βέβαια φοβήθηκα, απάντησε. Άλλα μόνον για σας.

— Η ύψηλότετη αγαπάει τόσο πολύ το σύζυγό της! είπε η Αρτεμίσ του Πουατιέ, που ούτε αυτή είχε φύγει από τη θέση της.

— Δεν είμαι η μόνη που τον αγαπάω, απάντησε η Αικατερίνη.

Συνόδευσε τα λόγια της μ' ένα χαμόγελο, που έκανε την όμορφη Αρτεμίδα ν' ανατριχιάσει.

Πολλοί από τους ευγενείς είχαν τραυματισθεί. Όσο για τους έπιδρομείς, που είχαν πέσει νεκροί ή τραυματισμένοι, κανείς δεν τους είδε πουθενά. Το ανθρώπινο κύμα, φεύγοντας, τους είχε πάρει μαζύ του.

Ο Έσσε, ο Σανσάκ κι' ο Σαταινεραί είχαν αγωνισθεί με μεγάλη αυτοθυσία και σ' αυτούς χρωστούσε ο βασιλιάς το ότι δεν είχε παρυσυρθεί από τη θύελλα.

Πολλές από τις κυρίες είχαν λιποθυμήσει. Άλλ' είχαν συνέλθει τώρα και αψηγούντο σ' εκείνους που είχαν τη διάθεση να το πιστέψουν ότι είχαν γλυτώσει από το χάρου τα δόντια.

Ο Ζαρνιάκ, ο Λεζινιάκ και ο Σαιν — Τράιγε έλεγαν ότι είχαν σκοτώσει πάνω από είκοσι έπιδρομείς ο καθένας κι' εκείνοι που τους άκουγαν υποκρίνονταν πρόθυμα πως τους πίστευαν.

Ο Φραγκίσκος ο 1ος είχε αποσυρθεί τώρα στο γραφείο του, όπου κάλεσε σε λίγο τον αρχιδικαστή κόμητα ντε Μονκλάρ.

Ο βασιλιάς ήταν πολύ έκνευρισμένος.

— Νά, λοιπόν, που φτάσαμε! φώναξε χτυπώντας το χέρι του πάνω στο τρα-

πέζι. Σας ανέθεσα να συλλάβετε ένα ληστή και τη στιγμή που ερχόσαστε να με βεβαιώσετε ότι τον πιάσατε κι' ότι τον καταδικάσατε σ' ένα φοβερό μαρτύριο, ο άρχιεпис αυτός εμφανίζεται μπροστά μου, μέσα στο Λούβρο και με βρίζει αναισχυντα! Τι κάνετε, λοιπόν, κύριε; Έχετε χάσει το μυαλό σας ή έχετε συμμαχήσει με τους κακοποιούς και τους ληστές; Το Λούβρο να καταληφθεί από όλο αυτό το σκυλλοδί! Έχω στρατό, έχω αστυνομία; Πού ήταν οι άνθρωποι μου όταν όλος αυτός ο συρφετός ξεχυνόταν μέσα στο Λούβρο; Μήπως θάπρεπε να φύγω από το Παρίσι και να ζητήσω προστασία από τον εξάδελφό μου, τον αυτοκράτορα Κάρολο Κουίντο; Πείτε μου, λοιπόν, για να το ξέρω, ότι ο βασιλιάς της Γαλλίας δεν είνε άσφαλισμένος μέσα στο ανάκτορό του. Άλλα είμαι ακόμη βασιλιάς;... Απαντήστε μου!

Ο Μονκλάρ κύτταξε ατάραχος το βασιλιά και δεν χαμήλωσε ούτε μια στιγμή το βλέμμα του.

— Μεγαλειότηε, απάντησε, σας ζητήσα την άδεια να καταστρέψω την Αυλή των Θαυμάτων. Σας παρακάλεσα τόσες φορές να μου επιτρέψετε να πυρπολήσω και να ανασκάψω όλη αυτή την περιοχή που ντροπιάζει την πρωτεύουσά σας. Υποδεχθήκατε πάντοτε με ειρηνικό χαμόγελο τις παρακλήσεις μου. Έλπίζω ότι ο βασιλιάς θα πάρη τώρα την απόφασί του. Αυτό το μάθημα ήταν απαραίτητο.

— Κύριε!...

— Είμαι ακόμη ο αρχιδικαστής κι' ο διευθυντής της αστυνομίας της Μεγαλειότητός σας; Αν όχι, σας παρακαλώ να διατάξετε να με συλλάβουν, γιατί είμαι ένοχος και οι εξηγήσεις μου θα ήταν ανώφελες. Αν όμως θέλετε να με αφήσετε στο αξίωμα που μου έχετε εμπιστευθεί, σας παρακαλώ να με ακούσετε με ηρεμία.

— Με ηρεμία! είπε ο Φραγκίσκος. Νομίζετε, λοιπόν, ότι μπορώ να είμαι ήρεμος έπειτα από όλα όσα έγιναν; Αυτός ο καταραμένος μοναχός είχε δική του αυλή μιλούσε για τις ρωγμές που υπάρχουν στο θρόνο μου. Η εξουσία μου κλονίζεται. Το ανάκτορό μου καταπατείται από το συρφετό και μου ζητάει να σας άκουσω ήρεμα! Α! αυτό είνε πολύ... Και νομίζω πως είνε καιρός να τερματισθεί αυτή η κατάσταση...

Χτύπησε τη γραβιά του πάνω στο τραπέζι και ταυτόχρονα φώναξε τον αρχισυλμαπόλο του, τον Μπασινιάκ.

— Φέρε μου εδώ τόν αρχηγό των σωματοφυλάκων, πρόσταξε.

Ο Μπερβιέ μπήκε άμέσως.

— Περιμένα τις διαταγές σας, Μεγαλειότηε, είπε.

— Ποιός ήταν ο αξιωματικός που φρουρούσε στη μεγάλη πύλη; ρώτησε ο βασιλιάς.

— Ο κύριος ντε Μπερβιέ, Μεγαλειότηε.

— Ο γιός σας;

— Μάλιστα, Μεγαλειότηε.

— Πέστε του να σας παραδώσει άμέσως το ξίφος του. Αύριο κι' όλος θα διατάξω να παραπεμφθεί σε δίκη.

— Μεγαλειότηε, ο ένοχος είμαι εγώ, φώναξε ο Μπερβιέ. Δεν φταίει κανείς άλλος.

— Πηγαίνετε, κύριε.

Ο Μπερβιέ βγήκε τρεκλίζοντας.

— Τι έλεγατε, κύριε ντε Μονκλάρ; ρώτησε ο βασιλιάς, που είχε ηρεμήσει κάπως έπειτα απ' αυτό το ξέσπασμα.

— Έλεγα, Μεγαλειότηε, απάντησε ο αρχιδικαστής, ότι, για να θεραπεύσουμε το Παρίσι απ' αυτή τη λέπρα που λέγεται Αυλή των Θαυμάτων, πρέπει να γκρεμίσουμε όλες τις ρωγμές που βρίσκονται εκεί, να συλλάβουμε όσους όλο το σκυλλοδί που ζή σ' αυτή την κόλαση, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, και να στήσουμε δέκα χιλιάδες αγώνες, σε τρόπο που να μην απομείνι τίποτε από τους άρχιείλους που έκαναν την άποψήν Ιερουσαλήμ — τίποτε εκτός από την ανάμνησι της τρομακτικής τιμωρίας τους.

Ο Φραγκίσκος 1ος κύτταξε το Μονκλάρ με έκπληξι, με θαυμασμό σχεδόν.

— Θέλετε λοιπόν, να τους κρεμάσετε όλους; ρώτησε. Ακόμη και τα παιδιά;

— Η έκτέλεσις των γονέων δεν θα έ-

χρησίμευε σε τίποτε, αν αφήναμε τα παιδιά, που έχουν μέσα τους το διαβολικό δηλητήριο, το δηλητήριο που θα σκοτώσει τη βασιλεία. Ενώθω το πνεύμα της ανταρσίας, Μεγαλειότηε, απάντησε ο Μονκλάρ.

Από σκυθρωπός που ήταν, ο Φραγκίσκος ο 1ος έγινε, ξαφνικά, χαρούμενος.

— Πού θα στήσετε τις δέκα χιλιάδες αγώνες; είπε. Ξέρετε ότι θα είνε ένα υπέροχο θέαμα; Α, κύριε ντε Μονκλάρ, είσατε ποιητής στις ώρες σας... Ένας τρομερός ποιητής!

— Μεγαλειότηε, με εξουσιοδοτείτε να ενεργήσω με απόλυτη πρωτοβουλία;

— Σας παραδίδω το Παρίσι, Μονκλάρ. Και πρόσθεσε με ήρεμη φωνή:

— Χτυπήστε αλύπητα την ανταρσία.

Ο Μονκλάρ υποκλίθηκε μπροστά στο βασιλιά. Τα όπλα μάγουλά του βάφθηκαν για μια στιγμή κόκκινα. Έκανε κατόπιν να φύγη, αλλά, ξαφνικά, έχασε την ισορροπία του και πιάστηκε σ' ένα έπιπλο για να μην σωριασθεί κάτω.

— Τι έχετε, Μονκλάρ; φώναξε ο βασιλιάς.

— Τίποτε, Μεγαλειότηε. Αυτή η άδυναμία είνε ανάξια για μένα.

Τότε μόνον ο βασιλιάς πρόσθεσε μια μεγάλη κόκκινη κηλίδα στο στήθος του.

— Πληγωθήκατε; ρώτησε.

— Μάλιστα, Μεγαλειότηε...

— Και δεν το λέγατε;

— Τα ζητήματα που μας άπασχόλησαν ήταν πη έπείγοντα, Μεγαλειότηε.

— Θα σας χτύπησε, βέβαια, κάποιος απ' αυτό το σκυλλοδί...

— Ναι, Μεγαλειότηε, ένας από τους πιο επικίνδυνους. Σας μίλησα κι' άλλοτε γι' αυτόν... Λέγεται Λαντεναί.

Βγήκε κατόπιν σέρνοντας με κόπο τα βήματα του.

Λυτάμαι από τώρα αυτόν τον Λαντεναί, ψιθύρισε ο βασιλιάς χαμογελώντας.

Τη στιγμή εκείνη, ο Μπασινιάκ μπήκε έξαλλος στο βασιλικό γραφείο.

— Τι συμβαίνει; ρώτησε ο βασιλιάς.

— Μεγαλειότηε... ο κύριος ντε Μπερβιέ...

— Έ, λοιπόν;

— Αύτοκτόνησε.

Ο βασιλιάς σούφρωσε τα φρύδια κι' έμεινε μερικές στιγμές συλλογισμένος.

— Καλά, είπε έπειτα χωρίς να δείξη την παραμικρή συγκίνηση. Πέστε στον κύριο Μονγκομερύ να συλλάβη τον Μπερβιέ γιού και νάρθη κατόπιν να με βρή.

Σχέδια νάμου

Όλη τη νύχτα το Παρίσι αναστατώθηκε από τα ποδοβολήτα των αλόγων των έφιππων περιπόλων που έτρεχαν στους δρόμους.

Το άλλο πρωί, ισχυρές δυνάμεις στρατού παρατάχθηκαν μπροστά στο Λούβρο κι' έκαναν διάφορες θεαματικές επιδείξεις. Μ' αυτό τον τρόπο, ο Φραγκίσκος κι' οι σύμβουλοι του έλπιζαν πως θα κατέπνιγαν την ανταρσία και θα τρομοκρατούσαν το λαό.

Το βράδυ εκείνο, ο Φραγκίσκος 1ος δεν έκλεισε μάτι. Τα όνειρα του Τριβουλέτου, του Μανφρέδου και της Ζιλέτ στριφογύριζαν αδιάκοπα στο μυαλό του. Καθώς από τους τρεις αυτούς ανθρώπους ήταν ένα πρόβλημα για το βασιλιά της Γαλλίας.

Για τον Τριβουλέτο, η λύσις ήταν απλή. Θα τον έστειλε στη Βαστίλλη και δε θα ξαναγινόταν πιά λόγος γι' αυτόν.

Το ίδιο απλό ήταν και το πρόβλημα του Μανφρέδου. Η αστυνομία άργα ή γρήγορα θα τον έπιασε και, φυσικά, αυτό έπρεπε να γίνη όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Αλλά τη φορά, βέβαια, δεν θα κατάφερε να ξεφύγη. Ο δήμιος θα του έσταζε τα μέλη πάνω στον τροχό.

Αλλά με το ότι ένας γελωτοποιός θα πήγαινε να τελειώσει τις ημέρες του στη Βαστίλλη κι' ένας κακοποιός θα πέθαινε πάνω στον τροχό δεν θα τερματιζόνταν οι αγώνες του βασιλιά. Γιατί θάπρεπε κατά- λην ν' αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της Ζιλέτ.

Ο Φραγκίσκος 1ος ήταν βέβαιος για δυο πράγματα: Η Ζιλέτ αγαπούσε επίσης την Τριβουλέτο. Και αγαπούσε επίσης την Μανφρέδο.

Το ότι ο Τριβουλέτος ήταν ο γελωτοποιός της αλήθειας δεν της είχε κάμει την παραμικρή εντύπωσι, ούτε την είχε έμπο- δώσει να τον παρουσιάσει σ' όλους σαν πατέρα της.

Και δεν της είχε κάμει επίσης εντύπωσι το ότι ο Μανφρέδος την είχε προσβάλει μπροστά σ' όλη την αυλή.

Πώς, λοιπόν, θα κατάφερε να ξεριζώ- σι αυτά τα δυο αισθήματα από την καρδιά της;

Για τον Φραγκίσκο 1ο, το πράγμα αυτό είχε κεφαλαιώδη σημασία.

Από τη στιγμή που αυτός ήταν ο πατέρας της Ζιλέτ, η αγάπη της για τον Τριβουλέτο δεν είχε θέση μέσα στην καρδιά της. Ο Φραγκίσκος δεν ανεχόταν έ- πισης την αγάπη της για τον Μανφρέδο. Την εποχή που αγαπούσε με διαφορετικό τρόπο τη Ζιλέτ, ο Μανφρέδος ήταν ο μι- σήτος αντίπαλός του. Τον άνθρωπο αυτό, λοιπόν, εξακολουθούσε να τον μισή πάν- τοτε.

Άλλ' ο θάνατος του Μανφρέδου και η εγκαθέρσι του Τριβουλέτου στη Βαστίλλη δεν θα ξεριζώναν από την καρδιά της Ζιλέτ την αγάπη της ούτε για τον έναν ούτε για τον άλλον. Για να κατορθωθεί αυτό έπρεπε να γίνη κάτι άλλο.

Κατά τα εξημερώματα, τέλος, ο βασι- λιάς νόμιζε πως βρήκε τη λύσι που ζη- τούσε και κάλεσε τότε τους τρεις έπι- στους του.

Ο Φραγκίσκος ο 1ος δεν σκέφτηκε ου- τε στιγμή πως έκεino που σχεδίαζε ήταν μια άσυγχωρητη θηριωδία, όπως δεν το εί- χε σκεφθεί ούτε όταν παραδέχτηκε τη δυστυ- χισμένη Μαγδαληνή στην εκδίκηση του συ- ζύγου της.

Ο Έσσε, ο Σανσάκ κι' ο Σαταινεραί είχαν περάσει τη νύχτα στο Λούβρο, ό- πως και πολλοί ευγενείς, για να υπερασπι- σθούν το βασιλιά σε περίπτωση που η έ- πίθεσι του παρισινού όχλου θα έπαναλαμ- δανόταν.

Κι' οι τρεις, σαν καλοί αυλικόι, συνε- χάρησαν το βασιλιά με την σωτηρία του και τον έβεβαιώσαν ότι η ζωή τους ήταν πάντοτε στη διάθεσί του.

Ο Φραγκίσκος, βυθισμένος στη σκέψι του, δεν έδωσε μεγάλη προσοχή στα λό- για τους.

— Σαταινεραί, πως βρίσκεσι τη δούκισ- σα του Φονταινεμπλά; ρώτησε έπειτα άργα:

— Η δούκισσα του Φονταινεμπλά θα παντρευτεί έκείνον από σας που θα μου φέρη ζωντανό ή νεκρό το ληστή που λέγε- ται Μανφρέδος.

Νά τι είχε επινοήσει ο Φραγκίσκος: Νά

λιάς να του πούν;

— Μεγαλειότηε, απάντησε ο Σαται- νεραί, βρίσκω τη δούκισσα του Φονταί- νεμπλά πολύ όμορφη.

— Πολύ όμορφη! επανέλαβε ο βασι- λιάς. Αυτό είνε σωστό. Και συ Σανσάκ;

— Την βρίσκω υπέροχη. Μεγαλειότηε.

— Δεν υπερβάλλεις, είπε ο Φραγκί- σκος. Και συ Έσσε;

— Μεγαλειότηε, είμαι ακόμη θαυμα- μένος από την όμορφη της.

— Θαυμάσιος, είπε ο βασιλιάς. Κι' οι τρεις, λοιπόν, βρίσκετε πως η δούκισσα είνε πολύ όμορφη και πως αξίζει ν' αγα- πηθεί.

Αυτή τη φορά οι τρεις αυλικόι αλληλο- κυττάχθηκαν μ' ανησυχία. Μήπως, λοιπόν, είχαν βιασθή να μιλήσουν; Μήπως θα ή- ταν καλύτερο να είχαν απαντήσει ότι ευ- ρίσκον τη Ζιλέτ τελείως άσημαντη; Τι άραγε επιθυμούσε ο βασιλιάς να του πούν;

Ο Φραγκίσκος ο 1ος δεν άργησε, ευ- τυχώς, να τους βγάλη από την άμχανία τους.

— Τα λόγια σας, τους είχε πει, μου απέ- δειξαν πως έχετε καλά μάτια. Και τώρα άκούστε με. Δίνω στη δούκισσα τον πυ- γω και τα κτήματά μου του Φονταινεμπλά. Η πρόθεσι μου είνε να την παντρώω το συντομότερο.

Οι τρεις αυλικόι έμειναν κατάπληκτοι άκούοντας αυτά τα λόγια. Η δούκισσα δεν ήταν, λοιπόν, έρωμένη του βασιλιά; Η την είχε βαρεθεί κι' όλος; Η ζητούσε ένα βολικό σύζυγο για να τηρήσι τα προσηύματα; Πού βρίσκονταν η αλήθεια;

— Έψαξα να βρω το σύζυγο που της ταιριάζει και κατέληξα στο συμπέρασμα πως αυτός πρέπει να είνε ένας από σας, συνέχισε ο Φραγκίσκος.

— Μεγαλειότηε...

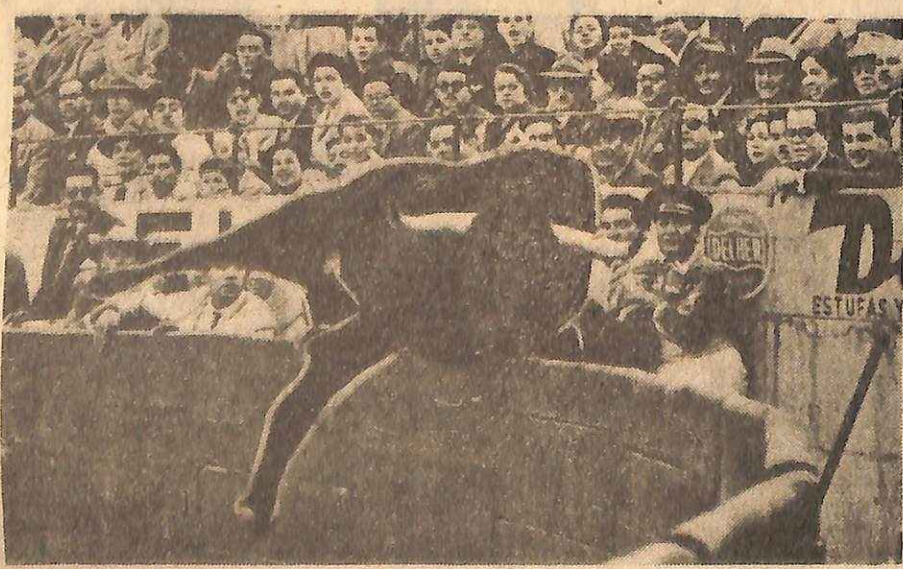
— Ναι, ναί... Θα είνε ένας από τους τρεις σας... Ποιός; Δεν το ξέρω ακόμη... Πρέπει να μου αποδείξετε πως είσατε ά- ξιοι γι' αυτή την τιμή.

— Μεγαλειότηε, είμαστε πρόθυμοι να κάμωμε ότι μας πήτε, απάντησαν κι' οι τρεις με μια φωνή.

Ο βασιλιάς έμεινε συλλογισμένος κά- μπουρες στιγμές. Έπειτα είπε άργα:

— Η δούκισσα του Φονταινεμπλά θα παντρευτεί έκείνον από σας που θα μου φέρη ζωντανό ή νεκρό το ληστή που λέγε- ται Μανφρέδος.

Νά τι είχε επινοήσει ο Φραγκίσκος: Νά

ΕΝΑΣ ΔΕΙΛΟΣ ΤΑΥΡΟΣ

Για πρώτη φορά ένας ταύρος φηνθήκε να δώσει μάχη και προτίμησε να το βάλι στα πόδια, παρά να... σκοτωθεί στην άρενα για να διασκεδάσει τους θεατάς. Το περιστατικό αυτό συνέβη προ ημερών στην Πόλι του Μεδίκου όπου, όπως διακρίνεται στη φωτογρα- φία μας, ο ταύρος αντί να μείνη στην άρενα και να δεχθεί τις επιθέσεις των πικαδόρ, έπράπη τις φωνήν για να ξαναγυρίσει στο στάλο του. Βρίσκοντας όμως την πόρτα κλειστή, τινάχτηκε στον αέρα, με την όρμη που είχε και πήρε θέση μεταξύ των... θεατών!

Ο ΤΡΩΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΘΕΩΝΗ

Σε 360 μεγαλυπολεις 56 διαφόρων χωρών πρόκειται ν' άρχισι σε λίγες μέρες συγ- χροנית η προέβη της νέας ταινίας «Ο Τρωικός πόλεμος» που έχει γυριστή με τα συστήματα «Σινεμακόπ» και «Γουονερκόπορ». Στη φωτογραφία μας μία σκηνή από το μεγαλειώδες αυτό έργο, ένα από τα πιο άκριθα που γυρίστηκαν μέχρι σήμερα. Δια- κρίνονται έξ άριστων προς τα δεξιά η Τζάννιτ Σκώτ που παίζει τον ρόλο της Κασ- σάνδρας, ο Ζακ Σερίας ως Πάρις και η Ροσσάνα Ποντεστά που υποδύεται την Ήρα. Ελένη Σημαντικός ρόλους στο έργο παίζουν επίσης ο σερ Σέντρικ Χάρντοικ που υποδύεται τον Πρίαμο, η Μπρίττ Μπαρντ στο ρόλο της Αφρόδιτης, της έμπιστου δού- λης της Ήρας, και ο Τόριν Τάκερ ως Όδυσσεύς.

Όταν πονάν ο λαιμός

Ένα σύμπτωμα που χρειάζεται προσοχή

Όσο άσημαντος κι' αν φαίνεται ένας πονόλαιμος, δεν πρέπει ποτέ να παραμεληθεί. Γιατί μόνο ο γιατρός είναι σε θέση να κρίνει τι κρύβεται πίσω από αυτόν.

Υπάρχουν πονόλαιμοι που οφείλονται σε τοπικό έρεθισμό ή σε μόλυνση του λαιμού, κι' άλλοι που αποτελούν συμπτώματα γενικών ασθενειών του οργανισμού (όσπρια, ρευματισμό, ελκώδη, παρωτίτιδα, αδενοειδίτιδα, πυρετός, κλπ.). Έδώ θα μας απασχολήσει μόνο η πρώτη περίπτωση.

Ο έρεθισμός του λαιμού μπορεί να οφείλεται σε πολλά και διάφορα αίτια. Η πολλή όμιλία που αποτελεί επαγγελματική ανάγκη για ώριμους τάξεις — όπως για τους ιεροκήρυκες, τους πολιτικούς, τους πιαστές, κλπ. — κούραζει το λάρυγγα, κάνει να πρησθή και να κοκκινίσει ο βλεννογόνο του και φέρνει βράχνιασμα και πονόλαιμο. Η κατάσταση αυτή χειροτερεύει με το κάπνισμα, το τσιγάρο και τα ερεθιστικά φαγητά. Δεν είναι σοβαρή — εκτός αν παραμεληθεί — υποχωρεί με γρήγορα, με τη σχετική ανάπαυση του λαιμού.

Άλλοτε πάλι, ο έρεθισμός του λαιμού οφείλεται σε απόφραξη των αναπνευστικών οδών από συνάχι.

Εξ άλλου, ο αέρας που αναπνέουμε σήμερα στις πόλεις, γεμάτος βιομηχανικούς καπνούς, εξαιτίας αυτοκινήτων και σκόνης, αποτελεί μία αρκετά κοινή αιτία του πονόλαιμου.

Η υπερθέρμανση των σπινθιών και των γραφείων ξηραίνει πολύ την ατμόσφαιρά τους, κι' έτσι στεγνώνουν και ερεθίζονται οι βλεννογόνοι και οι λεπτοί ιστοί του λαιμού. Με το νέο σύστημα «κλιματισμού» αποφεύγεται αυτή η συνέπεια κι' ο σχετικός πονόλαιμος.

Συχνά, ο πονόλαιμος οφείλεται σε ιγμορίτιδα, σε μόλυνση δηλαδή των κοιλοτήτων του όστού πίσω απ' τη μύτη. Από εκεί κατεβαίνουν τοξίνες προς το λαιμό και προκαλούν χρόνιο πονόλαιμο και πονοκέφαλο. Αν η πάθηση αυτή παραμεληθεί για πολύν καιρό, χρειάζεται πιά έγχευση.

Σε πολλά παιδιά και σε μερικούς ενηλίκους, οι συχνοί πονόλαιμοι αποτελούν ένδειξη χρόνιας μόλυνσης των αμυγδαλών ή των αδενοειδών εκβλαστήσεων. Σ' αυτή την περίπτωση επιβάλλεται έγχευση, ιδίως προκειμένου για παιδιά. Οι γιατροί έχουν λόγους να πιστεύουν πως μπορεί να κουραθεί κανείς άργότερα, αν δεν αφαιρεθεί εγκαίρως τις μολυσμένες αδενοειδείς εκβλαστήσεις (κρεατάκια). Έξ άλλου, οι μολύνσεις αυτές παρεμποδίζουν το κανονικό φύτρωμα των δοντιών και προκαλούν ανεπιθύμητες παραμορφώσεις των σιαχόνων.

Ωστόσο, η αφαίρεση των αμυγδαλών και των εκβλαστήσεων είναι προτιμότερο ν' ανα-

βάλλεται, στις περιόδους που υπάρχουν διάφορες επιδημίες. Άλλη αιτία πονόλαιμου είναι η αλλεργία, που προκαλεί κάποτε τέτοιο πρήξιμο μέσα στο λαιμό, ώστε να νοιμίζε κανείς πως πνίγεται. Οφείλεται συχνά σε διάφορα φάρμακα, που δεν τ' ανέχεται ο οργανισμός.

Τα ψεύτικα δόντια που δεν έχουν καλή εφαρμογή, μπορεί να προκαλέσουν πονόλαιμο, ελκώδη στο βάθος του στόματος, ή και καρκίνο ακόμη.

Άλλοτε πάλι, ο πονόλαιμος είναι συνέπεια έρεθισμού του εσωτερικού των αγγείων από κυψελίδα ή από άλλες ξένες ουσίες. Γιατί υπάρχει μέσα στον ακουστικό πόρο ένα μικρό νευρο, που συνδέεται με τα νεύρα του λαιμού και των πνευμόνων. (Για τον ίδιο λόγο άλλωστε, ένας έρεθισμός του λαιμού μπορεί να προκαλέσει πόνο μέσα στ' αυτιά).

Η μόλυνση του λαιμού από στρεπτοκόκκους θεωρείτο άλλοτε επικίνδυνη. Σήμερα έχει γίνει λιγότερο σοβαρή, χωρίς στην πενικιλίνη, πάντως όμως δεν είναι άσημαντη. Οι στρεπτοκόκκοι πλημμυρίζουν το λαιμό και αρχίζουν να καταστρέφουν τα ερυθρά αιμοσφαίρια. Η πάθηση εκδηλώνεται με πόνους και υψηλό πυρετό — κάποτε 40 ή 41 βαθμούς. Αν παραμεληθεί, μπορεί να φέρει ακόμη και το θάνατο.

Μία σπάνια αλλά συχνά θανατηφόρα πάθηση του λαιμού είναι η λεγομένη κυνάγχη του Λουντβίχ. Σ' αυτή, μολύνονται βαθεία οι ιστοί κάτω απ' τη γλώσσα, πρήζεται ο τράχηλος και δυσκολεύεται πολύ η αναπνοή.

Αρκετά συχνοί είναι και οι πονόλαιμοι που οφείλονται σε συναισθηματικά αίτια, νευρικήτητα, αγωνία, κλπ. Παρατηρούνται ιδίως σε νέους και νέες, που αντιμετωπίζουν για πρώτη φορά σοβαρά ερωτικά ή οικονομικά προβλήματα.

Όπως είπαμε και πιο πάνω, ο πονόλαιμος είναι ένα απ' τα πρώτα συμπτώματα της διφθερίτιδας. Έδώ παρατηρείται το εξής περίεργο: Ο πονόλαιμος αυτής της προελεύσεως είναι ελαφρός και με μικρό πυρετό, μολονότι πρόκειται για μία τόσο σοβαρή ασθένεια. Αντίθετα, μία απλή αμυγδαλίτις, ενώ δεν είναι επικίνδυνη, κάνει να πονή πολύ ο λαιμός και φέρνει μαλακό πυρετό.

Αυτό αποδεικνύει ακόμη περισσότερο πως ο άρρωστος δεν είναι σε θέση να κρίνει μόνος του για τη σοβαρότητα του πονόλαιμου, απ' ό,τι αισθάνεται, και πως πρέπει απαραίτητως να συμβουλευτεί το γιατρό. Βέβαια, στα 99% των περιπτώσεων, δεν χρειάζεται παρά ανάπαυση και λίγες άσπιρινες για να θεραπευθεί ο λαιμός. Δεν επιτρέπεται όμως ν' αψηφούμε τον κίνδυνο που απεικονίζεται το υπόλοιπο 1%.

Ιδίως, όταν υπάρχει μία επίμονη βραχνάδα, που διαρκεί πάνω από δυο βδομάδες και που συνοδεύεται από μόνιμη δυσκολία στην όμιλία και στην κατάποση, βήχα, δύσπνοια και κακοσμία της αναπνοής, πρέπει να ερευνηθεί μήπως πρόκειται για καρκίνο του λάρυγγος — που μπορεί να καταπολεμηθεί στην αρχή του.

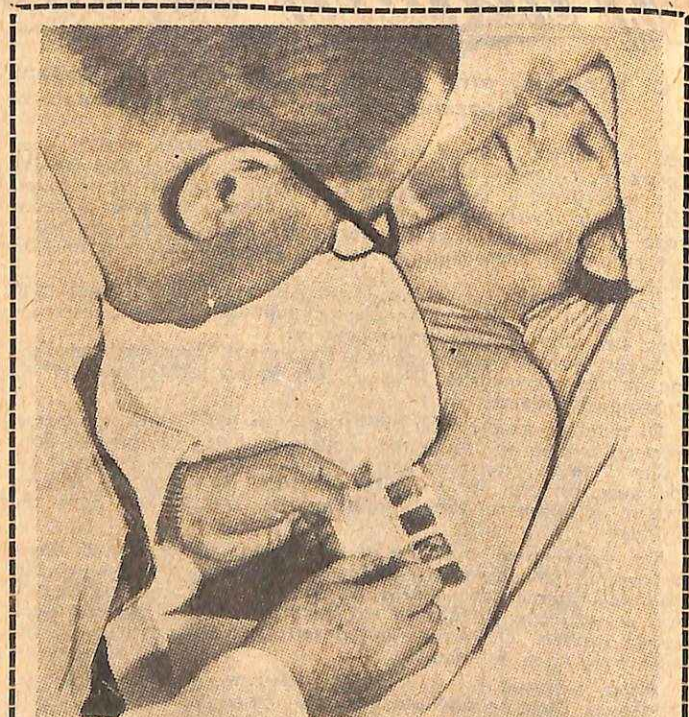
Το πρόγευμα είναι άκρα-ντι-το

Όπως αποδείχθηκε με έρευνες και παρατηρήσεις που έγιναν στο Πανεπιστήμιο της Αϊόβα, τα παιδιά που παραλείπουν το πρωινό πρόγευμα, είναι ανήσυχια και απρόσεκτα στο σχολείο. Αντίθετα, όταν τρώνε το πρωί κανονικά, παρακολουθούν προσεκτικότερα τα μαθήματα, παίρνουν καλύτερους βαθμούς και συγχρόνως έχουν ικανοποιητικότερες αποδόσεις στα σπορ και στα παιχνίδια του υπαίθρου.

Το «συνκαρντν» τους έσωσε τα πόδια

Η κακή κυκλοφορία στα άκρα, ιδίως δε στα πόδια, που οφείλεται σε κρυπαγήματα, φλεβίτιδα, αρτηριοσκλήρωση, κλπ., καταλήγει στην άκρωτηρσί τους, κάποτε δε και στον άκρωτηρισμό τους, γιατί οι ιστοί δεν διατρέφονται κανονικά από το αίμα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, δοκιμάσθηκαν διάφορα μηχανικά μέσα (ταλαντεύομενα κρεβάτια, πιεστικές μπότες, κλπ.), για ν' αποκαθιστούν την κυκλοφορία του αίματος. Είχαν όμως συνήθως απογοητευτικά αποτελέσματα, γιατί δεν μπορεί να συγχρονισθεί ακριβώς η λειτουργία τους με τους παλμούς της καρδιάς, κι' έτσι συμβαίνει να πιέζουν τα αίμοφορα άγγεια τη στιγμή που αυτά πρέπει απεναντίας να διασταλούν.

Τώρα, ο Έλβετος δόκτωρ Μω-

ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ

Η γυναίκα της φωτογραφίας μας τραυματίστηκε σ' ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα κι' έπαθε τόσο αιμορραγία, ώστε έχασε τις αιθήσεις της. Για να σωθεί, πρέπει να της γίνει γρήγορα μετάγγιση αίματος. Το τελευταίο αυτό που ήταν δύσκολο, μέχρι πρότινος, γιατί ο άρρωστος έπρεπε να μεταφερθεί σε κλινική για να εξετασθεί το αίμα του και για να διαπιστωθεί σε ποιά ομάδα ανήκει, έγινε τώρα κάτι το απλότατο. Ο γιατρός, με τη βοήθεια της κάρτας «Ελντο», επάνω στην οποία υπάρχουν προπαρασκευασμένα τέσσερα πεδία με ειδικά δοκιμαστικά όρρα, μπορεί αλειφώντας τα με μία σταγόνα αίματος του άρρωστου, να διαπιστώσει την ομάδα στην οποία ανήκει το αίμα του και να κάνει επί τόπου τη μετάγγιση.

ρίς Φούξ, του Πανεπιστημίου της Βέρνης, έπινθησε μία νέα συσκευή, που ακολουθεί με ακρίβεια το ρυθμό της καρδιάς. Η συσκευή αυτή ονομάζεται «συνκαρντν», κι' η λειτουργία της ελέγχεται από ηλεκτρικά ρεύματα δημιουργούμενα απ' την καρδιά. Αυτά ρυθμίζουν την πίεση που ασκείται στα αίμοφορα άγγεια του ποδιού. Με τον καιρό δε, διευρύνονται τα στενά αίμοφορα άγγεια, κι' η κυκλοφορία γίνεται κανονική, χωρίς να χρειάζεται πιά η συσκευή.

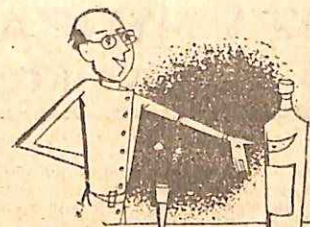
Ο δόκτωρ Φούξ έφηρμοσε τη μέθοδό του σε 20 πάσχοντες, που βρίσκονταν πιά στα πρόθυρα του άκρωτηρισμού. Έσως δε έτσι τα πόδια των 13 απ' αυτούς.

«Συνδετικοί» ιοί

Δύο έρευνήται του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας ανήγγειλαν ότι έπετυχαν για πρώτη φορά τη συνθετική παρασκευή ενός «ζωντανού» ιού από άδρανι τμήματά του. Ο «τεχνητός» αυτός ιός ήταν ικανός να προκαλέσει την αντίστοιχη ασθένεια (μία πάθηση των φύλλων του καπνού). Πρόκειται για ένα ιστορικό βήμα, στον αγώνα εναντίον των ασθενειών από ιούς. Γιατί, ακολουθώντας αυτή την κατεύθυνση, οι έπιστήμονες θα μπορούσαν ίσως να φτιάξουν ιούς, που θα διευρύνουν μὲν άνοσία, αλλά θάναι άνίκανοι να προκαλέσουν μία ασθένεια.

Διάγνωση μ' ένα χάπι

Ο δόκτωρ Ουίλλιαμ Λιμπυ, μέλος της Αμερικανικής Επιτροπής Ατομικής Ένεργείας, πρόβλεπε ότι, στο προσεχές μέλλον, οι γιατροί θα δίνουν στους άρρώστους ένα χάπι με μικρή ποσότητα ραδιενεργού ουσίας, και θα μπορούν μ' αυτό να κάνουν ακριβέστερη διάγνωση της παθήσεώς τους και να υποδείξουν την κατάλληλη θεραπεία. Πριν γίνει όμως αυτό — προσθέτει ο δόκτωρ Λιμπυ — χρειάζεται να επινοηθούν καινούργια φορατά ραδιενεργείας, ευαίσθητοτεροι και πολύ φτηνότεροι από τους σημερινούς.

Η διαίτα ωσὸ ταιριάζει σὲ κάθε ἀρρώστεια

Τί πρέπει νά τρώνε ὅσοι πάσχουν ἀπὸ γαστρική ὑπερχλωρῶδρια

Η πέψη των τροφών μέσα στο στομάχι γίνεται με τη βοήθεια των γαστρικών υγρών που εκκρίνονται από τους αδένες του. Το σημαντικότερο ανάμεσα σ' αυτά είναι το υδροχλωρικό οξύ.

Σε ώριμους περιπτώσεις, όμως, η δέσμη του στομάχου βρίσκεται σε πολύ υψηλό επίπεδο. Εμφανίζονται τότε διάφορα δυσάρεστα συμπτώματα, που είναι γνωστά με το γενικό όνομα της υπερχλωρῶδριας.

Για να καταπολεμηθεί η γαστρική υπερχλωρῶδρια, πρέπει, προ πάντος, ν' αναζητηθούν οι αιτίες στις οποίες οφείλεται.

Η συνήθεστερη αιτία της υπερχλωρῶδριας είναι η παραγνώριση των κανόνων της διαίτητικής. Το στομάχι μας είναι ένα θαυμάσιο ὄργανο, που λειτουργεί με άριστο μηχανικό τρόπο, ἐφ' ὅσον ἔμεις οἱ ἴδιοι δὲν καταστρέψουμε τὸ μηχανισμό του. Οι καταχρήσεις του κρέατος, των λιπαρών ουσιών, των καρυκευμάτων, των ξινών φρούτων κλπ., διαταράσσουν αυτό το μηχανισμό και προκαλούν μία υπερέκκριση υδροχλωρικού οξέος. Η υπερέκκριση αυτή είναι απαραίτητη για να μπορέσει το στομάχι μας να χωνέψει τις τροφές με τις οποίες το φορτώνουμε. Άλλ' από τη στιγμή αυτή, η λειτουργία της πέψεως διαταλείται.

Το ίδιο αποτέλεσμα μπορεί να προκληθεί και με την κατάχρηση σακχαρώδων προϊόντων, γιατί και η ζάχαρη είναι ένα οξύ, που ἐπιδρά σὲ τὸ στομάχι ὅπως καὶ τὰ ξινὰ φρούτα.

Άλλα και τα κρασιά επίσης (ιδίως τα λευκά) υπορούν να προκαλέσουν υπερχλωρῶδρια.

Μία άλλη αιτία της υπερχλωρῶδριας είναι οι συγκινήσεις και γενικότερα οι διαταραχές του νευρικού συστήματος, που ἐπιδρουν σὲ τὸ στομάχι με τὴ μεσολάβηση των συμπαθητικῶν νευρῶν τοῦ ἡλιακοῦ πλέγματος.

Έχει παρατηρηθεί, ἐξ ἄλλου, ὅτι καὶ οἱ ψυχικὲς διαταραχὲς ἐπιδρουν με δυσάρεστο τρόπο σὲ τὸ στομάχι. Οἱ ἄνθρωποι πού υποφέρουν ἀπὸ μελαγχολία, ἀπὸ κατάθλιψη, ἀπὸ διάφορες μανίες κλπ., δὲν ἔχουν συνήθως καλὸ στομάχι.

Εἴς ὅσον ἡ ὑπερχλωρῶδρια οφείλεται σὲ νευρικὲς ἢ ψυχικὲς αἰτίες, εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἀπαιτεῖται πρὸ παντός ἡ κατάλληλη ψυχοθεραπεία. Χωρὶς αὐτὴν ἡ διαίτητικὴ ἀγωγή μόνη τῆς δὲν μπορεῖ ν' ἀποδώσῃ ἀ-

ριόλογα ἀποτελέσματα. Σε μερικές περιπτώσεις, ἡ ὑπερχλωρῶδρια, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν αἰτία πού τὴν προκαλεῖ, ἐπιδρά σὲ νευρικὸ σύστημα, πού, με τὴ σειρά του, ἐπηρεάζει τὸ στομάχι. Δημιουργεῖται τότε ἕνας φαύλος κύκλος, πού δυσχεραίνει τὴ θεραπεία.

Ὅποιαδήποτε κι' ἂν εἶναι ἡ αἰτία τῆς ὑπερχλωρῶδριας, ὅμως, ἡ διαίτητικὴ ἀγωγή θὰ ἀποτελέσῃ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς ὅλης θεραπείας.

Ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς ἀγωγῆς θὰ εἶναι νὰ περιορίσῃ τὴν ὑπερέκκριση τῶν ὀξέων τοῦ στομάχου καὶ νὰ ξαναφέρῃ σὲ τὸν κανονικὸ δρόμο.

Προσέξτε, ὅμως! Τὸ στομάχι εἶναι ἕνα λεπτεπίλεπτο ὄργανο. Ἄν ἡ κατάλληλη ἀγωγή μπορῇ νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν ὑπερχλωρῶδρια, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρους, ἀρκεῖ ἡ παραμικρὴ παρεκτροπὴ γιὰ νὰ τὴν καύῃ, νὰ ξαναγυρίσῃ. Ἡ διαίτητικὴ ἀγωγή δὲν εἶναι, λοιπὸν, μέσον θεραπείας, ἀλλὰ, κυριότερα, κανὼν ζωῆς.

Ἡ διαίτα τοῦ πάσχοντος ἀπὸ γαστρικὴ ὑπερχλωρῶδρια ἔχει γενικά ὡς ἑξῆς:

Α' ΤΡΟΦΕΣ

Ἐπιτρέπονται :

Πατάτες (ἂν εἶναι δυνατόν μετὰ τὴν φλούδα τους), ζυμαρικά, παρασκευάσματα ἀπὸ βρώμη ἢ ἀραβόσιτο, ρύζι.

Φρυγανιές, μπισκόττα, ειδικὸ ψωμὶ γιὰ διαβητικούς.

Αὐγά, κατὰ προτίμησιν ἀνάμικτα με ἄλλα παρασκευάσματα.

Γλυκίσματα χωρὶς μαγειρικὸ βούτυρο.

Βούτυρο ὡμό, ἀραχιδέλαιο σὲ μικρὲς ποσότητες.

Γάλα χωρὶς κρέμα, κατὰ προτίμησιν μέσα σὲ ἀλευροῦχα παρασκευάσματα.

Φακὲς (μποροῦν ν' ἀντικαταστήσουν τὸ κρέας).

Κρέας μὴ ἢ τὸ πολὺ δυὸ φορές τὴν ἑβδομάδα.

Φρέσκα τυριά ἡ τύπου γραβιέρ σὲ μικρὲς ποσότητες.

Γλυκὰ φρούτα, κομπότσες, σκολάτα (με μεγάλη προσοχή).

Ἀπαγορεύονται :

Πατάτες πτηνιπές, ξερά φαγόπυρα.

Γάλα μετὰ τὴν κρέμα του.

Θηράματα, παχειὰ κρέατα καὶ ψάρια, θαλασσινὰ, χοιρινὸ κρέας, πατέ, κονσέρβες, τομά-

τες, μελιτζάνες, μαρούλι, ξινὰ φρούτα (λεμόνι, κλπ.).

Δυνατὸ ξυδι, μπαχαρικά, καρυκεύματα, σάλτσες.

Γιαούρτι, ξινόγαλα.

Μαγειρικὸ βούτυρο, φυτικὰ λίπη, χοιρινὸ λίπος.

Παγωτά, πάστες, γλυκίσματα.

Β' ΠΟΤΑ

Ἐπιτρέπονται :

Νερό.

Νερό τοῦ Βισού (ἕνα ποτήρι πρὶν βάλειτε τίποτε ἄλλο σὲ τὸ ποτήρι σας).

Χαμομήλι, μολόχα, τίλλιο.

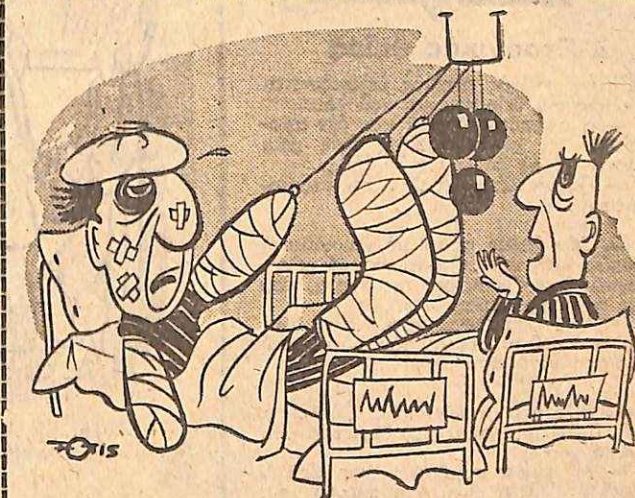
Ἀπαγορεύονται :

Τὰ κόκκινα καὶ ἰδίως τὰ λευκὰ κρασιά.

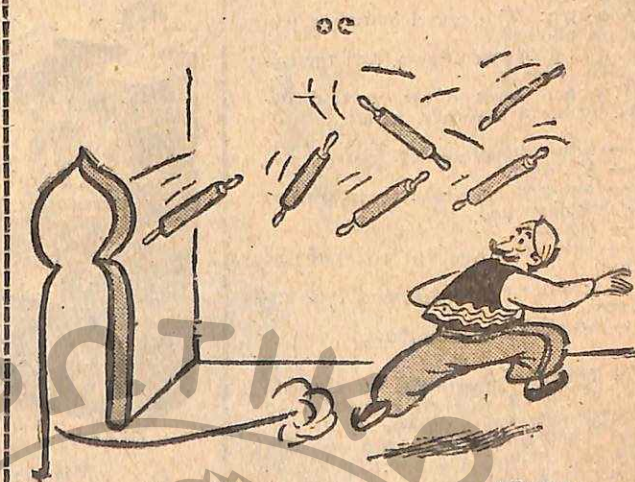
Σαμπάνια καὶ γενικά ὅλα τὰ ἀφρώδη κρασιά ἢ ποτά.

Οἶνοπνευματώδη ποτά, ἀπεριτίφ, λικέρ, μπύρα, γλυκὰ κρασιά, λεμονάδες, χυμοὶ γλυκῶν φρούτων.

Γελωτοθεραπεία

— Καὶ μετὰ τί ἔγινε; Τὴν ξαναφίλησε;
— Ὁχι, γιὰ σὲ μετὰ μὴν μετὰ ὁ ἄνδρας τῆς!...
(Τοῦ Φ. Γεωργουλᾶκη)

Στὸ χαρέμι.

— Τώρα σημαδεύει ἐμένα, γιὰ νὰ πετύχῃς τὸ στόχο!

Στοργικός θεός

— Ένας φτωχός ανήψιος επισκέπτεται τον πλούσιο θείο του και του λέει:

— Η άρραβωνιαστικιά μου δεν αποφασίζει να με παντρευτεί. Θέει μου, πρέπει να με βοηθήσει λιγάκι...

— Πάει καλά... Θα κάνω τον έτοιμο-θάνατο!...

— Δέν ξέρεις πόσο με νευριάζει η γυναίκα μου, που επιμένει να μου μιλάει διαρκώς για τον πρώτο της άντρα, που είχε πριν από μένα.

— Άμ' τι θα έλεγες τότε για τη δική μου, που μου μιλάει για τον άντρα, που θα πάρη μετά από μένα;...

— Φίλε μου, νοιώθω πώς μου λείπει κάτι, όταν η γυναίκα μου δεν είναι στο πλευρό μου.

— Μ' έμένα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο: Όταν είναι στο πλευρό μου, μου λείπει αυτό το κάτι.

— Ποιό;

— Η ήσυχία!...

Καίτη: Κάλεσες την Μαρίτσα στο πάρο σου;

Μαίρη: Όχι, γιατί ο άντρας μου δεν την συμπαθεί.

Καίτη: Καταλαβαίνω. Και την Πόπη; Την κάλεσες;

Μαίρη: Ούτε αυτήν, γιατί ο άντρας μου... τη συμπαθεί πολύ!...

— Είσαι διακοσμητής;

— Μάλιστα.

— Μπορείς να στολίσω τη βιτρίνα του μαγαζιού μου;

— Μάλιστα.

— Πώς θα κάνω για να τραβήξω κόσμο;

— Πρώτα - πρώτα θα βάλω έναν καθρέφτη...

— Άρκεϊ. Σε προσλαμβάνω!...

— Η δασκάλα προσπαθεί να εξηγήση στην Έλενίτσα τι είναι ο ένεστώς, ο παρατατικός, και ο μέλλων.

— Πρόσεξε λίγο, Έλενίτσα μου. Σήμερα λες: «Είμαι ένα κοριτσάκι»... Τι θα λες όταν μεγαλώσης;

— Θα λώ: «Έχω ένα κοριτσάκι»...

— Ο πατέρας μου χρεωκόπησε και τρελλάθηκε από τον καύμό του!

— Έσύ λοιπόν θ' αποζημιώσης τους καταβέτες της Τραπεζής;

— Όχι, δά! Δεν τρελλάθηκα εγώ!...

— Σ' αυτόν τον κόσμο μόνον οι πράξεις λαμβάνονται υπ' όψι. Οι λέξεις δεν έχουν καμιά αξία!...

— Τι λές, φίλε μου; Για πήγαινε στο Τηλεγραφείο να στείλεις ένα τηλεγράφημα!...

— Μαμά, οι στρατιώτες είναι σαν τα μικρά παιδιά.

— Γιατί το λές, αυτό, Νικάκη;

— Γιατί είδα πολλούς απ' αυτούς να τους βγάζουν περίπατο στον κήπο οι νταντάδες μας!...

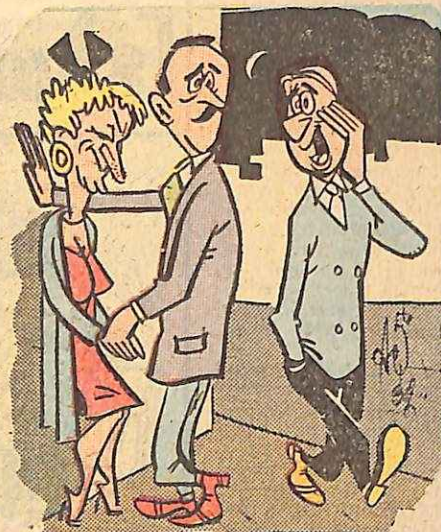
— Η κυρία εξετάζει την υποψήφια νέα μαγειρίτσα:

— Μπορείς να μαγειρέψω για πολλούς καλεσμένους; τη ρωτάει.

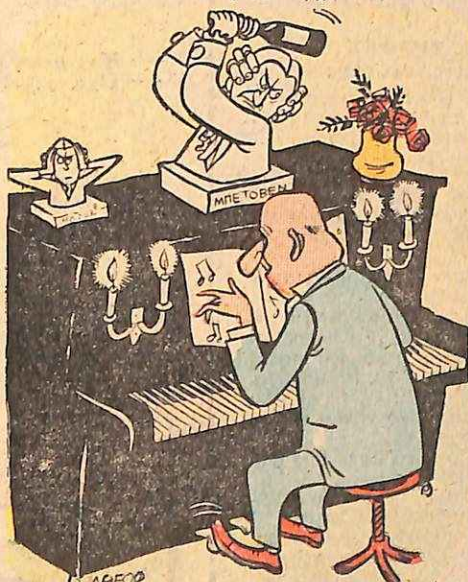
— Φυσικά, κυρία... απαντάει η μαγειρίτσα. Και μάλιστα με δυο τρόπους.

— Δηλαδή;

— Ο ένας τρόπος είναι για να έρχονται συχνά οι καλεσμένοι και ο άλλος για να μην ξαναπατήσουν στο σπίτι σας!...

— Άντ, ρε Μήτσο! Θ' αφήσης κρι για μās καμιά μικρούλα;...
(Του Άρχελασου)

Νόμιμος άδυνα.
(Του Α. Θεοφιλόπουλου)

— Έχει και αδελφό!...
(Του Β. Χριστοδούλου)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ για τις γυναίκες

ΚΑΛΛΟΝΗ

Είναι πολύ ενδιαφέρουσα μία «συνταγή για το χειμώνα», που μας δίνει μία ξένη ειδική γιατρός της καλλονής και συγχρόνως γυναίκα των σπόρ:

«Μόλις φτάσω στο μέρος που θα κάνω σκι, παίρνω ένα κομμάτι φρέσκο χοιρινό έδγκι, το λιώνω στο καμινέτο, το φιλτράρω από ένα τουλουπάνι και το χτυπάω μ' ένα πηρούνη για να «δέση». Το βράδυ, αλείφω το πρόσωπο, το λαιμό και τα χέρια μου με μπόλικη απ' αυτή την «κρέμα».

Εννοείται ότι φωρ' ύστερα γάντια και τυλίγομαι με μία γάζα, για να μη λερώσω με το λίπος τα σεντόνια και τα μαξιλάρια μου.

Τ' άλλο πρωί, σαπουνίζομαι μ' ένα άγνο σαπούνι, όχι καυστικό. Έτσι, το δέρμα μου γίνεται δροσερό και μαλακό, σαν παιδιάστικο.

Επειδή θέλω να διατηρήσω άσπρο χρώμα και να μη με κάψη πολύ ο ήλιος, που γίνεται δυνατότερος απ' την αντανάκλαση στο χιόνι — μεταχειρίζομαι την ημέρα την εξής ειδική κρέμα, και μόνον αυτή:

Βαζελίνη 20 γραμ.
Λανολίνη 15 »

Υδατική διάλυσις υδροξεί-μικης κινίνης 20 »

Το μίγμα αυτό εμποδίζει να περάσουν οι υπεριώδεις ακτίνες του ήλιου, δηλαδή εκείνες ακριβώς που μαυρίζουνε το δέρμα.

Τις ίδιες φροντίδες πρέπει να παίρνουν όλες οι γυναίκες που κάνουν πεζοπορεία ή οποιοδήποτε άλλο σπόρ με πολύ κρύο καιρο, έστω κι' αν δεν βρίσκονται στο βουνό.

Ο νοθευμένος καφές

Η τέχνη της νοθείας του καφέ έχει τελειοποιηθή άπιστευτα. Άρκει να σάς πούμε ότι, ανακατεύοντας ξερά κατακάθια καφέ και σκόνη από διάφορους φρυγανιούσους σπόρους οι νοθευταί φτιάχνουν τεχνητούς κόκκους άψητου καφέ, που μοιάζουν καταπληκτικά στην εμφάνισι με τους γνήσιους.

Για να τους διακρίνετε, δεν έχετε παρά να τους τρίψετε. Είναι εύθραυστοι και γίνονται εύκολα σκόνη, ενώ οι γνήσιοι σπαζουν μονάχα, αλλά δεν τριβονται.

Η ρίχτε τους στο νερό. Οι γνήσιοι έπιπλούν, ενώ οι νοθευμένοι βουλιάζουν.

Η άφίστε τους να πέσουν ένας-ένας πάνω σ' ένα τραπέζι. Οι γνήσιοι άναηδάνε άρκετά ψηλά, γιατί έχουν μεγάλη ελαστικότητα, ενώ οι τεχνητοί έλαχιστα μόνο.

Αν μporήτε, μην αγοράζετε ποτέ καφέ άλεσμένο, εκτός αν έχετε άπόλυτη έμπιστοσύνη στο κατάστημά που τον πουλάει.

Άλλοίως, είναι πιθανώτατο ν' άποτελήται ίσως... από κριθάρι ή κουκιά!

Ρίχτε λίγο άλεσμένο καφέ μέσα σ' ένα ποτήρι, γεμάτο νερό κατά τα τρία τέταρτα. Αν είναι γνήσιος, θα μείνη όλος στην έπιφάνεια. Ο νοθευμένος βουλιάζει πολύ γρηγορώτερα, γιατί απορροφάει εύκολώτερα νερό και βαραινεί. Χρωματίζει δέ το νερό καστανό ή κιτρινωπό.

Η ποιότης της σοκολάτας

Όταν η σοκολάτα δεν είναι παχειά, όταν δεν έχη δυνατό άρωμα κακάου, όταν τη σπάσετε και δñτε πώς δεν είναι μέσα όμοιογενής, είναι τότε κατωτέρας ποιότητος.

Αν άφινη κατακάθια στο βάθος της κατσαρόλας που βράζει, είναι άσφαλώς νοθευμένη. Για να πεισθήτε περισσότερο, ζεστανετε ένα μέρος απ' αυτήν μαζί με 10 μέρη νερό. Άφου κρυώση το μίγμα, φιλτράρετέ το από ένα λεπτό πανί. Αν φιλτράρεται γρηγορά, τότε η σοκολάτα είναι άγνη — τόσο δέ περισσότερο, όσο η διάλυσι έχει ένα χρώμα κόκκινο της σάρκας και γεύσι κακάου.

Όταν περιέχη άλεύρι, το ύγρo άργει να περάση απ' το φίλτρο και βγαίνει θολό, κιτρινωπό, με γεύση ύπόγλυκη κι όχι πολύ ευχάριστη, άφίνοντας πάνω στο πανί, αντί σκόνης, ένα γλοιώδες ύπόλειμμα.

Μικρές συμβουλές

Για να καθαρίσετε ένα σκουριασμένο άτσάλενιο άντικείμενο, τρίψετε το μ' ένα κρεμμύδι κομμένο στη μέση. Ύστερα σκουπίστε το και τρίψτε το μ' ένα μάλλινο πανί, βρεγμένο με λίγο λάδι.

Ξέρετε πώς η συχνότερη αίτια των δερματικών παθήσεων είναι η κατάχρησι μπαχαρικών, κρέατος, κρεμμυδιού και σκόρδου; Όλ' αυτά πρέπει να λείψουν απ' τη διαίτά σας, όταν πάθετε μία ασθένεια του δέρματος.

ΟΙ δαμώνες των νυχτερινών κέντρων της Αθήνας είχαν συνηθίσει να τους βλέπουν και τους τρεις πάντα μαζί. Φροντίζανε να δουλεύουνε πάντα μαζί, — στα θέατρα, στα κέντρα — ο Τέλης στο πιάνο, η Πόπη και η Λίζα στο μπαλέτο. Έκείνες ήτανε αδελφές — η Πόπη πιο μεγάλη, η Λίζα πιο μικρή. Δεν είχανε κανένα στον κόσμο, ή, καλύτερα, δεν ξέρανε κανένα συγγενή, όμοιες με τα πουλιά, τα έντομα και τα λουλούδια της νύχτας... Έκείνος πάλι, ο Τέλης, είχε συνηθίσει να τις κλείνει και τις δυο μέσα στην καρδιά του — τη Λίζα με έρωτα, την Πόπη με στοργή. Συχνά, στα παρασκήνια, την ώρα του διαλείμματος, ο πιανίστας κι η μικρή μπαλαρίνουλα διοχέτευαν ο ένας στον άλλο το μεγάλο όνειρο του μέλλοντος, που, μπροστά στη νεανική αίσιοδοξη των ματιών τους, πρόσβαλλε όνειρομένο κι απαλάχρωμο. Και, πόσες φορές, πίσω από κανένα μισοσχηματισμένο σκηνικό, τα δυο νεανικά κεφάλια ενωνόντουσαν βιαστικά, δειλά, σ' ένα παιδικό φιλή γεμάτο άδω αόριστο και τόσο ξένο μέσα στο περιβάλλον του εύκολου έρωτα που τα τριγύριζε.

Όλοι στο θέατρο όπου τώρα δουλεύανε, από τους μηχανικούς της σκηνής ως τους ταξιθέτες της πλατείας, ξέρανε το είδωλο της Λίζας και του Τέλη, και, σχεδόν το προστάτευαν. Την ώρα της παραστάσεως, στην «έναρξη» της επιθεωρήσεως που παίζανε, όταν έδιναν το μπαλέτο μισόνγυμνο, μιάς μικρούλας τα μάτια ψάχνανε μέσα από τον άφροστο σάρκινο σωρό που πλημμύριζε τη σκηνή για να συναντήσουν κάτω στην ορχήστρα τα μάτια του πιανίστα, και να του στείλουν ένα τρυφερό χαιρετισμό... Κι' ο πιανίστας όλος και συνεχίζοντας το παίξιμό του, της απαντούσε με ένα φανταστικό φιλή...

Όλον αυτόν τον έρωτα τον παρακολουθούσε από κοντά η Πόπη, η μεγαλύτερη αδερφή της Λίζας. Χωρίς να της έχουν ανοίξει

στης την βρήκανε άναίσθητη, και μιά λίμνη από αίμα κάτω στο πάτωμα, μπροστά της...

«Η Λίζα έμπηξε μιά φωνή:

— Τό γιατρό!... Τέλη!... Τρέξε!...

Ο Τέλης έτοιμάστηκε να πεταχτεί έξω. Μά δεν πρόλαβε.

Με κάποιο ή άρρωστη άνοιξε τα μάτια. Σήκωσε σιγά τα χέρια της και μέσα τους ένωσε το χέρι της αδελφής της και του κοινού τους αγαπημένου.

«Υστερα μίλησε σιγά:

— Δεν είναι ανάγκη... να φωνάζετε... γιατρό... Δεν γίνεται... τίποτα πιά... κι' ούτε... χρειάζεται να γίνει... Θέλω μόνο να γίνετε σεις... ευτυχισμένοι... Στην άγωιά μου σας ένωσα, έσας, τις δυο μεγάλες... τις δυο μοναδικές αγάπες της ζωής μου...

«Δεν ήτανε γραφτό, Τέλη, να γνωρίσω... το φιλή σου... «Ας πάρη τη θέση μου... όλα τα φιλή σου... η Λίζα... Κάνε την ευτυχισμένη, Τέλη!

«Γίνετε και οι δυο σας ευτυχισμένοι... κι' εγώ... από κεί πάνω... δα νοιώθω χαρά μαζί σας... Αυτή τη χαρά που... δεν ένοιωσα ποτέ στη ζωή...

Τό χέρια της άρρωστης, που κρατούσαν έναμμένα τα δυο δικά τους, άρχισαν να παγώνουν.

Ο Τέλης κι' η Λίζα, απόσβολαμένοι από το μυστικό της έτοιμοθάνης πουχε τόσο απότομα ξεσκεπαστή μπροστά τους, παρακολουθούσαν σιωπηλοί την ψυχή της να γλυστράει προς τον ούρανο ανάμεσα από ένα θλιμένο της χαμόγελο, που αγκάλιασε τρυφερά και τους δυο...

ΒΕΡΒΕΡΟΣ

Βομβή άδάδη

Οι δυο έρωτευμένοι τις καρδιές τους, είχε καθαρά διαβάσει μέσα σ' αυτές... Κι' ενώ η στάσι της, γενικά, δεν είχε τίποτα έχθρικό, στη ματιά της όμως καιμιά φορά άστραφτε σά λεπίδι άτσάλινο ή ζήλεια... Γιατί, κρυφά φυσικά, μυστικά, η Πόπη αγαπούσε κι' αυτή τον ίδιο άνθρωπο με την αδελφή της — τον Τέλη...

«Ένα βράδυ, λίγο μετά την «έναρξη», στα παρασκήνια έγινε ένα σούσουρο, μιά ανακατωσούρα:

— Τί είναι;... Τί τρέχει;...

— Τίποτα... Μιά μπαλαρίνουλα έφτυσε αίμα...

«Τίποτα» πραγματικά, ή σχεδόν τίποτα... Κι' η μπαλαρίνουλα αυτή ήταν η Πόπη... Ξαπλωμένη στο ντιβανάκι του καμαρινού της δεύτερης σουμπρέτας του θιάσου, με τα γαλάζια ματάκια της τριγυρισμένα δόλωαυρους κύκλους, ανάσαινε βαρειά. Και στο βρώμικο πάτωμα του καμαρινού, ένα κομμάτι παλιές έφημερίδας κι' ένας φελλός κομμένος —ένα από τα σύνεργα του θεατρικού μακιγιαζ— είχανε κοκκινίσει από μιά πλατειά κατακόκκινη κηλίδα.

«Ένας γέρος γιατρός έσκισε τα παρασκήνια:

— Πού είναι;...

— Έδω...

Τόν ώδηγήσανε στο καμαρίνι της σουμπρέτας. Έκανε στην

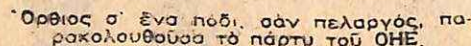
Πόπη μιά αίσιοστατική ένεσι, κούνησε το κεφάλι του βαθεία συλλογισμένος και μάζησε κάτι λόγια: «Καλο φαί!... Έξοχη!... Άν είναι δυνατό, σανατόριο...» Κι' έφυγε. Κι' έβεινε δίπλα στην άρρωστη αδερφή της η Λίζα, απόσβολαμένη, άμυλητη, χωρίς να πολυκαταλαβαίνει τί της γινότανε...

Τό καλοκαίριάτικο εκείνο βράδυ, τό τριό δεν τράβηξε όπως πάντα στο «Άλσος» ή στο «Μουσείο» για καθιερωμένη μπύρα και την απαραίτητη μακαρονάδα... Ένα ταξί σιγά-σιγά, για να μην κουνηθεί ή άρρωστη, ώδηγησε τις δυο αδελφές και τον Τέλη κατευθείαν στο σπίτι... Η Πόπη χειροτέρεψε γρήγορα. Βλέπετε, δεν υπήρχε ούτε «καλό φαί», ούτε «έξοχη», ούτε «σανατόριο»... Κι' εκτός αυτού, η άρρωστη δέ φαινότανε να βάλει να ζηση. Παρακολουθούσε σαν ξένη, σαν τρίτη, την εξέλιξη της άσώστεας της.

Μιά νύχτα, άμέσως μετά την παράστασι, όπως πάντα, η Λίζα κι' ο Τέλης, γυρίζοντας στο προσκήλιο της άδρας

Πόσες φορές τα δυο κεφαλάκια ενωνόντουσαν βιαστικά, δειλά, σ' ένα παιδικό φιλή...

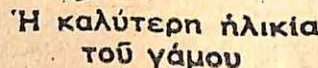

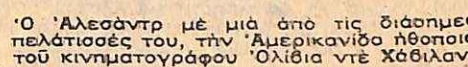
Δημοσιογραφικὲς ἀναμνήσεις τοῦ
συνεργάτου μας κ. Κ. Ζ. ΠΟΛΙΤΗ

Εὐτυχῶς διέθετα ἓνα λαμπρὸ ἀκούρο κο-

Κέρδιζε τώρα δεκά φορές λιγότερα, μα ήταν εύχρηστος. Άκολούθησε το ταξίδι στα ταξείδια του, όπου, έπειτα από μήνες, οι δικοί του άναγκάστηκαν να βρουν, στη διάρκεια της γυναικας του τον συγκίνησαν τότε, και ξανα-βίωσε στο σπίτι του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ ἀπομονία τοῦ ζεύγους.

Τὰ χέρια τοῦ θαυματουργοῦν στὰ μαλ-
 λιά τῶν πιό διασῆμων γυναικῶν τῆς
 ἐποχῆς μας

λά και δεν έχω καμιά εμπνευσι πού νά
τούς πηγαίνει...

«Αποφασιστική για την μετέπειτα σταδιοδρομία του Άλεξαντερ υπήρξε η γνωριμία του με μια άλλη υψηλή πελάτεια του δούκισσα του Ουίνδσορ. Ή πρώτη κυρία Σίμφον είχε έρθει το 1946 στις Κάννες μαζί με τον συζυγό της, τον πρώην βασιλέα της Άγγλιας Έδουαρδο, από την Αμερική κι η Μπεγκουίνοφ τους είχε καλέσει σε δείπνο».

Ἡ ὑπέροχη κόμῳσι τῆς συζύγου τοῦ
Ἀγῶ Χάν ἔκανε ἀμέσως ἐντύπωσι στὴ δοῦ-
κισσα καὶ τὴ ρώτησε σὲ ποιὸν ὠφειλόταν
αὐτὸ τὸ ἀριστούργημα.

Ετσι, την άλλη μέρα, ο "Αλεσσάντρ καλέστηκε στον πύργο του Κρόε, όπου κατοικούσε το δούκι του ζεύγος. Ή κυρία Σίμφον του έκανε ώριμες υποδείξεις και κάθισε με της φιάλης τα μαλλιά. Ου σικά, έκέρινε δεν τις έλαβε καθόλου υπήκοα.

"Όταν όμως τελείωσε τη δουλειά

οφί του. Όταν ο Αλέξανδρος, η δούκινα έμεινε καταγυμμένη. 'Η έκκριση της στόν Αλέξανδρο μεταβλήθηκε γρήγορα σέ φιλία κι' ανυποκρίτη θαυμασμό. Χάρis στις δικές της συμβουλές, ο Αλέξανδρος παράτησε τόν Άντουαν και τίς Κάννες και πηγε στό Παρίσι, όπου και τίς κοιμωτήριο.

Από τότε, τὸ ἄστρο του ἐπεσκίασε ἐκείνο τοῦ Ἀντουάν κι' ὁ Ἀλεσάντρ εἶ-
ναι σήμερα ὁ ὑπ' ἀρ. 1 κομμωτῆς τῆς Ὑ-
ψηλίου

Μεταξύ των δισσίωνων θαυμασμάτων του συγκαταλέγονται η θεία Γκέρτα Γκάρμπο που όταν περνούσε από το Παρίσι, τον έπι- σκέπτεται πάντα, η Όλβια ντε Χάβιλαντ, η Μαρτίν Καρόλ, η ορανσουάξ Άρνουά, η Αριστέττα Γιάγκ κι' η Ρίτα Χάινγουορντ.

...που τον γνώρισε στις Κάννες, στην επα-
...λι του τότε πεθερού της 'Αγά Χάν. 'Α-
...κετές επίσης είναι κι οι πριγκίπισσες, πο-
...περνούν από το κομμάτιό του, όπως
...Μαρία Πία της Ιταλίας, η 'Αλεξάντρα τ
...Γιουγκοσλαβίας, η 'Ιρα φόν Ούρστεν
...ουά Μανουέλα της Αγγλίας.

Ο Άλεξάντρ θά μπορούσε νά είχε
νει πελάτισσά του καί μιὰ βασίλισσα,
λά δέ θέλησε.

Ἡ Ναρριμάν, ὅταν ἦταν ἀκόμα σ
θρόνο τοῦ Αἰγύπτου, τὸν εἶχε ἐπισκεφ
ἀλλὰ ὁ Ἀλεσάντρο τὴν... ἐδίωξε, λέγον
τῆς ὅτι ἡ κατατομή της δὲν τοῦ ἔδινε
μιὰ ἐμπνευσι, ποὺ ν' ἀξίζη τὸν κόπ

Τὸ Θαῦμα

ΤΗΣ ΑΙΜΑΠΛΩΣ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο Ἀλμπέρ κύτταξε τὴ γυναῖκα του καὶ πρόσεξε τὴ μελαγχολικὴ τὴν εκφραση. Μὲ θλίψη σκέφτηκε πὼς κάθε μέρα ὁ φραγμὸς ποὺ τοὺς χώριζε γινόταν μεγαλύτερος.

— Τί ἔχεις, Λόλα; τὴ ρώτησε ἀνέσυχος.

— Τίποτα, γιατί μὲ ρωτᾷς;

Τὸ τηλέφωνο διαρκῶς διέκοψε τὴν κουβέντα τους. Ὁ Ἀλμπέρ πήγε στο διόδρομο καὶ πήρε τὸ ἀκουστικό. Ὅταν γύρισε, εἶπε στὴ γυναῖκα του:

— Μιὰ σοβαρὴ περίπτωσις. Σοὺ ὑποσχέθηκα νὰ πάμε ἀπέψε στο θέατρο, ἀλλὰ σὰν γιατρός δὲν μπορῶ νὰ παραμελήσω τὸ καθήκον μου...

— Δὲν εἶπα τίποτα, Ἀλμπέρ. Νὰ πᾶς ἐκεῖ ποὺ σε κολουῖ...

Μιλούσε νευρικά, μὲ τὸ στανιό. Αὐτὴ ἡ στάσις τὴν ἀνταρχούσε τὸν Ἀλμπέρ. Ὁ Ἀλμπέρ ἠρπάζει νὰ τὴ δῇ νὰ κλαίῃ, νὰ τοὺς κἀνὴν μὴ σκη-η.

Γύρισε γρήγορα στο σπίτι. Ἡ Λόλα ἦταν στο κρεβάτι καὶ διάβαζε.

Πρὶν ἀκόμα τὴ χαιρετήσῃ, τοῦ εἶπε:

— Τηλεφώνησε ἡ Μάγδα. Εἶπε νὰ τὴν πάρῃς ἀμέσως στο τηλέφωνο...

Ἐπειτα βυθίστηκε στο διόδομά της. Ὁ Ἀλμπέρ πήρε τὴ συν-δελφὸ του.

— Εὐὲ σαι, Μάγδα;

— Εἰγώ, Ἀλμπέρ. Πρέπει νάρῃς ἀμέσως στο σπίτι μου. Μιὰ ἀρρω-στη δική μου περιμένει παιδί. Μιὰ ἀτυχή, δίχως ἀντρα, ποὺ ζῇ σὲ μιὰ παράγκα στὴν ἐξοχή. Εἶναι πολὺ φτωχή. Μὴν ἀμελήσῃς νάρῃς. Εἰγὼ θὰ φέρω τὰ γιατρικά καὶ θὰ σε βοηθήσω στὴ γέννα. Μὰ ἡ καὶμένη εἶναι πολὺ ἀδύνατη, πρὸ πάντων ἡ καρδιά της. Δὲν μπορῶ νὰ τὴν πάω στο Μαιευτήριο.

— Καλὰ, θὰ εἶμαι αὐτοῦ σὲ πέντε λεπτά μὲ τ' ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα. Ἀρρῃσε τὸ ἀκουστικό καὶ γύρισε καὶ εἶπε στὴ γυναῖκα του:

— Εἰν' ἐπεῖγον. Μιὰ γυναῖκα περιμένει παιδί, μιὰ φτωχὴ γυναῖκα...

— Πήγαινε, Ἀλμπέρ, ντύσου καλὰ, γιατί κάνει κρύο, τοῦ εἶπε ξερὰ ἡ Λόλα.

Κάτι πρὸ πολὺ ἀπὸ παράγκα, ἦταν καλύβα αὐτὸ τὸ δωμάτιο. Ἡ γυ-ναῖκα βογγούσε σὲ μιὰ γωνιά πάνω σ' ἕνα ἀχυρένιο στρώμα. Μιὰ καρέ-κλα, ἕνα σενοῦκι, καὶ γιὰ πτάμα τὸ χῶμα. Ἐνα παράθυρο μὲ σπασμέ-νο τζάμι ἀπ' ὅπου ἔμπαινε τὸ κρῦο, ἕνα κρῦο τσουχτερὸ τοῦ Γενάρη.

Ἡ Μάγδα ἔδραζε σ' ἕνα καμινέτο νε-ό. Σβέλτη, ἔκανε τὴ δουλειὰ της, καθάριζε τὰ ἐργαλεῖα. Ἀπίστευτο πὼς μιὰ γυναῖκα νέα, μόλις εἴκοσι ἔξη χρόνων, ἄμορφη, εἶχε δοθῇ ἀλόκληρη στο ἐπάγγελμα της, τὴν ἱατρική.

— Ἀδύνατο νὰ τὴ μεταφέρουμε, εἶπε ὁ Ἀλμπέρ στὴ Μάγδα. Εἶναι πάρα πολὺ ἀδύνατη.

Ἦταν ἐκεῖ ἀπὸ τὸ προηγούμενο βράδυ. Καὶ τώρα χάραζε...

— Ἐχομε ἀκόμα καιρό, εἶπε ἡ Μάγδα. Γιατί δὲν πᾶς λίγο σπίτι σου, ν' ἀλλάξῃς, καὶ νὰ ξεκουρστῇς κοιμηθῇ ὥρα; Ὅα σου κἀν καλὸ.

— Ναι. Ἐπειτα γιὰ νὰ εἰδοποιήσω τὴ Λόλα...

— Πήγαινε, ἔκανε ἡ Μάγδα χαμογελῶντας. Ὅα σὲ περιμένω ἐδῶ.

— Πήγαινε. Ὅα φέρω καὶ μιὰ λάμπρα. Εὐὲ νάχῃς βράσει μπόλικο νερό. Δὲν θ' ἀργήσω.

Βγήκε. Τὸ κρῦο ἔξω ἦταν διαπεραστικό. Καὶ τὸ χιόνι ἔπεφτε πυκνὸ.

Ὁ Ἀλμπέρ μπήκε στο αὐτοκίνητό του καὶ τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι του.

Ἡ Μαρίνα, ἡ ὑπρέτρια, εἶπε, γιατί εἶχε πάρει ἄδεια νὰ πᾶν νὰ δῇ τοὺς δικούς της στο χωριό. Τὸ σπίτι ἦταν ἄδειο, σιωπηλό. Ὁ Ἀλμπέρ πλησίασε στὴν κρεβατοκάμαρα καὶ ἀνοῖξε τὴ πόρτα σιγὰ γιὰ νὰ μὴν ἐυ-πνήσῃ τὴ γυναῖκα του. Τὸ δωμάτιο ἦταν κενὸ καὶ τὸ κρεβάτι στρωμένο. Τὸ ντουλάπι ἄδειο. Τί σήμαινε αὐτό; Φοβήθηκε. Φώνησε:

— Λόλα! Λόλα!...

Κανείς δὲν ἀπάντησε. Ἡ Λόλα εἶχε φύγει. Ὁ Ἀλμπέρ εἶδε στο κοι-δὶνο ἕνα σημειῖαμα. Τὸ πῆγε καὶ διάβασε:

«Ἀλμπέρ, φεύγω. Δὲν ἔχομε πιά τίποτα νὰ ποῦμε μεταξύ μας. Τίπο-τα δὲ μᾶς συνδέει, εἰμιαστε δύο ἔνοιο. Γυρίζω στὴς ὑπέρτας μου. Γιὰ τὴν ὥρα, θὰ σε παρακαλοῦσα νὰ μὴ φροντίσῃς νὰ μὲ δῇς. Ἀντίο. — Λόλα».

Τίποτ' ἄλλο. Ὁ Ἀλμπέρ ἀπᾶμεινε ἀποσβολωμένος μπρὸς στο χτύπη-μα αὐτὸ ποὺ δὲν τὸ περίμενε. Ἐνοίωσε ἕνα σκληρὸ πόνο καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Ὅταν συνήλθε, γύρισε στὴν εἰκόνα τὴς Παναγίας καὶ προσευ-χήθηκε:

— Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω δίχως αὐτήν. Σὲ ἱκετεύω μ' ὅλη μου τὴν καρ-διά, κάνε τὸ θαῦμα σου νὰ ξαναγυρίσῃ ἡ γυναῖκα μου στο σπίτι... Ὑπό-

σχομαὶ νὰ εἶμαι καλὸς, ὑπόσχομαι σὺριο κιδας νὰ κάνω μιὰ καλὴ

Δὲν καταλάβαινε πὼς παρακαλοῦσε σὰν παιδί, γιατί ὁ πόνος

εἶχε τσακίσει. Ἐπείσε μὲ τὰ ρούχα, κατόκοπος, στο κρεβάτι καὶ ἄ-

θηκε βαρειά. Ἐπῆνε κατὰ τὸ μεσημέρι. Θυμήθηκε πὼς ἡ Μά-

περίμενε μὲ τὴν ἀρρωστη γυναῖκα. Βγήκε καὶ μπήκε στο αὐτοκίνη

Ἡ Μάγδα τὸν περίμενε στὴν παράγκα. Ἦταν ἀνέσυχος.

— Ἐπὶ τέλους, Ἀλμπέρ. Φοβίμουνα πὼς δὲν θαρρόσουν πιά.

μὲν βογγαί. Νομίζω πὼς πρέπει νὰ ἐπάμης...

Προχώρησε στὴν ἀρρωστη, ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτα στὴ Μάγδα.

ἔιχε σιγὴ μὲ τὴ Λόλα. Ὑπόφερε σιωπηλά. Ἀγαπούσε τὴ γυνα-

ἴσως νὰ τὴν εἶχε λίγο παραμελήσῃ ἐξ αἰτίας τὴς δουλειὰς του.

τὸς δὲν ἦταν λόγος γιὰ νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ. Τὰ ἔδεχσε ὅλα, δὲν

ἄσασε στὴν ἀρρωστη. Τὴς κύτταξε τὸ σφυγμό. Ἦταν πολὺ βραδυ-

ἀκούγοντα. Ἐξω εἶχε σκοτεινιάσει καὶ τὸ χιόνι ἔπεφτε. Ἡ Μάγδα

τὰ λάμπρα τοῦ πετρελαίου...

— Ἡ εὐὲ ἡ μου εἶναι μεγάλη, δὲν μπορῶ νὰ τὴν ἐγχειρήσω

ὁ Ἀλμπέρ. Ὅαπρεπε νὰ τὴ μεταφέρουμε.

— Ἄν τὴ μεταφέρουμε, θὰ ξεμυχθῇ στο δρόμο, εἶπε ἡ Μάγ-

λὶς ἀντέχει. Πρέπει νὰ τὴ βοηθήσουμε νὰ γεννήσῃ ἐδῶ...

— Ὁ γιατρός ἔσχυσε πάνω στὴν ἀρρωστη. Ἡ Μάγδα τὸν βοηθο-

ρασε λίγη ὥρα. Ἀκούστηκε μιὰ φωνή...

— Δόξα σοὶ ὁ Θεός, εἶπε ἡ Μάγδα... Γεννήθηκε ἀγόρι...

Κι' ἐνῶ ὁ γιατρός τύλιγε τὸ μωρὸ μὲ μιὰ κουβέρτα, ἡ Μάγδα

πάνω ἀπ' τὴ μητέρα καὶ ἀνὰ, ἀργὰ, τὴς ἔκλεισε τὰ βλέφαρα π

νεκρά τὴς πιά μᾶτια.

— Δὲν ἀνέβει, εἶπε ὁ Ἀλμπέρ.

— Τί θὰ τὴν κάνομε; ρώτησε ἡ Μάγδα ἀνατριχιάζοντας.

— Ὅα εἰδοποιήσουμε νὰ τὴ θάψουμε...

— Καὶ τὸ παιδί; ξαναρώτησε ἡ Μάγδα.

— Ὅα τὸ πάω στο Βρεφοκομεῖο.

Ὁ Ἀλμπέρ πήρε τὸ μωρὸ μέσα στὴν κουβέρτα καὶ προχώρησε

τοκιντό του. Ὅα τὸ πήγαινε στο Βρεφοκομεῖο. Ἐξαφνὰ, θυμή-

εἶχε ὑποσχεθῇ στὴν Παναγία διὰ θὰ ἔκανε μιὰ καλὴ πράξι. Ὁ

ἐγκατέλειπε τὸ μωρὸ. Ὅα τὸ πήγαινε στο σπίτι του!

Ἀνέθηκε τὶς σκάλες τοῦ σπιτιοῦ του, κρατώντας τὸ παιδάκι

καλιὰ του. Στο διόδρομο, παντοῦ, βασιλευε ἡ σιωπή. Ἀκούμπησε

σ' ἕνα ντιβάνι στο σαλόνι καὶ τηλεφώνησε σ' ἕνα νοσοκομεῖο νὰ

λουν γιὰ τὴ νύχτα μιὰ νοσοκόμο. Τοῦ τὸ ὑποσχέθηκαν.

Ἐπειτα πήγε κοντὰ στο μωρὸ. Ἐνα παιδί! ἴσως αὐτὸ νὰ εἰ

ἀπὸ τὴ Λόλα...

Ἐξαφνὰ, ἀκούστηκε τὸ κουδούνι. Ὁ Ἀλμπέρ ἡ νοσοκόμα. Ἄνοιξε

τα καὶ τάχασε.

— Μπορῶ νὰ μπῶ; ρώτησε σιγὰ ἡ Λόλα.

— Λόλα... Λόλα... ψιθύρισε ἐκεῖνος.

Ἡ Λόλα μπήκε καὶ διευθύνθηκε στο σαλόνι. Ἐνα κλάμμα μω

βηξε τὴν προσοχή της.

— Ἀλμπέρ... τίνος εἶναι τὸ μωρὸ;

— Γύρισε γιὰ νὰ μείνῃς, Λόλα; τὴ ρώτησε.

— Δὲν μπορῶ νὰ σ' ἐγκαταλείψω, τὸ κατάλαβα ἀμέσως!

Νά, τὸ θαῦμα εἶχε γίνῃ.

— Λόλα, σ' ἀγαπῶ, τὴς εἶπε, ἂν σ' ἔχονα, θὰ πέβαινα.

— Ἀλμπέρ, τίνος εἶναι τὸ μωρὸ;

— Δικό σου... δικό μας... εἶπε ὁ Ἀλμπέρ, συγκινημένος.

Καὶ τὴς διηγήθηκε μὲ λίγα λόγια ὅλη τὴν ἱστορία.

— Γιατί δὲν μοὺ εἶπες, Ἀλμπέρ, πὼς μ' ἀγαπούσες τόσο πο

ταζομὸν πὼς ἀγαπούσες μόνο τὸ ἐπάγγελμά σου, τοὺς ἀρρώσ-

— Λόλα! φώναξε ὁ Ἀλμπέρ μὲ τρυφερότητα.

Ἡ Λόλα χαμογέλασε κι' ἔπρεπε στὴν ἀγκαλιά του, εὐτυχισμέν

ξανά ἡ παλιὰ Λόλα, ἡ γλυκειά, ἡ πιστὴ σύντροφος...

Ἐπειτα, πλησίασε τὸ μωρὸ, τὸ φίλησε καὶ εἶπε:

— Τώρα ἂς σκεφτοῦμε αὐτὸ τὸ παιδάκι, Ἀλμπέρ. Τώρα πρὸ

εὐτυχισμένο.

— Γιὰ πάντα, Λόλα!...

ΡΟΜΠΕΡ ΝΤ

Ἡ Λόλα ἔπεσε ἀγκαλιά του, εὐτυχισμένη

Η κρύπτη του Φαραώ

ΘΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η κρύπτη, όπου φυλάγονταν οι άμυθοι θησαυροί του Φαραώ Ραμφίντου, ήταν ένα κυκλικό οικοδόμημα κοντά στα ανάκτορα. Κανείς άλλος εκτός από τον ίδιο τον Φαραώ, δεν ήξερε τον μυστικό τρόπο, με τον οποίο άνοιγε ή εισόδους της. Ο αρχιτέκτονας, που την είχε φτιάξει, θανατώθηκε εύθους μόλις τελείωσε το έργο του. Τον έλεγαν Χατέπ κι' είχε έρθει από το γειτονικό βασίλειο των Χούς.

Ο Φαραώ συνήθιζε κάθε τόσο να επισκέπτεται την κρύπτη των θησαυρών και να τους επιθεωρήσει μέσα στη μεγάλη αίσθηση, όπου ήταν τοποθετημένοι. Δεν είχε περάσει όμως πολλός καιρός, όταν σε μια επίσκεψή του διαπίστωσε κάτι το άπιστευτο!

Κάποιοι είχαν μπη και είχαν κλέψει ένα μέρος από τη συλλογή των πολυτίμων πετρωμάτων του. Πώς είχε συμβεί αυτό; Ήταν αδύνατο να υποθέσει κανείς τίποτα. Ή εισόδος της κρύπτης φυλαγόταν νύχτα-μέρα από στρατιώτες.

Αν κι' κλέφτες δεν είχαν περάσει, λοιπόν, από την είσοδο, από πού θα μπορούσαν να είχαν μπη; Το κτίριο της κρύπτης, τόσο προς τα ανάκτορα, όσο κι' από την πλευρά του, που έβλεπε στον Νείλο, δεν είχε κανένα άλλο άνοιγμα. Οι τετράγωνες πέτρες, που το αποτελούσαν, ήταν τόσο τέλεια δεμένες μεταξύ τους, ώστε το έκαναν να μοιάζει σαν μονοκόμματο.

Ο Φαραώ σκέφτηκε τον μοναδικό τρόπο, που υπήρχε για να πιάσει τους κλέφτες. Ήσαν βέβαιο, πως θάρρονταν πάλι, για να πάρουν τα άλλα αντικείμενα. Μιά, λοιπόν, που δεν ήξερε κανείς από πού έμπαιναν, θάρρεπε να πιστούν τη στιγμή, που θ' άπλωναν το χέρι τους στους θησαυρούς. Πρόσταζε, έτσι, και βάλανε παγίδες μπροστά σ' όλες τις σειρές των πολυτίμων αντικειμένων. Οι παγίδες αυτές, που ήταν άφρατες, θάπιναν απ' όλα τα μέρη του σώματός του

Μία ημέρα παρουσίασαν τον κλέφτη στο Φαραώ...

...οποιον πλησίαζε τους θησαυρούς, ώστε να μη μπορή να ξεφύγει με κανένα τρόπο.

Πέρασαν λίγες μέρες και δεν συνέβηκε τίποτα. Ύστερα όμως από μία βδομάδα, μπαίνοντας ο Φαραώ στην κρύπτη, βρέθηκε μπροστά στο θέαμα, που περίμενε.

Σε μία από τις παγίδες βρισκόταν πιασμένο το κορμί ενός ανθρώπου. Ο Ραμφίντος πλησίασε με τον άβυσσικό του βλέμμα, αλλά άμεσως σκουθρώσανε. Από το κορμί του κλέφτη έλειπε το κεφάλι!

Ήταν φανερό, πως ο άνθρωπος εκείνος είχε συνείδηση κι' αυτός του είχε κόψει το κεφάλι και τότε πάρε μαζί του, ώστε να μην αναγνωρίσει η ταυτότητά του.

Ο Φαραώ δοκίμασε έτσι μεγάλη απογοήτευση, αλλά σε λίγο του ήρθε

μία φωτεινή ιδέα. Ο συνείδητος εκείνος ίσως να ζητούσε να πάρη το σώμα του πεθαμένου, γιατί αλλιώς δεν θ' απολάμβανε τη μέλλουσα ζωή, σύμφωνα με όσα δίδασκε η θρησκεία των Αιγυπτίων. Θάρρεπε να βάλει σιωπηλά το σώμα του νεκρού και να ενταφιασθή μαζί με το κεφάλι.

Με την ιδέα αυτή, ο Φαραώ πρόσταξε να βάλουν το πτώμα του κλέφτη μπροστά στην κρύπτη και έλεγε στους στρατιώτες, που τη φύλαγαν, να πιάσουν οποιον το πλησίαζε.

Αυτή η ιδέα του Ραμφίντου αποδείχτηκε το ίδιο εκείνο βράδυ δολέτα δικολογική. Με τη διαφορά όμως, πως ο συνείδητος του πεθαμένου κατώρθωσε μ' ένα έξυπνο τέχνησμά να πραγματοποιήσει τον σκοπό του, χωρίς να συλληφθή.

Καθώς έφευγε το σούρουπο, πέρασε μπροστά από την κρύπτη ένας νεαρός άγνωστης, που οδηγούσε ένα μουλάρι φορτωμένο άσπια με κρασί. Όταν προχώρησε λίγο, ξαφνικά λυγίσανε τα γόνατά του και σωζιάστηκε κατά γης. Μερικοί στρατιώτες τρέσανε προς το μέρος του και βλέποντας πως είχε απλώς λιποθυμήσει, τον συνέφεραν με λίγο νερό, που του έριξαν στο πρόσωπο.

Όταν ο άγνωστης συνήρθε, για να τους δείξη την εγγωνιά του, τους πρόσφερε ένα άσπι κρασί και τους έλεγε να το πιάσουν ύμνια του. Ύστερα συνέχισε το δρόμο του.

Αλλά σε λίγο, ξαναγύρισε, μέσα στο σκοτάδι, που είχε πέσει πια για καλά και περίμενε αθέατος εκεί κοντά. Κι' όταν πιά δεν άκουσε κανένα θόρυβο, κατάλαβε πως είχε πετύχει το σχέδιό του. Οι στρατιώτες είχαν πη όλοι από το κρασί του, στο οποίο είχε ρίξει ναρκωτικό, και κοιμόντουσαν τώρα βαθειά.

Ο νεαρός άγνωστης πήγε κοντά στο πτώμα, το φορτώθηκε στον ώμο του κι' εξαφανίστηκε μέσα στη νύχτα!

Η λύσσα του Φαραώ Ραμφίντου δεν είχε πιά όρια. Αφού έβαλε και θανάτωσαν με τρομερά μαρτύρια τους δυνάειους φρουρούς, κάλεσε τον τριτοτάτη, δηλαδή τον πρωθυπουργό του, καθώς κι' άλλους ύψηλους αξιωματούχους της σύλης και τους ζήτησε τη συμβουλή τους για το τι έπρεπε να κάνει, ώστε να βρή τον κλέφτη. Ο θυμός του ήταν τόσο άγριος, ώστε οι συμβούλοι του φοβήθηκαν να την ίδια τους τη ζωή και τον παρακάλεσαν να τους δώση λίγες ημέρες προθεσμία, για να του άπαντήσουν.

Αφού, λοιπόν, έκαμαν πολλές συσκέψεις, κατάληξαν στο συμπέρασμα πως το μόνο που άπομένε τώρα στον Φαραώ για να βρή τον άνθρωπο εκείνο, ήταν να τον καλέση να παρουσιάσει μπροστά του με την υπόσχεση ότι δεν θα του έκανε κανένα κακό.

Ο Ραμφίντος κατάλαβε, πως πραγματικά δεν είχε να κάνει τίποτ' άλλο και άκολούθησε τη συμβουλή τους. Έβαλε, λοιπόν, ανακοίνωση, που τη μετέδωσαν παντού κήρυκες, πως καλούσε το μυστηριώδη άγνωστο να εμφανισθή μπροστά του, για να του πη από πού είχε μπη στην κρύπτη των θησαυρών. Σε αντίλλαγμα, ο Φαραώ του έδινε τον βασιλικό του λόγο, πως όχι μονάχα δεν θα τον τιμωρούσε, αλλά και θα τον άπαμειβε με πλούσια δώρα.

Οι μέρες όμως κι' οι βδομάδες περνούσαν, χωρίς να παρουσιάζεται ο μυστηριώδης αυτός άνθρωπος. Ή άγωνία του Φαραώ είχε φτάσει πια στο κατακόρυφο. Αλλά μία κι' η πρόσκλησή του, δεν είχε πείσει στον κλέφτη να πάει, έπρεπε να της προσθέσει μία ακόμη υπόσχεση, πιο δελεαστική: Θα έκανε τον άνθρωπο αυτόν διάδοχό του, δίνοντάς του το χέρι της κόρης του!...

Όταν η ανακοίνωση αυτή του Φαραώ Ραμφίντου προστέθηκε στην προηγούμενη, έφερε γρήγορα το άποτέλεσμα, που δεν είχε η πρώτη.

Μία μέρα παρουσίασαν τον κλέφτη στον Φαραώ. Ήταν ένα δυσρφο και γεροδεμένο παλληκάρι.

— Πώς λέγεσαι κι' από πού είσαι; τον ρώτησε εκείνος.

— Είμαι ο Σενού, ο δεύτερος γιός του αρχιτέκτονα, που σου έφτιαξε την κρύπτη, άπάντησε ο νέος.

Και διηγήθηκε στον έκπληκτο Φαραώ και τους συμβούλους του όλα τα καθεκτά.

Ο πατέρας του, φεύγοντας για την Αίγυπτο από τη γειτονική Χούς, όπου κατοικούσαν, είχε δείξει στους δυο γιούς του τα σχέδια της κρύπτης, που είχε έτοιμάσει. Σύμφωνα μ' αυτά η κρύπτη είχε και μία άλλη μυστική είσοδο από το μέρος του Νείλου. Αφού πείσαν οι πατέρας να σκηματίσσει ένα στενό άνοιγμα, από όπου θα μπορούσαν να μπει στην κρύπτη, χωρίς κανείς να τους αντιληφθή. Έτσι θάπαιναν ένα μέρος του θησαυρού και θα γίνονταν πλούσιοι!...

— Είναι βέβαιο, τους είχε πη ο πατέρας τους, πως όταν τελειώση το έργο, ο Φαραώ θα με θανατώση, για να ζήρη μονάχα αυτός το μυστικό της εισόδου στην κρύπτη. Αλλά εγώ θα έχω φτιάξει και τη δεύτερη αυτή είσοδο, για να τη χρησιμοποιήσετε έσείς κι' έτσι η θυσία μου θα σας κάνει εύτυχημένους. Όταν, λοιπόν, μάθετε ότι τελείωσε το χτίσιμο της κρύπτης και δεν έχετε ειδήσεις μου, θάρητε και σεις με τη μητέρα σας στην Αίγυπτο και θα κάνετε αυτό που σας είπα!...

Έτσι, οι δυο γιόιοι του αρχιτέκτονα Χατέπ, όταν έμαθαν το θάνατό του, ήρθαν στον πρωτεύοντα της Αιγύπτου με τη μητέρα τους και μήκαν στην κρύπτη από την άλλη είσοδο.

Αλλά τη δεύτερη φορά, ο μεγαλύτερος αδερφός, ο Χοφρά, πιάστηκε στην παγίδα. Βλέποντας πως δεν θα κατώρθωνε να άπαλλαγ' απ' αυτή, έλεγε στον Σενού να του κόψη το κεφάλι, ώστε κανένας να μη μπορέση να άναγνωρίση την ταυτότητά του.

Ο Σενού, αφού δίστασε κάμποσο, υπάκουσε τέλος στον αδελφό του. Ή μητέρα τους, όμως, που ήταν Αιγυπτία, τον άνάγκασε να βρή και το σώμα του νεκρού, γιατί αλλιώς το παιδί της, δεν θα ζούσε στον άλλο κόσμο. Έτσι ο Σενού χρησιμοποίησε το τέχνησμά της λιποθυμίας και του κρασιού και πήρε το πτώμα του αδελφού του!...

Ο Φαραώ, που έπαψε πια να φοβάται για τους θησαυρούς του, κράτησε τον λόγο του κι' έκανε τον Σενού διάδοχό του, αφού πρώτα τον άντρεψε με την όμορφη κόρη του.

Κ. ΜΠΑΟΥΜ

Κοινωνικό και δραματικό μυθιστόρημα υπό Ζύλ Μαρί

Η Ένοχη μητέρα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ο μηχανικός και μικροβιομηχανός Ροζέ Λαρόκ μένει σε μία έξοχη βίλλα, στο Βιλ-ντ' Αβραι, με τη γυναίκα του Άνριετ και τη μικρή κορούλα τους, τη Σουζάν. Ένα βράδυ, οι δυο τους τον περιμένουν να γυρίση απ' το Παρίσι. Έχει άρνησει άδικαιολόγητα. Κάποια στιγμή λοιπόν, τον βλέπουν απ' το παράθυρο να διασχίζει το σκοτεινό δρόμο και να μπαίνει στο αντίκρουνο σπίτι, όπου μένει μονάχος του ένας πλούσιος γέρος, ο Λαρουέτ. Τον βλέπουν επίσης να επιτίθεται σ' αυτό το γέρο, να τον σκοτώνει με μια πιστολιά και να τον ληστεύει. Το θέαμα αυτό τις ξετρελλώνει. Ώστόσο, η μικρή Σουζάν δεν χάνει ένα αξιοθαύμαστο θάρρος κι' ορκίζεται στη μητέρα της να μη φανερώνη ποτέ σε κανένα ότι είδε. Σε λίγο, ο Λαρόκ γυρίζει σπίτι του και κλεινεται στην κάμαρά του. Την άλλη μέρα, φαίνεται φοβερά κουρασμένος. Η γυναίκα του κι' η κόρη του προσπαθούν να του φερθούν με φυσικότητα, σαν να μην ξέρουν τίποτα. Μά η μικρή παιναίνει μια νευρική κρίση. Όταν ανακαλύπτεται η δολοφονία του Λαρουέτ, αναλαμβάνει την υπόθεση ο αστυνόμος Λακρούα. Πηγαίνει λοιπόν να ρωτήσει την Άνριετ μήπως άντελήφθη τίποτα. Εκείνη του λέει πως είχε κοιμηθή από νωρίς. Ο Λακρούα ζητάει να δ' την κόρη της. Η Άνριετ προσπαθεί να το άποφυγή. Μά η Σουζάν παρουσιάζεται μόνη της και βεβαιώνει κι' αυτή τον άστυνόμο, με αξιοθαύμαστο θάρρος, ότι δεν είδε τίποτα. Ώστόσο, ο Λακρούα έχει υποψία στη κόρη, ιδίως απ' την κατάθεσή της κι' η κόρη είχαν δ' τη νύχτα απ' το παράθυρο τη σκηνή της δολοφονίας. Έξακριβώνει επίσης ότι ο Ροζέ είχε επιστρέψει στο Λαρουέτ ένα μεγάλο δάνειο, κι' ότι με την πληρωμή αυτή είχε κλονισθή η έπιχειρήσή του. Συμπεραίνει λοιπόν πως ο μηχανικός δολοφόνος κατόπιν το γέρο, για να πάρη πίσω τα λεφτά. Ο Λαρόκ παρουσιάζεται ο ίδιος στο Λακρούα και του άναφέρει για την πληρωμή του ποσού εκείνου. Ο άστυνόμος καλεί πάλι για άνάκριση την Άνριετ και της άπαναλαμβάνει όσα έμαθε απ' την ύπνρετρία. Αλλά εκείνη τη διαψεύδει κατηγορηματικά. Το ίδιο και η Σουζάν. Μά ο άστυνόμος πείθεται όλοένα περισσότερο για την ένοχη του Λαρόκ. Με τη βοήθεια λοιπόν των ντετεκτιβ Τριστό και Πιβόλο προετοιμάζει μία άναπαράστασι του νυκτερινού έγκλήματος.

4ον Άγκάλιασε την Άνριετ με τα μπράτσα της που τοέμανε, και της έλεγε:

— Ω, υπερούλα, φύλαξέ με απ' αυτό τον άνθρωπο!... Μην τον άφισς να μου μιλήση!... Τον φοβάμαι!...

Όταν είδε τώρα το Λακρούα, τραβήχτηκε στο βάθος της κάμαρας.

Ο άστυνόμος άνοιξε το παράθυρο και στάθηκε μπροστά του.

Ήταν μία νύχτα ύπεροχη. Ο ούρανός ήταν σπαρμένος μ' άμέτρητα άστρα, που φαίνονταν σαν μάτια καρφωμένα στην άγνωση εκείνη γωνιά της γης όπου, έδώ και δυο μέρες, κατοικούσαν η θλίψη κι' η άπελπισία!...

Η ήσυχία ήταν τόσο άπόλυτη, ώστε δεν σάλευε ούτ' ένα φύλλο των δέντρων... Άκουγότανε μονάχα μακριά κάποιο τραγούδι!...

Το σπίτι του Λαρουέτ, αντίκρου, που είχε μείνει άδειανό και νεκρό απ' τη νύχτα της δολοφονίας, φάνηκε να ζωντανεύει ξαφνικά. Μία σκιά σάλεψε μέσα απ' το άνοιχτό παράθυρο της κάμαρας του θύματος. Μία μικρή λάμπα έπιτραπέζια φωτίσε ξαφνικά όλο το θέατρο του έγκλήματος.

Ο Λακρούα πήγε τότε και πήρε απ' το χέρι τη Σουζάν. Η μικρή θέλησε να του ξεφύγη.

— Όχι, όχι, μαμά!... τραύλισε.

— Η Άνριετ είχε πλησιάσει μηχανικά στο παράθυρο. Δεν μάντευε άκόμη γιατί βρισκόταν εκεί ο Λακρούα!...

— Έγινε ένα έγκλημα, κοντά μας... Τι φταίει γι' αυτό η καυμένη ή κορούλα μου; Τι φταίω εγώ;... Κάνετε κατάχρησι της έξουσίας σας, κύριε. Ο ζήλος σας σας παρσύρει πολύ μακριά... Η κρεβατοκάμαρα μιας γυναίκας θάρρεπε ναάνι ιερή για σας... κι' άκόμη πιο πολύ η άθωότης αυτού του παιδιού, ο τρόμος του και τα δάκρυά του!

— Φύγετε, φύγετε, σας λέω... Έχω δικαίωμα να σας διατάξω να φύγετε. Δεν θέλω να μείνετε περισσότερο έδώ!

Η Άνριετ παρσύρονταν από την έξωσή της. Κόντευε να προδοθή, γιατί δεν ήταν πια ίκανή να προσποιηθή, πάνω στην τόση ταραχή της...

Μά μία ψυχρή φράσι του άστυνόμου την ξανάφερε στα λογικά της:

— Εφόσον η κόρη σας και σεις ίσχυρίζεστε ότι δεν είδατε τίποτε απ' τη δολοφονία του Λαρουέτ, πως μάντεψατε ότι θέλωμε ν' άναπαράστήσμε τη σκηνή του έγκλήματος;...

Η νέα γυναίκα σάπασε κι' έσκυψε το κεφάλι της, σαν να είχε δεχθή μία ξαφνική ψυχρολουσία. Ύστερα από ένα λεπτό, έλεγε με φωνή άδύνατη που ίκευετική:

— Λυπηθήτε μας, κύριε... άφιστε μας! Μά ο Λακρούα είχε πιάσει μαλακά απ' το χέρι τη Σουζάν.

— Αφού δεν είδε τίποτε, γιατί να τρομάξη; έλεγε. Και γιατί δεν θέλει νάρθη μαζί μου στο παράθυρο;...

Η μικρή άπομακρύνθηκε άπότομα απ' τη μητέρα της και την κύτταξε στο πρόσωπο. Η ματιά της την παρηγόρησε, λέγοντάς της καθαρά:

— Μή φοβάσαι τίποτα. Σε καταλαβαίνω... Μά είμαι δυνατή!...

Κι' άφισε να την οδηγήση ο άστυνόμος ως το παράθυρο.

Το φεγγάρι έλαμπε στον όλοκάθαρο ούρανό, φωτίζοντας άκόμη και τις παραμικρότερες λεπτομέρειες του δρόμου.

Αντίκρου, στη μικρή κάμαρα, ένας άνησυχάσαμε ούτε στιγμή!

— Κυττάχτε με καλά στα μάτια, του έλεγε, και πείστε μου αν σας φαίνωμαι τόσο άπελπισμένος, ώστε ν' αυτοκτονήσω!...

προχώρησε προς τη γραφική άκροναλία της Βουλιαγμένης. Από μακριά διέκρινε καμμία πενήντα ανθρώπων, άντρες και γυναίκες, που τρέχανε δεξιά κι' αριστερά σαν αλαφιασμένοι και τσαλαβουτάγανε μέσα στα νερά.

—Ποιός πνίγηκε; ρώτησα ενα πιτσιρίκο που έτυχε δίπλα μου.

—Κανένας, μου απάντησε παραξευμένος.

Με περιεργάστηκε από σόλα μέχρι υπερέ και με ρώτησε κι' αυτός με τη σειρά του:

—Πώς σου ήρθε, δηλαδή, η ιδέα, κύριος, ότι πνίγηκε κάποιος;

—Αυτό το θέαμα που βλέπω, του εξήγησα, δείχνοντας εκείνους που συνεχίζανε τα παλαδά τσαλαβουτήματά τους. Τ' είναι όλοι αυτοί;

—Χειμερινό κολυμβητές.

—Δηλαδή;

—Άνθρωποι, που κάνουνε μπάνια ολόκληρο το χειμώνα.

—Και με τα ξεροδόρια και με τους χιονιάδες;

—Αμέ;

Προχώρησα γεμάτος περιέργεια για να δω κι' από κοντά αυτά τα φαινόμενα. Σε δυο λεπτά βρισκόμουν ανάμεσα σ' αυτούς. Άρχισα να τους περιεργάζομαι όθθεν αδιάφορα έναν ένα, ώσπου τα μάτια μου σταμάτησαν σε μία μικκινοφορούσα νεράιδα, σ' ένα πραγματικό ούρι του Παροδείου. Σταματήσανε, καρφωθήκανε, κολλήσανε και ξεκολλημό δεν είχανε.

—Μωρέ, γιά στάσου! σκέφτηκα τότε με πονηριά, με ύστεροβουλία και με την έτοιμότητα που με διακρίνει σε όλες τις κρίσιμες στιγμές της ζωής μου. Έγώ άντεχω που άντεχω στο κρύο. Γιατί, λοιπόν, να μη γδυθώ και να μη φουντάρω στην αγκαλιά της παγωμένης θαλάσσης, παριστάνοντας τον χειμερινό κολυμβητή; Έτσι θα μπώ στον κύκλο τους, θα πλευρίσω το ούρι, κι' από κει κι' έπειτα βλέποντας και κάνοντας.

Ούτω και έπραξα. Άλλα, δυστυχώς, άλλοιως τα λογάριάα στα πράματα κι' έντελως διαφορετικά ήρθανε, κι' ως όφεται η άτιμη η τύχη μου.

Θ' αναρωτηθίτε τώρα — και με το δικό σας — γιατί σας άρράδιασα λεπτομερώς, και γραπτός όλ' αυτά τα γεγονότα, άφου το έρωτικό αποτέλεσμα ήταν μηδέν εις το ηλίκον.

Εμ πως να περάσουν, βρέ παιδιά, οι ατέλειωτες ώρες μέσα στον ηλκτικό θαλαμο του νοσοκομείου, όπου με μετέφεραν για νοσηλεία μετά τη 'χειμερινή κολύμβησι' μου;

Ευτυχώς, όμως, ότι ο γιατρός με βεβαιώνει ότι το μαρτύριό μου δεν θα διαρκέσει πολύ. Το πολύ σε έξη μήνες θα θεραπευθώ από την ψύξη που έπαθα.

Κι' αν σ' άρεσε, μπάρμπα Λάμπρο, ξαναπέρνα από την Άντρο!...

Γ. ΓΙΑΝ.

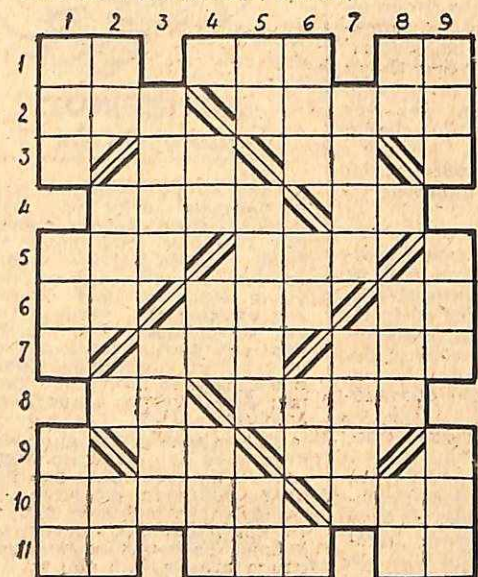
Κατά της
ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ
Το περιφημο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΔΙΑΙΤΗΤΗΡ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ - ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Μάγερ 23α (Πλατ. Βαθης, παρά την 'Ομόνοιαν) 9-12, 5-8.

Παιχνίδια

Συλλαβικό σταυρόλεξο

Στο σταυρόλεξο αυτό, αντί να βάλετε ένα μονάχα γράμμα μέσα στο κάθε τετραγώνιο, θα τοποθετήσετε μία ολόκληρη συλλαβή.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Κάνει το ξύλο να διαφέρει πολύ από το σίδερο. — Έργον γλύπτου. — Φυλή των παιγνιογράφων.
- 2) 'Ηρωής της 'Οδύσσειας. — Περιφημο και μεγάλο ινδικό επικό ποίημα αποτελούμενο από 100.000 διστιχά.
- 3) Φωτεινό μέσον. — Τόπος παραθερισμού για πολλούς Αθηναίους.
- 4) Επώνυμον γήσης του Ιταλικού κινηματογράφου. — Τροφή σαρκοδόρου θηρίου.
- 5) Προορίζονται για γάμο (καθαρ.). — Ψάρι του... Αυγούστου.
- 6) Άγαπητό πρόσωπο. — Φράγκος της μεσαιωνικής εποχής και κατ' επέκτασιν: καθολικός. — Δεν έχουν σύντροφο.
- 7) Πικνό δάσος, λόγος. — Μεταφορικό μέσον.
- 8) 'Ιταλός ποιητής, συγγραφέας του ποιήματος «Τα λαλούντα ζώα» (επών.). — Περιφημος γυναικοκατακτητής.
- 9) Χρηματοκιώτιον. — 'Ελαχίστη ποσότης ύγρου.
- 10) Γίνεται απαραίτητως πάνω σε λεία πίστα. — Ρύγχος ζώου.
- 11) Σχηματίζεται στα μάτια. — Περιφημη βιβλική χορεύτρια. — Διάσημος 'Ιταλός ποιητής.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Συμπεριφέρεται με σκληρότητα. — Προσηγορία του Χριστού. — Κατάστασις που όφειλεται στο πολύ κρασί.
- 2) Επώνυμον διασημού Γάλλου τραγουδιστού. — Ζωγράφος της αρχαιότητος, μαθητής του οποίου ήταν και ο 'Απελλής. — 'Αξία.
- 3) Πρωτεύουσα δμάνυμου έπαρχιας του νομού Τρικκάλων. — Καβαλέρια. — περιφημη όπερα.
- 4) 'Υφασμα. — Ευρίζει. — Δόρυ των αρχαίων Μακεδόνων.
- 5) 'Ο συνθέτης της «Μινιόν». — Συμπτάματα γνωστά σε όσους καπνίζουν πολύ. — Επώνυμον Γάλλου συγγραφέως περιπετειωδών μυθιστορημάτων.
- 6) 'Εργάζεται πιο γρήγορα από τον άνθρωπο. — 'Ωραιος νέος της μυθολογίας μας, γυιός του 'Απόλλωνος. — Έξασφινίζεται με το σιδερώμα.
- 7) Άγιος που εξασφαλίζει δώρα ακόμα και σ' εκείνους που δεν φέρουν τ' όνομά του. — Σύνολον διατάξεων (γεν.).
- 8) Θεραπεία. — Παραποταμός του Δουνάβειος στην Νοτιοσλαβία. — Χώρα της Α. 'Αφρικής.
- 9) Μεγάλος θόρυβος. — Λέγεται και νυφίτσα. — Ποικιλία σταφυλίου.

Ποιά από τις τρεις

Από τις τρεις απαντήσεις που συνοδεύουν καθεμιά από τις κατωτέρω ερωτήσεις, μόνο η μία είναι σωστή. Προσπαθήστε να την βρείτε, διαγράφοντας τις δύο άλλες.

- 1) Πόσες περίπου λέξεις αποτελούν το λεξιλό-

γιο ενός μορφωμένου ανθρώπου;
— 5.000 — 10.000 — 25.000.
2) Πού πρωτοεμφανίστηκαν τα ζυμαρικά τύπου σπαγγέτο;
— Στην 'Ιταλία. — Στην Κίνα. — Στην 'Αγγλία.

3) Τι χρώμα έχουν τα μαυρά των μαύρων όταν γεννιούνται;
— Είναι μαύρα. — Είναι γκριζα. — Είναι λευκά.

4) Πόσα νησιά αποτελούν το σύμπλεγμα των Βερμούδων;
— 77 — 154 — 360.

5) Ποιά είναι η μεγαλύτερη από τις 'Ηνωμένες Πολιτείες της 'Αμερικής;
— 'Η Καλιφόρνια. — 'Η Νεβάδα. — Τό Τέξας.

6) Σε ποιά γλώσσα ο Μάρκο Πόλο έγραψε το περίφημο βιβλίο του «Τό έκτομυρίλο»;
— Στην Ιταλική. — Στη γαλλική. — Στην Ισπανική.

7) Ποιός είναι ο συγγραφέας του έργου «Μαντάμ Μπαορσύ»;
— Ο Φλωμπέρ. — Ο Δουμάς. — Ο Μυσσέ.

8) Με ποιά σημερινή χώρα αντιστοιχεί η αρχαία Νουμιδία;
— Με την Καλαθρία. — Με την 'Αλγερία. — Με τον Λίβανο.

9) Ποιά χώρα της 'Αμερικής έχει για πρωτεύουσα την 'Ασσούνθιον;
— Ο 'Ισημερινός. — 'Η Βολιβία. — 'Η Παραγουάη.

10) Τι ήταν ο Κάμιλλος Φλαμαριόν;
— Ο έφευρέτης του βροχομέτρου. — Ένας μεγάλος πιανίστας. — Περιφημος άστρονόμος.

Μικρά προβλήματα

1) Ποιό είναι το κεφάλαιο το όποιο τοκίζόμενο προς 4,50% άνερχεται στο τέλος του χρόνου, μαζί με τους τόκους του, σε 1.672 δραχμές;

2) —'Αρχισα να γερνώ, λέει γελώντας η μικρή Ρίτα στο θείο της 'Αλέκο που ήρθε να την εύχηθη για τα γενέθλιά της. — Άμ' τί να πώ τότε εγώ, της απαντά εκείνος, που έχω τα τετραπλάσια χρόνια από τα δικά σου; Το μόνο που με παρηγορεί είναι πως σε έξη χρόνια, θα έχω μονάχα τα τριπλάσια χρόνια από σένα. Ποιά είναι η σημερινή ηλικία του θείου της Ρίτας και της ίδιας της Ρίτας;

3) Σε τίς 3 ακριβώς, οι δείκτες ενός ρολογιού σχηματίζουν μία όρθή γωνία. Ύστερα από πόσο χρονικό διάστημα οι δύο δείκτες θα ξανασχηματίσουν και πάλι μία σωστή όρθή γωνία;

4) Δυό αυτοκίνητα ξεκινούν συγχρόνως από μία πόλη και κατευθύνονται σε μία άλλη που απέχει 180 χιλιόμετρα. Το ταχύτερο τρέχει με ώριαία ταχύτητα κατά 10 χιλιόμετρα μεγαλύτερη από το άλλο και φτάνει στο τέρμα ένα τέταρτο της ώρας πριν απ' αυτό. Με ποιά ταχύτητα τρέχει το καθένα;

Μαγική εικών

Ο Νάκης νομίζει πως είναι μόνος του μαζί με το πουλάκι, που ήρθε να καθήσει πάνω στο χέρι του κι' όμως τον περιτριγυρίζουν πολλά πρόσωπα και ζώα που είναι σκορπισμένα σε διάφορα σημεία της εικόνας μας. Για να σας διευκολύνουμε σας λέμε πως πρέπει να βρείτε δυό πρόσωπα και έπτά διάφορα ζώα.

Οι λύσεις στή σελ. 82

Ο θάνατος του Μπάρνελ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΙΜΑΙ μία γρηά θυρωρός, που πέρασα όλη μου τη ζωή ανέδοκατεβαίνοντας τα έφτα πατώματα μίας πολυκατοικίας, στο κέντρον του Λονδίνου. Και γι' αυτό πολλοί με νομίζουν κουτή. Άλλα δεν είμαι. Οι πιό κουτοί άνθρωποι του κόσμου είναι οι αστυνομικοί, που όλοι τους περιάνε για έξυπνους. Αυτό μου είναι πολύ εύκολο να σας τα αποδείξω. Πρέπει όμως, να σας μιλήσω πρώτα για τον Νέντ Μπάρνελ. Αυτός βέβαια, ήταν έξυπνος. Μόνο ότι είχε μεγάλη έμπιστοσύνη στην εξυπνάδα του. Κι' αυτή η έμπιστοσύνη του τον κατέστρεψε.

Ο Νέντ Μπάρνελ έμενε στο δεύτερο όροφο μαζί με το θείο του Τόμας.

Ο Τόμας Μπάρνελ ήταν γέρος όπως κι' εγώ. Κι' ο δυστυχισμένος έπασχε από ποδάγρα. Κάθε πρωί, ο άνθρωός του, που ήταν νέος και χεροδύναμος, τον κατέβαζε από το κρεβάτι του και τον έβαζε σε μία πολυθρόνα μπροστά στο τζάκι. Τον βοηθούσα πολλές φορές σ' αυτή τη μεταφορά και τύλιγα με κουβέρτες τα πρησμένα πόδια του γέρου.

Αυτό γινόταν χειμώνα-καλοκαίρι, είτε ήταν αναμμένο το τζάκι είτε όχι. Ο γέρος δεν ήξελε να καθήσει σ' άλλη θέση. Κι' είχε το λόγο του γι' αυτό: Πάνω στο τζάκι βρισκόταν το κλουβί με το αγαπημένο του καναρίνι.

Αυτό το καναρίνι ήταν πολύ άσχημο. Ο γέρος, ωστόσο, το έλάτρευε. Κι' όλη την ημέρα του φώναζε: «Ο μορφο καναρινάκι!... Κουί... κουί... κουί». Ο μεγάλος του φόβος ήταν μήπως η γάτα μου, η Πάντυ, περάσει μέσα από τα κάγκελλα του παραθύρου και του το τρομάξει.

Στο Νέντ δεν άρεσαν, βέβαια, τα καμώματα του γέρου με το καναρίνι. Άλλ' ο θείος του ήταν πλούσιος, κι' έπρεπε να κάνει υπομονή. άφου θα τον κληρονομούσε μία μέρα.

— Η ζωή μου έχει καταντήσει αληθινή κόλασι, μου έλεγε πολλές φορές.

Άλλ' άμέσως έπειτα χαμογελούσε και πρόσθετε:

— Τι να γίνει, όμως; Είναι αδελφός του πατέρα μου κι' έχω χρέος να τον περιποιηθώ, άφου δεν έχει κανένα άλλον στον κόσμο.

Το μάτι του, όμως, ήταν κακό. Κι' όταν έφευγε σταυροκοπιόμουν κι' έλεγα: «Παναγία μου, φύλαγε το δυστυχισμένο το γέρο!»

Μία μέρα που γυρίζα με τα ψώνια μου από την αγορά, άκουσα ένα δυνατό κρότο στο επάνω πατάμα.

— Ο κακομοιρός ο γέρος θάπεσε! σκέφτηκα κι' άνέβηκα τρέχοντας στις σκάλες.

Στην πόρτα του διαμερίσματος βρήκα το Νέντ που φώναζε και χειρονομούσε σαν τρελλός.

— Τι τρέχει; τον ρώτησα.

Μου έδειξε το δωμάτιο του γέρου.

Μπήκα άμέσως και τότε είδα το γέρο Μπάρνελ με σπασμένο το κεφάλι μπροστά στο τζάκι.

— Μου φαίνεται πως πέθανε, είπε ο Νέντ πρϋ με είχε ακολουθήσει μέσα στο δωμάτιο.

— Πώς έγινε αυτό; τον ρώτησα.

— Κατέβαινα τις σκάλες, όταν ξαφνικά, άκουσα το θείο μου να φωνάζει, μου απάντησε. Έτρεξα τότε στο δωμάτιο κι' είδα τη γάτα σας, την Πάντυ, που έφευγε από το παράθυρο... Καταλαβαίνετε τώρα τι έγινε; Ο θείος μου τρούμαξε για το καναρίνι του κι' έκαμε, φαίνεται, να σηκωθεί για να την διώξει. Άλλ' ο δυστυχισμένος δεν μπόρεσε να σταθεί στο πόδια του κι' έσπασε το κεφάλι του πάνω στο τζάκι...

Κατάλαβα άμέσως πως έλεγε ψέμματα και πως αυτός είχε σπρώξει το θείο του.

— Θα πρέπει να φωνάξωμε ένα γιατρό, είπα.

Και κατέβηκα στο θυρωρείο. Άλλα δεν φώναξα μόνο το γιατρό. Είδοποίησα επίσης και την αστυνομία. Και στον αστυνομικό που σήκωσε το άκουστικό είπα καθαρά εκείνο που σκεφτόμουν:

— Τρέξετε στην Τράφαλγκαρ Στρίτ, αριθμ. 18. Έγινε φόνος. Ο γιατρός κι' οι αστυνομικοί έφτασαν ταυτόχρονα σχεδόν.

Ο γιατρός δεν έκαμε, φυσικά, τίποτε άλλο από το να πιστοποιήσει το θάνατο του Τόμας Μπάρνελ.

— Στο γιά τους αστυνομικούς, άρχισαν άμέσως τις έρευνές τους. Στο μεταξύ, οι άλλοι ένοικοι της πολυκατοικίας είχαν πλημυρίσει το διαμέρισμα. Ο Νέντ έλεγε δεξιά κι' αριστερά την ιστορία του κι' όλοι συμφωνούσαν μαζί του πως έτσι έπρεπε να είχαν γίνει τα πράγματα. Ένας απ' αυτούς είπε σε κάποια στιγμή:

— Αυτή η γρηά τρελλή με τη βρωμόγατά της φταίει! Έγώ, όμως, έκαμα πως δεν άκουσα.

Έπειτα από λίγο ένας από τους αστυνομικούς μου φώναξε:

— Έλα εδώ εσύ, γερόντισσα. Που είναι το έγκλημα;

Έκαμα και πάλι πως δεν άκουσα και κατέβηκα στο θυρωρείο.

Άλλ' ο αστυνομικός με άκολουθήσε εκεί. Πίσω του βάδιζε ο Νέντ Μπάρνελ.

— Έσύ μας τηλεφώνησες πως έγινε εδώ φόνος; με ρώτησε με θυμό ο αστυνομικός σπρώχνοντας με όρμη την πόρτα του θυρωρείου.

— Έγώ, απάντησα.

— Και γιατί μας αναστάτωσες χωρίς λόγο;... Που είναι το έγκλημα;... Ο θάνατος του Τόμας Μπάρνελ όφειλεται σ' αυτό χημα. Άν πρέπει να κρεμάσωμε κάποιον, αυτή θα είναι η γάτα σου.

— Η γάτα μου δεν άνέβηκε στο διαμέρισμα του κυρίου Μπάρνελ, είπα.

— Πως το ξέρεις;

— Το ξέρω, γιατί δεν μπορούσε ν' άνεβη.

— Είναι άρρωστη;

— Η Πάντυ μου είναι μία χαρά, απάντησα και άνοιξα το ντουλάπι.

Ο αστυνομικός είδε τότε την Πάντυ άνάμεσα σε έφτα γατά

Άνοιξα το ντουλάπι κι' ο αστυνομικός είδε την Πάντυ... κια που είχε φέρει στον κόσμο. Έκείνη τη στιγμή μάλιστα έτοιμαζόταν να γεννήση και όγδοο.

— Κοιλοπονάει από τη νύχτα, εξήγησα. Φαντάζεστε, λοιπόν, πως θα σταματούσε τη γέννα της για να πάη να επισκεφθί τον κύριο Μπάρνελ;

Ο αστυνομικός γύρισε στο Νέντ, που είχε γίνει κατάπληκτος και με δυσκολία σκεκόταν στα πόδια του.

— Είπατε πως είδατε τη γάτα της κυρίας να βγαίνει από το παράθυρο; τον ρώτησε.

— Ο Νέντ έκαμε ν' απαντήσει, αλλά κανένας ήχος δεν βγήκε από το στόμα του.

— Το καλύτερο για σας είναι να όμολογήσετε, του είπα ο αστυνομικός. Δε μπορείτε πιά να κρυφτείτε την ένοχή σας για το φόνο του θείου σας.

Και συγχρόνως έβγαλε τις χειροπέδες από την τσέπη του, για να τις περάσει στα χέρια του δολοφόνου.

Ο Νέντ Μπάρνελ έβγαλε τότε μία άναρθρη κραυγή κι' έπειτα σωριάστηκε λιπόθυμος στο πάτωμα.

ΦΙΛΙΠ ΣΑΝΤΓΟΥΪΚ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

1. ΝΙΚΟΛΕΤΣ ΟΠΟΥΛΟΣ

Κα Τοράκη, Παιωνίου 11 Α,
Πολυκατοικία στο βάθος. Δευ-
τέρα — Παρασκευή.

Οι Ινδιάνες της Εφταλίας

Στο πάλκο - σένκο

Πρωί - πρωί η Έφταλία ντούτζισε καυγά τρικουμπέρτο με την καρσινή τη και της φώναξε:

— Ό σοραντάν γκιόρμες ό άντρας σου και σύ μωρή λωλοφανατσίμενη, που άνοίγεις να πιήτε ένα τσιπιμπίρι, και σταματάς το ράδιο για ν' άκούσω τό σαματά, που κάνει ό άφρός του τσιπιμπιριού!...

Κι' η καρσινή τη άρούτι μπαρούτι της κώναζε:

— Ήξερα νά σ' άπαντήσω, μωρή κουτουρντισμένη, αλλά δεν είμαι σαν τ' άμυτρα σου, διαβόλο λωλο-Φαλία, φαρμακόστου!...

Ξαφνιασμένος τότε ό Νικολάκης για νά την κάνει ζάφτι και νά την βάλει σέ ντερμπιέ της είπε:

— Βρέ γυναίκα, ντροπή! Έσύ ως χτές ήσουν νύχι και κρέας ματζί τη.

Μά ή Έφταλία που δεν είχε ντεράνι και νταγיאτισμό, άφρίζει και συνειάζει:

— Άκούς, καλέ, νά με πη λωλο-Φαλία, που νά την δώ λωλή με σοί κελεψέδες γλήγορα κι' άψά!

Μωρή ψωριάρα, οι φιλεάδες σου που χρόνια και ζαμάνια έχουνε νά σε δούνε, σέ γνωρίζουνε άπ' τό πανωφόρι σου, που τό τάραιξες σ'α γυρίσματα και τό φορείς δέκα χρόνια τώρα!

— Δεν έχω πανωφόρι, τό ξέρω, είπε με μιά πληγωμένη περηφάνεια ή καρσινή τη, αλλά έχω ηλεκτρική κουζίνα και δεν κουλαντρίξω δαδί και κάρβουνα, σαν έσένα, που άπ' την κάπνια, την μουτζαλιά και τό ντουράνι μπαλιντάς κι' είσαι ίδια τσιμπλιασμένη λουρένια!...

Κι' άπό λόγο σέ λόγο κι' άπό βρισιά σέ βρισιά ό καυγάς φούντωσε σέ λίγο για καλά.

Άμέσως ό Νικολάκης με τόν καρσινό του άλληλοκουτταχτήκανε άγρια, έτοιμοι νά παρτασιαστούν.

Ευτυχώς οι σεϊρτζήδες του μαχαλά μπήκανε στή μέση κι' είδαν και πάθανε νά σοί καλμαρουνε, νά σοί κάνουνε ζάφτι.

Κι' ένας καπάντας, ό έφες του μαχαλά, τους είπε:

— Βρέ ζευγέκιδες, αυτός ό γυναίκοκαυγάς σας άνοίξε τά μάτια. Μάθατε ό,τι δεν ξέρατε. Έσείς πότε πότε πρέπει μάφους νά τση βάζετε νά μάλώνουνε, για νά φωτίζετε άπ' τό στόμα τους.

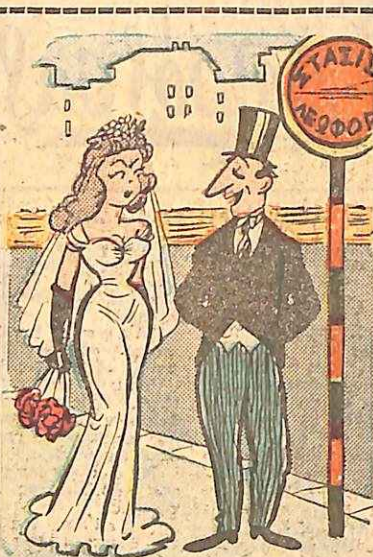
Κι' έτσι σέ λίγο ό Νικολάκης με τόν καρσινό του, σφίζανε σέ λίγο τά χέρια εύχαριστημένοι.

Μά κι' οι γυναίκες τους εύχαριστημένες τά λέγανε κρυφά, τό ίδιο βράδυ, στό στίτι τση Έφταλίας.

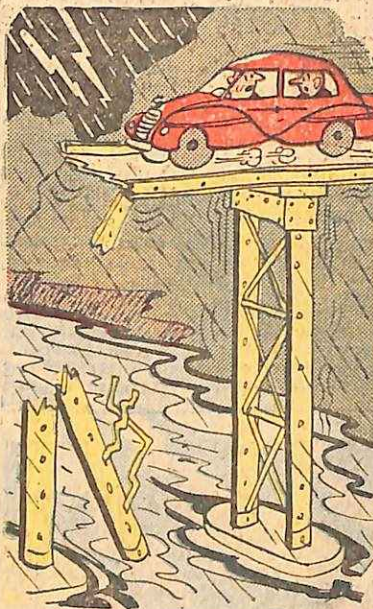
— Καλέ Φαλία μου, τό' ήλεγε ή καρσινή τη, σ'όν πρβινό καυγά που κάναμε; ήπαιξες τό ρόλο σου σαν θεάτρινα! Ούλα, έπως τά πρόβλεψες πηγαί! Ό άντρας μου ετύς που, σ' άκούσε μούδωσε νά κόψω τό πανωφόρι!...

— Κι' εγώ, έσένα, τό' είπα ή Έφταλία, τί τά βες π' τό γυναικείο, σέ υπεγέντισα! Γιατί, όπως πάπες, τό κόλπο πέτυχε! Πήγε γκουστουρί-ό Νικολάκης μου και μού πηρε μιά ηλεκτρική κουζίνα! Ούλες οι μεγάλες θεατρίνες θά χαμογελούνε τώρα άπ' τό ταφο τους εύχαριστημένες κι' ήσυχες, που τση διαδεχτήκαμε εμείς στό πάλκο-σένκο!...

Σ.ΚΡ. Ρ.ΩΝΑΣ

Ό Σκωτσέζος: Γιατί νά μη δώ όλος ό κόσμος πώς πηρα μιά ώραία γυναίκουλα;

— Μή φοβάσαι... τό ίδιο συνέβη σ'όν κινηματογράφο σ'όν Κλάον Γκένιτλ κι' όμως δεν έπαθε τίποτα!...

— Πώς τό βρίσκες, Κλέαρχε; Έκτός από την-τιμή, φυσικά!...

Ή δρόσος άναζωογονεί τις άγρονες περιοχές

Ή πρωτότυπη μέθοδος ένός Ίσραηλίου επιστήμονος

Μιά άμείλικτη άσθένεια φθείρει σιγά-σιγά τη γη μας. Ένώ ό πληθυσμός της αύξάνει άκαταπαυστα, τεράστιες εκτάσεις γίνονται κάθε χρόνο άγονες άπό την ξηρασία ή σκεπάζονται άπό άμμιους. Οι έρημοι εξαπλώνονται διαρκώς και ταυτόχρονα εμφανίζονται νέες.

Σύμφωνα με τις τελευταίες παρατηρήσεις, ή Σαχάρα, επί μετώπου 3000 χιλιομέτρων, έπροχώρησε μέσα σ' ένα χρόνο κατά 50 χιλόμετρα πρός νότον, σκεπάζοντας έτσι μιά έκταση 150.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Στο Άλγερικό, έξ άλλου επί 6½ εκατομμυρίων καλλιεργησιμών έκταριών, τά 5 είναι ήμιάγονα ή πρόκειται νά γίνουν έπειτα άπό μερικά χρόνια.

Στις Ίνδιες, ή Ουένεκο διεπίστωσε ότι ή έρημος της Ρατζπούτανα εξαπλώνεται διαρκώς πρός όλες τις διευθύνσεις. Στη Ρωσία, πάνω άπό 30 εκατομμύρια τετραγωνικών μέτρων εξαίρετικά γονιμού γής παραχώρησαν τη θέση τους στήν άμμο. Στις Ήνωμένες Πολιτείες, τό 1/8 τών καλλιεργησιμών γατών κατάντησε άγρονο λόγω της έπεκτεινομένης ξηρασίας και άλλο 1/8 άπειλείται άπό τόν ίδιο κίνδυνο κατά τά προσεχή δέκα χρόνια.

Μιά άπό τις πιο ένδιαφέρουσες προσπάθειες για την αντιμετώπιση αυτής της μάστιγος όφείλεται σ'όν Ίσραηλινό επιστήμονα δόκτορα Σαμουήλ Ντυντεβάνι, που διευθύνει στό Τέλ Σαλόμ ένα πρωτοτυπώτατο έργαστήριο έρευνών. Στο έργαστήριο αυτό έχουν γίνει ως σήμερα έπιτυχή πειράματα χρησιμοποίησης της δρόσου.

Ή δρόσος είναι άφθονη σ'α ξηρά κλίματα και μπορεί νά εξηγηθεί σ'α μεγάλο βαθμό τη βλάστηση. Ό δόκτωρ Ντυντεβάνι έπενοήσε ένα ειδικό όργανο που τό άποκάλεσε «δρυσόμετρο». Κάθε καλλιεργητής μπορεί με τη βοήθεια αυτού του όργαμου νά μετρήσει τη δρόσο που πέφτει σ'α χτήματά του και νά την κατανεύσει λογικά, έτσι, που ν' άποκομίσει τη μεγαλύτερη όφέλεια άπ' αυτήν.

Ή μέθοδος αυτή δεν μπορεί, βέβαια, νά μεταάλλη μόνη της μιά έρημο σέ γόνιμη περιοχή. Άλλά ή λογική χρησιμοποίηση της δρόσου αύξάνει τη βλάστηση και άνακόπτει την έπέκτασι της ξηρασίας.

Ένα άπλουστατό πείραμα δείχνει ότι τά φυτά άπορροφούν νερό όχι μόνον άπό τις ρίζες τους, αλλά κι' άπό τά φύλλα τους. Άν πάρουμε δυό φύλλα άγγουριάς και τά άφήσουμε τη νύχτα στό ύπαιθρο, τό ένα μέσα σ' ένα κλειστό δοχείο και τό άλλο μέσα σ' ένα άκαλυπτο δοχείο, θά ιδούμε ότι τό άλλο πρϊό τό πρώτο άπ' αυτά θά είναι μαραμμένο, ενώ τό δεύτερο δρυσερό. Αυτό όφείλεται στό ότι ή δρόσος άναζωογονεί τό δεύτερο, αυτό που βρισκόταν μέσα στό άκαλυπτο δοχείο.

Ό δόκτωρ Ντυντεβάνι άνοίξε επίσης βαθεία αύλάκια μέσα στη γη και εξακρίβωσε μ' αυτό τόν τρόπο ότι ή δρόσος που άπορροφούν τά φύλλα φθάνει ως τις ρίζες τους και άναζωογονεί τό έδαφος γύρω σ' αυτές.

Έπειτα άπό όλες αυτές τις παρατηρήσεις, κατέληξε σέ μιά μέθοδο που, στη γενική της γραμμή, συνίσταται στό έξής: Ό δόκτωρ Ντυντεβάνι διαλέγει τό μέρος μιάς περιοχής που ευννοείται περισσότερο άπό τη δρόσο και καθορίζει επίσης τό χρόνο και τό είδος του φυτού που πρέπει νά φυτευθί σ' αυτήν. Τό φυτό αυτό, μ' όλο που τό έδαφος είναι άγρονο, άναπτύσσεται χωρίς στη δρόσο και έπεκτείνεται βαθμιαία πρός τά μέρη που ευννοούνται λιγώτερο.

Με τόν τρόπο αυτό ό δόκτωρ Ντυντεβάνι έπέτυχε την άναζωογόνησι μεγάλων περιοχών που ήταν πρϊν άγρονες. Ή μέθοδος του εφαρμάζεται σήμερα και άπό πολλούς «έθελοντάς» που έπέτυχαν άξιόλογα άποτελέσματα.

Ή μέθοδος του δόκτορος Ντυντεβάνι έπεξετάθη και στη Σαχάρα, όπου χρησιμοποιήθηκαν γι' αυτό τό σκοπό οι ύπάρχοντες «κρατήρες». Τό όνομα αυτό έχει δοθεί σέ διάφορες κοιλάδες που διακόπτουν τη μονοτονία της άμμου και που μοιάζουν με κρατήρες ή φαεισιών. Στο βάθος αυτών τών κρατηρών φυτεύτηκαν νεαροί φοίνικες σέ έποχή που έμελετήθηκε με προσοχή σύμφωνα με τη μέθοδο Ντυντεβάνι. Οι φοίνικες αυτοί άναπτύχθηκαν βαθμιαία και — πράγμα που έχει ιδιαίτερη σημασία — έδημιούργησαν μιά μικρή βλάστηση γύρω στις ρίζες τους. Οι κρατήρες αυτοί θά καταστούν οι πύργινες μελλοντικών όάσεων που θά μεταέσλουν την όψη της Σαχάρας: Ό χρόνος θά τό δείξει. Έκείνο που μπορεί νά λεχθί άπό τώρα είναι ότι κανένα έδαφος, άκόμη και τό πιο άγρονο, δεν άποκλείει τη βλάστηση, άρκει νά μελετηθί προηγουμένως ό καλύτερος τρόπος έκμεταλλεύσεως της δρόσου που πέφτει στην περιοχή. Και ένα μόνον δέντρο και ένας μόνον θάμνος, παρατηρεί ό δόκτωρ Ντυντεβάνι, άποτελούν μιά καλή άρχή για την άναζωογόνησι μιάς περιοχής. Άρκει αυτή ή άναζωογόνησις νά έπιδιωχθί με μέθοδο, σύστημα και πρωτίτως όμοιομή.

Ή φωνή από μακριά

ΕΣΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΗΝ οικογένεια του Ντιέγκο την άποτελούσαν οι τρεις γυναίκες του και τά δώδεκα παιδιά του. Ό πατέρας και τά μεγαλύτερα άγόρια περνούσαν τόν περισσότερο καιρό τους κυνηγώντας φώκες, με την πιράγα τους. Οι γυναίκες μάζευαν μανιτάρια στό δάσος ή θαλασσίνα στην άκρογιαλιά και φρόντιζαν για τό πρωτόγονο νοικοκυριό.

Μιά μέρα, ή φυλή άναστατώθηκε. Οι πολεμιστάι μαζεύτηκαν γύρω άπ' τόν άρχηγό τους. Συνέβαινε κάτι έξαιρετικό: Κοιτά στό χωριό τους είχαν κατασκήνωσει κάτι ξένοι, λευκοί.

Μά οι Ιθαγενείς αυτοί της Γής του Πυρός ήταν άνθρωποι ήρηνικοί. Άποφάσιζαν λοιπόν ν' άφισαν ήσυχους τους νεοφερμένους.

Οι ξένοι ήταν πέντε Άγγλοι έξερευνητάι. Είχαν έρθει εκεί για νά μελετήσουν τά ήθη και τά έθιμα τών κατοίκων του παγωμένου έκείνου άρχιπελάγους και κέρδιζαν εύκολά την έμπιστοσύνη τών Ιθαγενών, μοιράζοντάς τους μερικά πρόφιμα.

Ένας άπ' αυτούς ήταν ό Ίρλανδός έθνολόγος Πάτρικ Ο' Μπρένελ. Με τό άνοιχτόκαρδο χαμόγέλο του και τά γαλανά του μάτια, δεν άργησε νά γίνει συμπάθος στους Ιθαγενείς.

Είχε άνακαλύψει ένα μαργαριτάρι: τη μικρή Σού - Ραχούι, μιά άπ' τις κόρες του Ντιέγκο. Η κοπέλλα αυτή δεν έμοιαζε καθόλου με τις άλλες. Είχε ένα τύπο έκπολιτισμένο, δίχως τίποτε τό βάρβαρο. Τά έδένινα μαλλιά της ήταν πιό άπαλά, τά μάγουλά της λιγώτερο πεταχτά και τά μάτια της είχαν μιά άσυνήθιστη έκφραση νοημοσύνης και τρυφερότητας.

Πλησίαζε στην ηλικία που ό πατέρας της θά την πάντρευε με κάποιο γέρο της φυλής — άφού, κατά τό έθιμο, οι νέοι προορίζονται για τις πιο ήλικιωμένες γυναίκες. Είχε προσέξει τόν ξένο με τά γαλανά μάτια. Είχε άκούσει τη θερμή φωνή του.

Ό, ή φωνή του λευκού άνθρώπου! Ήταν σαν μιά άγνωστή μουσική!...

Γιά νά την ξανακούσει, βρισκότανε καθημερινώς στό δρόμο του και του χαμογελούσε, δείχνοντας τά κατάλευκα δόντια της.

Μιά μέρα, χάθηκε ή βαλίτσα με τό φορητό ραδιόφωνο τών Άγγλων—τό μόνο πράγμα που τους συνέδεε με τόν πολιτισμένο κόσμο. Μια κι' αυτό, είχαν χαθεί κι' οι μπιτολίτες του ούίσκου τους.

Ή κλοπή είχε γίνει άπ' τους δυό μεγαλύτερους γιουούς του Ντιέγκο. Τό ούίσκου έγινε άνάσταστο. Ή βαλίτσα όμως με τό ραδιόφωνο έμεινε παραπεταμένη σέ μιά γωνιά, κάτω άπό κάτι τσμάρια που χρησιμοεύανε για κρεβάτι!...

Τέλος, έφτασε ή μέρα νά φύγουν οι ξένοι. Έτοιμάστηκαν και ξεκίνησαν.

Όταν δεν έμεινε πιά άπ' τους λευκούς άνθρώπους τίποτ' άλλο άπ' τά ίχνη μιάς σκηνής πάνω στό γυμνό έδαφος, ή Σού-Ραχούι έτρεξε στό μέρος όπου είχε συναντήσει συχνά τόν Πάτρικ. Μά την υποδέχτηκε μόνον ό παγωμένος πολιτικός άνεμος... Έπεσε τότε χάμω, βγάζοντας βραχνές φωνές...

Άπό τότε, πήγαινε κάθε μέρα σ' αυτή την έρημιά. Και γύριζε πίσω με τά μάγουλά της δολένα π'ό βαθουλωμένα, με τά μάτια της γυαλιστερά άπό πυρετό, σφίγγοντας γύρω στό κορμί της τό δέρμα της φώκιας που τό σκέπαζε...

Υστερα, ένα πρϊό, δεν μπόρεσε πιά νά σηκωθί άπ' τό στρώμα της. Σέ λίγο, όλη ή φυλή είχε μάθει πώς τό «πνεύμα του κακού» είχε μπει στην κόρη του Ντιέγκο.

Γιά νά τό διώξουνε, οι δικοί της καταφύγανε στη μάγισσα Μα-

νουςούα. Ή γυναίκα αυτή, με την άπαίσια μορφή, έξασκούσε τό ιερό έπάγγελμα της στραγγαλιστριάς. Έπνιγε δηλαδή τους γέρονες και τους άρρωστους. Στους τελευταίους «σκότωνε τό κακό πνεύμα» μ' αυτό τόν τρόπο, όταν δεν κατάφερε νά τό διώξί με τά ξόρκια της. Έτσι έπέβαλλε μιά παλιά συνήθεια — γιατί ή δύσκολη ζωή δεν επέτρεπε νά ύπάρχουν μέσα στη φυλή περιττά στόματα.

Όταν άκούσε νά μιλάνε για τη μάγισσα, ή Σού - Ραχούι άνατρίχιασε άπ' τόν τρόμο της. Όχι πώς τη φόβισε ό θάνατος! Ή ζωή της είχε φύγει μακριά, μαζί με τό λευκό άνθρώπο... Μά της έφτανε φρίκη τά δάχτυλα της Μανουςούα, με τά γαμψά νύχια!...

Ή οικογένεια του Ντιέγκο είναι μαζεμένη στην καλύβα. Βρίσκεται εκεί κι' ό άρχηγός της φυλής. Οι γυναίκες έχουνε φορέσει τά γιορτινά τους.

Ή μάγισσα μπαίνει άδόρυβα. Μέσα στη γενική σιωπή, προχωρεί πρός τη στρωμή που κείται ή άρρωστη. Έκείνη λιποθυμεί, βλέποντάς την.

Ή Μανουςούα σχεδιάζει μαγικά σχήματα σ'όν άέρα κι' έπικαλείται τό Μεγάλο Πνεύμα. Μά ή άρρωστη δεν συνέρχεται.

Τότε ή μάγισσα σκύβει. Τά δάχτυλά της σφίγγουνε τό λεπτό λαϊμό της Σού - Ραχούι!...

Ξαφνικά όμως, ένας παράξενος θόρυβος την κάνει νά σταματήσιν — ένας θόρυβος που τραβάει την προσοχή όλων, μεγαλώνει, γεμίζει την καλύβα και γίνεται άνθρώπινη φωνή!

Οι Ιθαγενείς κυττάζουν γύρω τους, φοβισμένοι, και βλέπουνε χάμω ένα πράγμα άγνωστο: τό ραδιόφωνο, που είχαν κλέψει άπ' τους Άγγλους και τό είχαν ξεχάσει ύστερα. Μιά άπ' τις γυναίκες του Ντιέγκο τό βρήκε τυχαίως, πρϊν άπό λίγες στιγμές, τό δγαλε άπ' τη βαλίτσα του καί, καθώς τό κύτταζε άπό παντού, γύρισε τό κουμπι που τόβαζε σέ λειτουργία.

Μπροστά στό κουτί έκείνο που μιλάει, οι Ιθαγενείς κυριεύονται άπό τρόμο... Δεν ύπάρχει άμφιβολία: Είν' ή φωνή του Μεγάλου Πνεύματος!

Μήπως δεν έγκρίνει τό πνίξιμο της άρρωστης;... Ναι, έτσι θάνα, γιατί τώρα ή μυστηριώδης φωνή προφέρει καθαρά τ' όνομά της, άνάμεσα σ' άλλες άκατανόητες λέξεις: «Σού - Ραχούι».

Οι Ιθαγενείς πέφτουν χάμω μπρούμυτα, κατατρομαγμένοι. Ή μάγισσα φεύγει έρποντας.

Ό, θαύμα! Ή άρρωστη έχει άνασηκωθί τώρα στό στρώμα της, με τό πρόσωπο έκστατικό. Αυτή μόνον άναγνώρισε τη φωνή έκείνη, που την έσωζε άπ' τό στραγγαλισμό κι' άπ' τό μαρσισμό συγχρόνως... Ήταν ή φωνή για την όποία άργοτεύαν, γιατί δεν την είχε ξανακούσει: ή φωνή του λευκού άνθρώπου!...

Την ίδια ώρα, ό έθνολόγος Πάτρικ Ο' Μπρένελ, περαστικός άπ' τό Σάν Φρανσίσκο, έδινε μιά διάλεξι για τη ζωή και τά έθιμα τών Ιθαγενών της Γής του Πυρός. Άνάμεσα σ' άλλα, διηγότανε και τό παράξενο ειδυλλίο του με τη Σού - Ραχούι.

Δεν φανταζότανε ποτέ πώς ή φωνή του θάφτανε με τά ηλεκτρικά κύματα στό μακρινό ραδιόφωνο, για ν' αλλάξη την έξέλιξι μιάς τραγωδίας! Όπως δεν φανταζόταν επίσης πώς μιά μικρή άγρια μπορεί κάποτε νά πεθάνη άπό άγάπη!...

A. ΤΕΣΛΑ

Γιά νά την ξανακούσει, βρισκόταν καθημερινώς στό δρόμο του και του χαμογελούσε...

Το γράμμα της χανούμ

Όταν πρωτοπήγε ο Ναστραβίν στο σχολείο, δεν αγαπούσε καθόλου τα γράμματα. Γι' αυτό, είχε μείνει πολύ καιρό κούτσουρο σωστό. Έτσι πέρασαν πολλά χρόνια που πηγαίνονταν στο Ικόνιο και δεν μπορούσε να διαβάσει.

— Ιμπλίσ (απελπισία), τα γράμματα κι' οι προκοπές τους! Έλεγε και ξανάλεγε στους φίλους του. Καλύτερα νασαι χαμάλης, παρά να πονοκεφαλιάς μ' αυτές τις... μουτζούρες!

Μά ο πατέρας του δεν έχανε την υπομονή του κι' ο Ναστραβίν παιδεύονταν στο σχολείο.

Κάποτε, μία γειτόνισσα, που ο άντρας της έλειπε ταξίδι, πήρε ένα γράμμα. Ήταν από τον ξενιτεμένο της, αλλά δεν μπορούσε να το διαβάσει, γιατί δεν ήξερε γράμματα. Ρώτησε τότε στη γειτονιά και της είπαν να πάει στο Ναστραβίν.

Αυτό το παιδί πηγαίνει χρόνια στο σχολείο και θα μπορεί να το διαβάσει...

Ο Ναστραβίν όμως, όταν έμαθε πως τον ζητούσαν να διαβάσει,...

...όχι, θά' ειναι ακόμη άρρωστος και μου το κρύβεις, του λέει σε μία στιγμή ανήσυχη η γειτόνισσα, που δεν έδωσε το χέρι να βγάλει το μανδύα.

Κι' ο Ναστραβίν, μιά και δεν ήξερε τί να πει, κούνησε το κεφάλι του, σαν να της έλεγε «όχι». Η χανούμ όμως, που δεν ήξερε τί να κάνει, να χαρή ή να λυπηθεί, τον ξαναρώτησε:

— Άραγε, παιδάκι μου, έγινε καλά και λογαριάζει να γυρίσει;

Ο Ναστραβίν, που φοβήθηκε μήπως συμβαίνει το αντίθετο, κούνησε πάλι αρνητικά το κεφάλι του.

Η γυνίκα τότε τρομαγμένη, του είπε: — Τί τρέχει, παιδί μου; Μήπως πρέπει να χάσω κάθε ελπίδα για τη ζωή του άντρα μου;

— Νά χάσης, κυρά μου της αποκρίθηκε αδιάστακτα ο Χότζας.

— Άστε, γυνίκα μου, πέθανε;

— Εί! να τ'α λέμε τώρα, κυρούλα; της απάντησε ο Χότζας δίδον λυπημένος.

Κι' η χανούμ μαυροπορεύθηκε και πάρα λίγο να πεθάνη από τη λύπη της. Κατά τη χού όμως, συναντήθηκε μιά μέρα με τον ολμέ τοι χανού, που ήξερε πολλά γράμματα.

— Από τ'αρώστεια πέθανε ο μακαρίτης, κυρά μου; την ρώτησε.

— Αχ! Έκανε εκείνη κι' έβαλε πάλι τα κλάματα. Αυτό έμαθα να το ρωτήσω απ' το Χότζα.

— Γιά τ'α μου το γράμμα, να σου πω εγώ... της είπε εκείνος.

Μά μόλις έβριζε μιά ματιά στο γράμμα ελθε πως έλεγε ακριβώς τ' αντίθετο! Ο άντρας της ήταν πολύ καλά και της έστειλε παράδες, ρούχα κι' ένα παλτό.

Η γυνίκα όμως, δόξαρη, έτρεξε στο ταχυδρομείο και ζήτησε τους παράδες και τα πράγματα και αφού τα πήρε πήγε κατ' εθείαν στο κονάκι του Ναστραβίν.

— Γιατί παιδάκι μου, άρχισε αμέσως να του λέρ κλαίνοντας, μούφρες τέτοια συφορά; Χάξι ήθελες να κάνεις με μένα; Ο άντρας μου είναι μιά χαρά και μάλιστα μου έστειλε παράδες, ρούχα κι' ένα παλτό.

Ο Ναστραβίν τώκανε μιά στιγμή, αλλά γρήγορα δούλεψε το μυαλό του και κατάφερε να τ'α υπακούσει.

— Άκουσε, χανούμ, της είπε, το είδα κι' εγώ το παλτό μεσα στο γράμμα, είχε όμως και τα ρούχα και νόμισα πως ήταν το λόγο του μεσα... τυλιγμένος και πεθαμένος!

Μά το πάθημα του κόστους κι' από τότε βάλθηκε να μάθη γράμματα.

Τα βάσανα του Καραμπέτ

ΣΟΡΟΠΙ...

Βαί, βαί, βαί, τί έπαθα κουζούμ! Ίπρο-χτές μέσα στο λεωφορείο Ιμπταίνω άμμα κόσμος ήτανε, όρθιος έστάθηκα.

— Πιροχωρείτε μπιροστά, τ'ο είσπραχτορας έλεε.

— Άμα, γιαβρούμ, πού να πιροχωρήσω, ιστέ;

— Άιντε καυμένη γκρινιάρη! με λέει. Όλο φωνές είσαι.

— Γκρινιάρης είσαι και φαίνεσαι, λέω! Έδω χίτες βελόνα ντέν ίπέφτει χάμα και έσύ έμένα γκρινιάρη, λές;

— Τέλος πάντων, λέει, με το μπαρδόν αν σε πρόσβαλα.

— Περικαλώ, λέω, δεν με πρόσβαλες άμα γκρινιάρη με είπες.

Τέλος σπάγγων το έπεισόδιο τελείωσε και τότε ίδλεψα ίμπροστά μου μιά πολύ πολύ ώρα-ρά-ά ύναίκα ίσπεκτότανε.

— Είδατε κύριε; ύρίζει και με λέει. Αύ-τός είναι γκρινιάρης και σάς λέει έσας γκρινιάρη. Πού να στριμωχτή τόσος κόσμος στο λεωφορείο;

Κουζούμ, έμένα άμα νόστιμες ύναίκες με μι-λάνε, σορόπια μου ίτρέχουν, καρδιά μου πάτ-κιούτ, κάνει, χίτες ψυχραιμία, μυχραιμία—π'ας τ'ο ίλέτε;— ντέν ήμπορώ να κρατήσω.

— Νά σε χαρά, κουζούμ, της λέω σιγά-σιγά, πολύ σωστά μιλάς.

Και ύστερα πάλι πιό σιγά της λέω: — Και πολύ γλυκά ματάκια έχεις!

— Έκείνη «γλυκά ματάκια έχεις» άκουσε, άμμα χίτες ντέν έθύμωσε. Ίσια ίσια, ίφχαρι-στημένη έινε και πονηρά πονηρά γυρίζει και με λέει:

— Είσαι έσύ ένας!... — Είμαι! Είμαι! έλε εγώ.

— Πά, πά, πά, διαδόλου κάλτσα είσαι! με λέει.

Έγώ τέτοια λόγια άκούω, σιγά σιγά τ'α λέει κι' όλας, άμάν, λέω, τούτο μάλο κλε-πούρι έίεται, πιό κοντά πιλησιάζω, καρνιά μου πάτ κιούτ κάνει, πιροσωπός μου, μάτια μου, χείλια μου, ίστόμα μου, βαί, βαί, βαί, σορόπια γεμισμένα ένονται. Έγώ καταλαβαί-ω εαυτός μου!

— Είμαι, είμαι, γιαβρούμ, της λέω, εγώ διαδόλου κάλτσα είμαι, άμμα και έσύ δια-δολός είσαι, να μ'α το Θεός σε λέω!

Έτσι σιγά σιγά κουδέντες λέμε, λεωφορείος πιροχωρημένο ένεται, είσπραχτορας φωνάζει, ο ένας άπάνω στόν άλλον στριμωγμένοι ίνό-μαστε, πολύ ίφχαριστημένοι ήμουνα, πάρα πολύ ίφχαριστημένοι.

— ίΓαβρούμ, της λέω σιγά σιγά, πώς σε λένε;

— Πόπη, με λέει. Έσένα;

— Καραμπέτ, με λένε, λέω.

— Ξένος είσαι; με λέει.

— Ναί, λέω. Από τ'ο Αμερική τώρα ήρτα γι' αυτό έλληνικά λίγο ίσπασιμένα μιλάω.

— Μάλ-στα, μάλ-στα, λέει.

Υστερα, ένας από πίσω πιλησιασμένος έ-νεταί.

— Μαρία, της λέει, θά κατεβούμε;

— Κατεβαίνουμε! λέει εκείνη.

Και στή στάσι και οι δυο κατεβασμένοι έίαν. Έγώ πάλι ίσταυρό μου έκάνω. Πόπη με είπτε την έλεαν, άμα εκείνος Μαρία την εί-πε! Άντρας της

ήτανε; Τί ήτανε; Χίτες χα-μπάρι μ'ας έπήρε, ντέν μ'ας έπήρε; Βαί, βαί, πάρα λίγο σκακιλίκι να παθαίνα λέω και τότε τί να ίδω, γιαβρούμ!... Βαί, βαί, βαί, το σκακιλίκι τ'ο έπαθα κι' όλας. Τό πορ-τοφόλι μου από την τσέ-πη μου φτερά έκανε!

— Άμάν, λέω, εκείνη κουδέντα με έπισσε και εκείνος δουλειά του έκανε. Πάει το πορτοφόλι μου.

Όποιος γλυκαίνεται εγ-κολα με το ύναίκες, αυτά παθαίνει, ντινίβι ίμανίβι!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

Οι ιδιοτροπίες

ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Μυτολογία

Δέν μου λές, αγαπητέ μου, πώς τολ-μάς κι' έμφανίζεσαι δημοσία μ' αυτή τη μύτη; Πώς; Τί έχει η μύτη σου; Διη-λά κάνεις πώς δεν καταλαβαίνεις ή μή-πως δεν κυττάχτηκες στόν καθρέφτη; Ή μύτη σου είναι κόκκινη σαν παντζάρι.

Έχεις, δηλαδή, μύτη ανθρώπου που πι-νει μισό βαρέλι ούζο την ήμερα και ή πεμπτούζια του ούζου μεταφράζεται σε έρυθρό χ-ώμα και συγκεντρώνεται σ' αυτό το φοβερό και

άντιαισθητικό εγ-γά-γμα που παρα-σταίνει τη μύτη στο πρόσωπό σου. Δι-ότι, έδώ που τ'α λέ-με, αυτή καθ' έαυ-τήν ή μύτη σου είναι αντίπασης και άκα-λαιόσθητη, αλλά να είναι και κόκκινη ά-πό πάνω, πάει πο-λύ.

Πώς να σου το πώ, γιά να τ'ο κατα-λάβης; Ή μύτη σου είναι μιά μύτη έντε-λώς άπαράδεκτη.

Παρουσιάζει θέαμα άπολίτιστο και έκνευριστικό και έπ' ού-δενι λόγω έπιτρέπεται να κυκλοφορή δη-μοσία και με τόση προπέτεια.

Τί είπες; Αυτό συμβαίνει στη μύτη σου, όταν κάνη κρύο, διότι ή μύτη σου έχει ευπαθεία στο ψύχος; Και τί μ' έν-διαφέρει έμένα; Άν έχης τέτοιο σοί μύ-τη, πού άλλάξει χρώμα ανάλογα με τούς βαθμούς της θερμοκρασίας και με τούς πνέοντες άνέμους, να την έχης και να τη χαίρεσαι, αλλά να μη την περιφέρης στην κοινωνία και σε περ-νάει ο άλλος γιά κανένα μανιώδη μπε-κοκανάτα. Διότι δεν ήμπορώ, κύριε, να βλέπω μπροστά μου αυτή την έρυθρο-πή μύτη, ή όποια μου προκαλεί δυσά-ρεστα συναισθήματα και μου χαλάει το κέφι.

Πώς; Τί να κάνης, αφού αυτή την εγ-παθή μύτη σου έδωσε ο Ύψιστος; Νά λάβης μέτρα. Νά π'ας σ' ένα γιατρό, σ' ένα μυτολόγο να πούμε, να τ'ο δείξης τη μύτη σου εις κατάστασιν έρυθρότη-τος και να τ'ο ζητήσης την έπιστημο-νική του συμβουλή. Δέν έξρω τί θά σου πη ή κάνης. Μπορεί να σου συστήση τίποτα έντριδές, μπορεί να σου συστή-ση τίποτα βιταμίνες, τίποτα διαθερμίες ή ακτινοβολίες—έκτός από ύπερ-ύλδους ακτίνες, βεβαίως— τίποτα ένέσεις ή καταπλάσματα. Τέλος πάντων, γι'αυτός είναι, κάτι θά βρη να σου κάνη, γιά ν' άποχρωματίση το μάτω σου. Δέν είναι δυνατόν, κοτζάμ ίστική έπιστήμη να μην έχη κάτι ύπ' άμψ της γι' αυτές τις φοβερές περιπτώσεις της έρυθρομυτίας.

Έν πάση, όμως, περιπτώσει, μέχρις ότου έπιτευχθή αυτό το άγαθόν άπο-τέλεσμα, δεν έπιτρέπεται να κυκλοφο-ρής δημοσία, σ' αυτή την κατάσταση. Μ' έννοεί; Τί είπες; Πώς να βγαίνης έξω; Νά μη βγαίνης καθόλου. Όταν πάλιν κρύο καί αρχίζουν τα πρώτα συμ-πτώματα της πωλζοροποιήσεως, να μένης κλειδωμένος στο σπίτι σου και να μην έμυτζής σε δημοσίους χώρους. Νά περιμένεις να περάση το κρύο, να έπα-νέλθη ή θερμοκρασία σε έπιπεδα άνε-κτά ύπό τήν μύτην σου και μόνο τότε να έξέρχεσαι. Διότι, κύριε, έκτός πού γίνεσαι γελοίος και χάνεις και τα όλγια γρομμάρια σοδορότητας πού έχεις, μου δίνεις και σ'α νεύρα, μου προκαλείς φρίκη και άποτροπισμό. Άεinstein, λοι-πόν, πάρε το μύτο σου και φέυγε και άπάλλαξε με από τ'ο φρικαλέο αυτό θέα-μα, γι'ατί άλλωθός να τ'ο ξέρης; Ή μύ-τη σου θά καπαλήξη στο Σταθμό Πρώ-των Βοηθών. Κοκκινώνουμε!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

Τί τρέχει; την ρώτησε με σοβαρό ύφος ο Μάξ.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ρ ΙΤΑ, είν' άπόλυτη ανάγκη να σε δώ, θέλω να σου ζητήσω μιά χαρά.

Τά λόγια αυτά του Μάξ άπ' το τηλέφωνο έύνησαν στη Ρίτα όλο το έρωτικό αίσθημα πού έννοιωσε γι' αυτόν.

— Σε μισή ώρα θά περάσω από το γραφείο σου, του άπάντησε.

Δύο χρόνια πριν είχε μιλήσει με το Μάξ γιά ένα ένδεχόμενο γάμο, αλλά γιά κακή της τύχη τού είχε συστήσει τη φίλη της Άννα. Όχι πως ή Άννα ήταν πιό όμορφη απ' αυτή, αλλά ήταν πιό καπνίτα, πιό εύκολη, τόσο εύκολη, πού, μέσα σε λίγους μήνες άπ' τη γνωριμία της με το Μάξ, έγινε φίληνάς του. Ή Ρίτα, άπ' τα θυμώση μαζί της, — πράγμα παράξε-νο έξακολούθησε να συναντά την Άννα και το Μάξ, σαν να μην είχε συμβή τίποτα, ή καρδιά της όμως ύπεφερε πολύ.

Όταν, λοιπόν, ή Ρίτα πήγε στο γραφείο του Μάξ, τον βρήκε πολύ έννευρισμένο.

— Βαρέθηκα, της είπε δίχως προλόγους, την Άννα. Κάνει μιά ζωή πολυόπανη κι' έπί πλέον κάθε τόσο μου δημιουργεί σκηνές ηρωτυ-πίας. Άποφάσισα να κόψω κάθε σχέση μαζί της. Λοιπόν, Ρίτα, έσύ πού είσαι τόσο καλή, θά σε παρακαλέσω ν' αναλάβης να της πης ότι διακό-πτω κάθε σχέση μαζί της...

— Εγώ;... Θέλεις να πάω εγώ και να της πώ;... — Γιατί όχι; Τί το κακό βρίσκεις σ' αυτό; Μήπως δεν είπατε φίλες; Έ-πειτα πρέπει να σου χρωστάει εύνγνωμσύνη ύστερα από όσα έκανες γι' αυτή. Ά! και κάτι άλλο ακόμα... Νά της δώσεις έκ μέρους μου κι' αυτό το γράμμα.

Τέλος πάντων αφού έπιμένεις, είπε στο τέλος ή Ρίτα στο Μάξ, θά σου κάνω αυτή τη χαρά. Άλλά να είσαι βέβαιος πως ή Άννα θά κάνη ό,τι μπορεί γιά να σε κρατήσει κοντά της.

— Έννοια σου και της τ'α γράφω όλα. Της λέω πως άρραδωνιάστηκα και πως θά φύγω από έδώ γιά να παντρευτώ. Όταν γυρίσω, θάχω τη γυνίκα μου πλάς μου και τότε θά είναι κάπως δύσκολο γιά την Άννα να βελήση να έκασυνδεθή μαζί μου. Λοιπόν, σύμφωνοι, Ρίτα;...

Η Ρίτα δεν πήγε εκείνο τ' άπάνεμα στο σπίτι της Άννας. Σ κεφτό-ταν πως ο Μάξ ήταν ένας άγνωστής, δίχως συνείδηση, δίχως όικτο. Και το χειρότερο ήθελε να χρησιμοποιήση τη Ρίτα γιά να ξεφορτωθή την Άννα.

Πέρασαν έτοι δυο τρείς μέρες. Την τέταρτη μέρα, πήρε στο τηλέφωνο την Άννα γιά να την προετοιμάση. Μά το τηλέφωνό της τ'ο πήρε ή Άντε-λα, ή καμαριέρα της.

— Ά, δεσποινίς Ρίτα, είπε στο τηλέφωνο ή Άντελα κλαίνοντας, τί δυ-στυχία! Ή δεσποινίς Άννα έφυγε σήμερα το πρωί με το αεροπλάνο. Ήταν πολύ ταρμαγμένη. Την άκουσα μάλιστα πού έκλαιγε. Όδηγούσε σ'ε μιά ίδια, αλλά το αυτοκίνητό της συγκρούστηκε μ' ένα φορτηγό σ'ε μιά στρόφη. Άπ' το νοσοκομείο μου τηλέφωνήσαν πως ή άτυχή δεσποινίς Άννα σκοτώθηκε!...

Η Ρίτα άναστατώθηκε άπ' την άπρόσκτη αυτή είδηση. Άλλά δεν τη-λεφώνησε στο Μάξ, πού βρισκόταν σε μιά άλλη πόλη. Περιμένε να γίνη πράγμα ή κηδεία της Άννας. Όταν όλα τελειωθούν και περάσουν δυο-τρείς μέρες, πήρε το Μάξ στο τηλέφωνο και τού μίλησε γιά τόν θάνατο της Άννας. Ο Μάξ άπάντησε άναυδος στην άρχή. Έπειτα ρώτησε τη Ρίτα:

— Το γράμμα μου πότε της τώδωσες; Τί σου είπα γι' αυτό; Θέλησε να τού πη ή άλήθεια, να τόν παρηγορήσει γιά να μη νομί-ζη πως έξ αιτίας του είχε σκοτωθή, αλλά πρότινος να τού πη ψέματα.

— Το γράμμα της τώδωσα το ίδιο άπάνεμα. Δεν φάνηκε να πήρε και πολύ τραγικά την άπ'αφάσι σου. Πάντως δεν τ'ο άνοιξε μπροστά μου.

— Όστε πέθανε... πέθανε ή Άννα; φώναξε ο Μάξ σαν να μην πι-στευε στην είδηση.

Έπειτα το τηλέφωνο έκλεισε. Ή Ρίτα, άποκατωμένη άπ' τη συγκί-νησι των ήμερών αυτών, κοιμήθηκε με κόπο, ενώ ή πονεμένη καρδιά της χτυπούσε γιά το Μάξ και τ'α χείλη της ψιθύριζαν τ' όνομά του.

Την άλλη μέρα, ο Μάξ της τηλέφωνησε και της είπε πως είχε γυρίσει από σπίτι του και ότι θά έρχόταν σ'ε λίγο να τη συναντήσει. Όταν τόν είδε, τον βρήκε δόντοτο και χλωμό. Μιλούσε νευρικά κι' έλεγε πως ο θάνατος της Άννας τού είχε κοστίσει πολύ. Είχε μάλιστα διαλύσει τούς άρραδώνες του. Δεν θά παντρευόταν ποτέ!...

— Δέν έξρω τί θάδυνα, είπε κάποια στιγμή στη Ρίτα, γιά να είχα σ'α χέριο μου το γράμμα πού έγραψα στην Άννα. Ίσως έξ αιτίας μου να πέθανε. Σ ήγουρα την πλήγωσα... φαίνεται πως μ' αγαπούσε πολύ. Μόλις έφτασα, τηλέφωνησα στην καμαριέρα της να ψάξη, αλλά ή Άντε-λα δέ βρήκε πουθενά το γράμμα μου. Ή Άννα θά τώκανε. Εύτυχός πού έχω όσένα κοντά μου, Ρίτα, γιά να με παρηγορήσης...

Πέρασε όμως κάπου ένας μήνας κι' ο Μάξ δεν είχε δώσει σημετά ζωής. Μά έν' άπάνεμα, έπί τέλους, της τηλέφωνησε. Πήγαν και κάθισαν σ' ένα κέντρο και παράγγειλαν δυο ποτά.

— Δέν μου λές, Ρίτα, τη ρώτησε, εκείνο το περίφημο γράμμα μου γιά την Άννα, όταν της τώδωσες τ'ο άνοιξε μπροστά σου;

— Όχι, σου τ'ο έχω έκαστη. Γιατί με ρωτάς;

— Γιατί μαζί με το γράμμα ήταν και μιά έπιταγή μου σ' όνομα της Άννα γιά ένα έκατομμύριο. Χθες πήγα στην Τράπεζα όπου έχω το λο-γαριασμό μου κι' ανακάμψα πως ή έπιταγή μου δεν είχε εξαργυρωθή. Μού κάνει λοιπόν έντύπωση πως ή Άννα, πού είχε ανάγκη από λεφτά, δεν έκοξε άμέσως να εξαργυρώση την έπιταγή μου...

— Τί να σου πώ, έξρω κι' εγώ; Έκανε ή Ρίτα μουδιασμένη.

— Ά! και κάτι άλλο, συνέχισε ο Μάξ. Έμαθα από την Άντελα πως τώρα τελευταία ή Άννα είχε έρωτευθή τρελλά ένα νεαρό, πού ήταν άρ-ραδωνιασμένος και δεν ήθελε νάχη καμιά σχέση μαζί της. Ή Άννα ήταν άπλησιμένη γιά την άρνησή του. Φαίνεται πως την ήμερα τού δυ-στυχίσματος, ή Άννα, όπως μού είπα ή Άντελα, είχε λάβει ένα τηλεγρά-φημα από τόν νεαρό, πού της έλεγε ότι είχε φύγει γιά τη Ρίβιερα. Τότε αυτή πήρε το αυτοκίνητό της γιά να πάη να τόν συναντήσει εκεί. Άν λοιπόν αυτοκτόνησε, φταίει αυτός ο νεαρός πού την είχε περιφορήσει κι' όχι εγώ. Ή Άννα δεν ήξερε πως είχα αποφασίσει να διακόψω μαζί της τις σχέσεις, γιά να τόν άπολύσωτο λόγω ότι έσύ δεν της έδωσες το γράμμα μου!...

Ο Μάξ σώπασε και κύτταξε σ'α μπάνα τη Ρίτα, πού κατέδωσε κοκκι-νίσματα το κεφάλι της. Δικαιολογήθηκε λέγοντας πως δεν ήθελε να προ-έξνηται μιά τόσο βαρειά λύπη στην Άννα. Ο Μάξ δεν είπα τίποτα. Όταν έφτασαν κοντά στο σπίτι της, της πρότεινε να πάνε να περάσουν μαζί τ'ο τρείς σχέσεις, γιά να τόν άπολύσωτο λόγω ότι έσύ δεν της έδωσες το γράμμα μου!...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

— Άλριο θά σου φέρω το γράμμα σου, τού άπάντησε ή Ρίτα, έτσι θά μπορούσης να έκασπας κοντά σ'α μνηστή σου...

Οι τρείς μέρες πριν άπ' το Σάββατο ή-ταν γιά τη Ρίτα μιά πάλη με τόν έαυτό.

Βρές μιά πρόφαση γιά να δικαιολο-γήσης στους δικούς σου πού θά λείψης. Τη συμβούλευσε ο Μάξ.

Η ΓΕΝΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ ΦΟΥΡΩ

ΤΑ φουρώ είναι έφετος ή άδυναμία κάθε κομψής γυναίκας και είναι πολύ δικαιολογημένη αυτή η άδυναμία, γιατί τα φουρώ δείχνουν τη σιλουέττα της. Η «κούπη» φουρώ δεν είναι ένας περιορισμένος τύπος, είναι κάθε φόρεμα που πέφτει ίσιο από τους ώμους ως κάτω και έχει μόνο μερικές πένες, που υπογραμμίζουν ελαφρά τη θέση της μέσης. Εκείνο που πρέπει να προσέχετε σ' αυτή την «κούπη» είναι ότι όλη η γραμμή πρέπει να είναι ένας μέσος όρος εφαρμοστού, που να δίνει την εντύπωση του ρικτού. Αυτό ακριβώς είναι και το χαρακτηριστικό της μόδας των φουρώ. Το κορσάκι και η μέση προσαρμόζονται απαλά πάνω στο σώμα και η φούστα έχει ευθυγραμμία, που την διακόπτει μία μόνο πιέτα που δεν έχει άλλο προορισμό παρά να διευκολύνει το περπάτημα. Η «κούπη» φουρώ εφαρμόζεται σε κάθε είδος φορέματος και στα πολύ απλά, που φορούμε κάθε μέρα και στα πιο άμπιγιέ,

νότα στο σύνολον.

Το ντραπάρισμα τοποθετείται με διαφόρους τρόπους. Άλλοτε στολίζει το κορσάκι σχηματίζοντας μία διαγώνια γραμμή από τον ώμο ως το αντίθετο πλάι της μέσης και άλλοτε πάλι γαρνίρει τη φούστα του φορέματος σχηματίζοντας τις περιπτώσεις το ντραπάρισμα καταλήγει πολλές φορές σε «κόκ» ή σε «πανώ» που πέφτουν ελεύθερα προς τα κάτω και φθάνουν κάποτε ως την άκρη της φούστας.

Η «κούπη» στα ντραπέ φορέματα μένει πιστή στην ίδια γραμμή εστία και αν το ντραπάρισμα προσθέτει κάποιο πλάτος στο κορσάκι ή στους γοφούς. Αυτό δεν εμποδίζει τη φούστα να συνεχίζεται απόλυτα ευθυγραμμισμένη και μάλιστα να δίνει την εντύπωση ότι στενεύει κάτω.

Η «κούπη» ζαπώνει στα κορσάκια που εφαρμόζουν το ντραπάρισμα είναι πολύ ταιριαστή γιατί οι πτυχές που αυτή η ίδια η γραμμή σχηματίζει κάνουν σαν μία συνέχεια της ντραπέ διαγώνιας γραμμής. Αντίθετα απ' ό,τι θα μπορούσαμε να νομίσουμε δεν είναι σπάνιο να δώτε σ' ένα φόρεμα ντραπέ μία δερμάτινη ζώνη στη μέση. Μόνο που η ζώνη αυτή δεν θα είναι κλασσική, αλλά φανταζι με κάποιο διακριτικό στην κατεργασία της. Κάποτε στο δέρμα ανακατεύεται και αρκετό μέταλλο που δεν περιορίζεται μόνο στην αγκράφα.

ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

Δεν είναι βέβαια κάτι καινούργιο οι αντιθέσεις που μας παρουσιάζει έφετος ή μόδα κι' αυτό φαίνεται στο κάθε τι, αλλά ακόμη πιο πολύ στη γραμμή που παρουσιάζει τα δύο άκρα.

Ας πάρουμε τη βέστα η, χ, που θεωρείται ένα απαραίτητο συμπλήρωμα της γυναικείας γκαρνταρόμπας, γιατί μας προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες, τότε με συνδυασμό ταγιέρ, τότε με συνδυασμό φορέματος.

Όταν πρωτοεμφανίστηκε ήταν συνδυασμένη με την έδαζε γραμμή. Ήταν δηλαδή ένα είδος ρικτής ζακέ-

1) Μοντελάκι του Ζαν Ντεσέ, καμωμένο από γκρι σκούρα φανέλλα και γαρνιρισμένο με μαύρο σατέν. Στη μέση έχει μία ντραπαριστή ζώνη, που καταλήγει σε αούμμετρα πάν. 2) Μοντελάκι της Σιζέλ, καμωμένο από ζέρσευ. Το κλείσιμο του κορσάκι σχηματίζει ντραπέ και η δερμάτινη ζώνη ποικιλλεται με μία αλυσίδα. 3) Φόρεμα-κιμονό, που είναι καμωμένο από μαύρο λαινάξ. Μία μπάντα, που καταλήγει σε πάν, δεμένο στους γοφούς δίνει την εντύπωση του ντε-πιές.

που θα φορέσουμε σε μία συγκέντρωση. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι το κάθε ύφασμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί, και λαινάξ, και ζέρσευ και βελούδο απλό ή κοτλέ, και μούάρ, και σατέν και επίσης διάφορα μάλλινα σουίλ και πολύ λεπτά.

Όσο για τα χρώματα, αναφέραμε άλλοτε ποια είναι της μόδας. Ανάμεσα σ' αυτά λοιπόν διαλέξετε ποιά απ' όλα σας πηγαίνει και ποιά συνδυάζεται με το επανωφόρι σας, ώστε να αποτελέσει ένα σύνολον. Ας μη ξεχνούμε πως μία τέτοια τουαλετίτσα σε «κούπη» φουρώ μπορείτε να την γαρνίρετε με ένα ύφασμα διαφορετικό και να της δώσετε έτσι μία πιο πρωτότυπη εμφάνιση.

Σ' ένα φορεματάκι από λαινάξ η, χ, προσθέτετε γύρω στο λαιμό και σε όλο το μήκος του ανοίγματος μία λουρίδα είτε από βελούδο είτε από σατέν, όπως σε μία τουαλετίτσα από μούάρ ανακατεύετε σατέν και σ' ένα λαινάξ φασονέ βάζετε λίγη γούνα. Σε όλες αυτές τις τουαλετίτσες ταιριάζουν πολύ τα μικρά ανοίγματα γύρω στον λαιμό, είτε στοργινυλά είτε μυτερά ή κάποτε ένα ψηλό νιακαδάκι, αυτό που λένε «κόλ οφισιέ».

Η «κούπη» των νανικιών μπορεί να γίνει ζαπώνα, πράγμα που δίνει μεγάλη χάρη στο σύνολον, με την απλότητα που προσδίδει στους ώμους, αλλά μη νομίζετε ότι είναι λιγότερο ύψαιο και το κανονικό μανίκι με λίγο χαμηλή εφαρμογή στους ώμους. Το μακρὸς τους είναι γύρω στις κλασικές διαιρέσεις, που ευνόει τόσο η μόδα.

Ας προσθέσουμε για να συμπάλωμε στην άμεση εμφάνισή σας πως το καπελλάκι που ταιριάζει στην «κούπη» φουρώ είναι ή τόκα ή ένα τυμπάν απ' αυτά που εμφανίζονται έφετος τόσο πρωτότυπα.

ΤΑ ΝΤΡΑΠΕ

Μία άλλη μεγάλη μόδα του φετινού χειμώνα είναι τα ντραπέ. Έχουν κι' αυτά μία ιδιαίτερη χάρη και δίνουν μία άμπιγιέ,

τας, αρκετά μακρὸς, αλλά πρό πάντων άρχισε άμέσως από τους ώμους. Ο τύπος αυτός της βέστας δεν εξέλειπε βέβαια, αλλά κοντά σ' αυτήν έχουμε και μία κτυπητή αντίθεση: Την βέστα που εφαρμόζει την ευθυγραμμία και πέφτει ολόγεια από τους ώμους ως το κάτω άκρον με τη διαφορά ότι το πλάτος των ώμων είναι ιδιαίτερα τονισμένο, ώστε η ευθυγραμμία να μην αποκλείει τη σχετική άμπιγία.

Χαρακτηριστικό στη βέστα με την «έδαζε» γραμμή είναι το κουμπωμα, που γίνεται με μία μόνο σειρά κουμπιά και κάποτε με ένα και μόνο κουμπι στη ρίζα του λαιμού, που επιτρέπει στη βέστα να πέφτει ελεύθερα.

Αντιθέτως η βέστα με την ευθυγραμμία εφαρμόζει συνεχώς τις δύο σειρές κουμπιά δίνοντας έτσι ένα τόσο πιο κλασσικό στο σύνολον.

Για κάθε είδος βέστας σάς συνιστούμε να προτιμάτε τα μελανζέ λαινάξ που είναι κάπως ανάμεσα στην ύφανση τους. Η μόδα τα ευνόει ιδι-

Άριστερά: Μπλουζίτσα καμωμένη από σατέν ντε λαίν με πολύ μυτερό άνοιγμα και χωρίς γιακά. Την συμπληρώνει μία δερμάτινη έδαρπα ή μαντίλι. Δεξιά: Η φούστα αυτή είναι από πρασινωπό σεδιότ και γαρνίρεται με βελονιές που συνοδεύουν όλες τις κουφότητες.

αιτέρως γιατί πιο πολύ από κάθε άλλο ύφασμα συνδυάζονται με το κάθε τι εξ αιτίας της πολυχρωμίας τους.

ΦΟΡΕΜΑ Η ΚΤΕ ΠΙΕΣ

Μία άλλη χαριτωμένη ιδιοτροπία της μόδας είναι το φόρεμα που αν και μονοκόμματο δίνει την εντύπωση του ντε-πιές. Είναι ένα σκέρτσος που δίνει στο φόρεμα κάτι το ομορφό και αυτό, το κάνει να μπορεί να φορεθεί ακόμη και στον δρόμο, εάν είναι καμωμένο από πιο κονδρό ύφασμα.

Αυτό το απλό φορεματάκι από λαινάξ μονοχρωμο φοριέται και με έδαρπα που σχηματίζει γιακά. Ένα «πανώ» γαρνίρει το μπροστινό φύλλα της φούστας, που είναι μονταρισμένο σ' ένα άμπιγιέ γαρνιρισμένο με κουμπιά.

Πως πετυχαίνουμε όμως αυτό το καμουφλάρισμα; Συνήθως το μπροστινό μέρος του κορσάκι παίζει αυτόν τον ρόλο. Γιατί ενώ σταματά ολόκληρο στη μέση στην κανονική του θέση, μπροστά κατεβαίνει λίγο πιο χαμηλά από τη μέση ή για να ενωθώ στο σημείο αυτό με τη φούστα ή για να σκεπάσει το επάνω μέρος της φούστας σ' ένα έπρόκειτο για μπόσκα ζακέττας.

Εννοείτε ότι ο βασικός αυτός τύπος παίρνει πολλές μορφές, που δίνουν στο κάθε φόρεμα ένα ιδιαίτερο χαρακτήρα.

Τα κουμπιά εξ άλλου είναι απαραίτητα στο κορσάκι, γιατί κι' αυτά βοηθούν στο να δοθεί η εντύπωση που επιδιώκει η «κούπη» του φορέματος. Άλλα τον τύπο του ντε-πιές δίνει πολλές φορές και κάτι που μας φαίνεται επανωμένο: Ένας πρόσθετος γιακάς συνεκτιζόμενος σε δύο φαρδείς λουρίδες που σταυρώνουν μπροστά και περνώντας κάτω από τη ζώνη σχηματίζουν σαν μπόσκα μόνο μπροστά. Το φόρεμα έτσι δίνει την εντύπωση ταγιέρ ενώ στην πραγματικότητα είναι ένα μονοκόμματο φόρεμα.

ΜΕΣΑΤΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Οι αντιθέσεις βρίσκουν τη θέση τους και στα επανωφόρια. Όσο κι' αν συντηζώνται τα ρικτά επανωφόρια με λιγότερο ή περισσότερο φάρδος, άλλο τόσο ευνόει η μόδα και τα μεσατά επανωφόρια. Η «κούπη» αυτή ταιριάζει ιδιαίτερα σε ώριμες σιλουέτες και έχει την ιδιότητα να κολακεύει τη γραμμή του σώματος και να προσθέτει ανόστημα. Καθώς ξεύρωμε το μακρὸς των ρικτών επανωφορίων είναι διάφορο. Στα μεσατά όμως επανωφόρια το μακρὸς πρέπει να είναι τόσο που να καλύπτει εντελώς το φόρεμα.

Η μέση του επανωφορίου σχηματίζεται από την ίδια του την «κούπη» και μερικές πένες συντελούν μόνο στο να την υπογραμμίσουν.

Τα μεσατά επανωφόρια έχουν κουμπωμα ευθύγραμμο, που σταματάει λίγο πιο χαμηλά από τη μέση και αναβαίνει ως τη ρίζα του λαιμού. Ένας όρθιος γιακάς ή ένας ψηλός γυριστός συμπληρώνουν τη γραμμή.

Ας μη ξεχάσουμε να τονίσουμε ότι κι' εδώ τα μανίκια κολιούνται χαμηλά στους ώμους όταν δεν διαλέξουμε φυσικά την «κούπη» ζαπώνε, που προσαρμόζεται ιδιαίτερα στην καμυλωτότητα των ώμων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τελευταία «κρεασιόν» για τις κρύες ημέρες είναι ή μεγάλη πλεκτή έδαρπα, που πλέκεται με μαλλί σε δύο αντίθετα χρώματα και συνοδεύεται από επίσης πλεκτό μπερέ.

Τὸ διπρόχο αὐτοκίνητο, θὰ ἔχῃ
τὸ μισό πλάτος τῶν σημερινῶν
αὐτοκινήτων.

ΟΙ προβλέψεις τῶν εἰδικῶν γιὰ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ μέλλοντος

Ἡ ἰδέα γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς «γυροσκοπικοῦ» αὐτοκινήτου, δὲν εἶναι καινούργια. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος μᾶς ριζίκεται ἡ ἰδέα γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς αὐτοκινήτου, ποῦ νὰ βασιζέται στὴν ὑπαρξί, ἑνὸς γυροσκοπίου. Ἐγὶναι μάλιστα καὶ οἱ σχετικὲς μελέτες, ἀλλὰ τὰ σχέδια ἐγκαταλείπτηκαν νωρίτερα, γιατί

τελείας. Ου γάρ αρκεί μια σημαντική υπηρεσία για να λυθούν αρκετά από τα προβλήματα που απασχολούν σήμερα τους άπληγους, τους πεζούς, τις αστυνομίες και τις βιομηχανίες αὐτοκινήτων ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὸ συνδυασμὸς τῶν δοξολογιῶν

πῆρε ὕστερα ἀπ' τὸ γραφεῖν

VO

Θῦμα μιᾶς ἰδέας

10

VO

Καλύτερα
από
κάθε
προϊκα...

...είναι
νάχη
κανείς
στά
χέρια
του

μιά
ΤΕΧΝΗ

Με την
ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΗ
PASSAP

εξασφαλίζετε μι-
αν ΜΟΝΙΜΟΝ και
ΕΠΙΚΕΡΑΝ έργα-
σίαν μέσα στο
ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΠΑΕΚΕΤΕ

1) Όλων των ειδών
τά ΠΑΕΚΤΑ σε όλα
τά μεγέθη. 2) Ό-
λα τα νήματα, έ-
υρη, λεπτά, χυ-
ρτά, χρωματιστά,
καθώς και υφά-
3) Απειρίων
σχέδιων.

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ.

2.600

PASSAP

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΝΙΚΗΣ 21 - ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΘΕΩΝ ΕΠΙ ΤΑΣ ΠΕΡΙΣΤΟΤΕΡΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΠΙΣ ΠΑΥΛΑΤΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ Ε-
ΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Όδος Κρήτης 6

(Πάροδος Λισίων, πλατ. Βάθης).
Δέχεται καθ' έκαστην. Τηλέφωνον
813-591.

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5-8

*Ακαδημίας 78 Τηλ. 25.226

ΒΑΣΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' έκαστην και ώρον
3 μ.μ. επί της οδού (Αγ. Κων)
τινού 5. - Τηλ. 56-713.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ταράτσα οριζόντια,
έχουσα χωριστήν είσοδον προς
φυλοκώβητον ενός ορόφου, άντι
60.000 δραχμών, οδός Όλυ-
μπίων 17, τέσσα Πατησίων, παρα-
πλεύρως ηλεκτρικού σταθμού.
Πληροφορία: έντός καθ' έκαστην.

σπιτάκι σου και στους καλούς σου φίλους. Σκέψου και διάλεξε!

Ο άλλος εξακολουθούσε να μένει βουδός.

— Δεν μάς ενδιαφέρεις έσύ. Έμεις κυνηγούμε τὸ Μάουερ. Αν θελήσης νὰ μάς βοηθήσης, θὰ σὲ προστατέψου-
με.

Ο Πέτε στράφηκε ἀπότομα και εἶπε:

— Νὰ μὲ προστατέψετε; Χά, χά! Όσο σωπαίνα, ἔχω μιὰ ἐλπίδα νὰ γλυτώσω. Αν μιλήσω, εἶμαι χαμένος ἄνθρωπος. Όλοκληρη ἡ ἀστυνομία δὲν μπορεῖ τότε νὰ κάνει τίποτα γιὰ νὰ μὲ γλυτώσῃ!

— Βλακείες! διέκοψε ὁ Κόνραντ. Ξέρεις καλά πὼς μποροῦμε νὰ σὲ προστατέψουμε. Σοῦ τὸ ἐγγυώμαι ἐγώ.

Ο Πέτε τὸν κύταξε στὰ μάτια, κι' ὕστερα ἔσκυφε μπροστὰ κι' ἔφτυσε χάρμω.

—

Ο Βάν Ρος περιμένα τὸν Κόνραντ στὸ γραφεῖο του.

— Τὸν κρατᾶς λοιπόν; ρώτησε, μόλις τὸν εἶδε.

— Καὶ βέβαια!... Μὰ ἐσύ μοῦ φαίνεται ἐκνευρισμένος. Γιατί;

— Ο "Άμπε Γκόλλοβιτς ἔχει πᾶσι τὸν εἰσαγγελέα. Ζητάει ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερη ἡ μὴς Κόλεμαν.

— Ἀστὲ εὐεταί;

Ο Βάν Ρος κουνήσε τὸ κεφάλι του.

— Καθόλου... ἀπάντησε. Ἐφτάσε ἐδῶ καὶ δέκα λεπτὰ.

Ο εἰσαγγελεὺς προσπαθεῖ τώρα νὰ παρατείνῃ τὴν κουνέντα, περιμένοντάς σε νὰ γυρίσεις. Θέλει νὰ δῇ τὴ μὴς Κόλεμαν ὁ Γκόλλοβιτς...

Ο Κόνραντ ἔτρεξε ἀμέσως στὸ γραφεῖο τοῦ εἰσαγγελέως.

Ο Φόρεστ καθότανε πίσω ἀπ' τὸ τραπέζι του, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα πάνω στὸ στυπόχαρτό του. Ο Γκόλλοβιτς, καθισμένος ἀντίκρου του, χαμογελοῦσε μελιτολάκτα.

— Ἐλεγα τώρα ἀκριβῶς πὼς θάθελα νὰ δῶ τὴν μὴς Κόλεμαν, εἶπε ὁ Γκόλλοβιτς, ἐνῶ ὁ Κόνραντ προχωροῦσε μέσα στὸ γραφεῖο.

— Γιατί; ρώτησε ξερὰ ἐκεῖνος.

— Τὴν κρατᾶτε ἐδῶ παράνομα. Εἶμαι δὲ ὁ δικηγόρος της. Αυτό εἶν' ὄλο.

— Χμ, πολὺ ἐνδιαφέρον! ἀπάντησε ξερὰ ὁ Κόνραντ. Τὸ ξέρει ἡ ἴδια πὼς ἔχει τέτοια μεγάλη τύχη;... Ποτὲ δὲν θὰ πίστευα πὼς θὰ καταδεχόσαστε ν' ἀσχοληθῆτε μὲ μιὰ φτωχὴ καὶ ἀνεργὴ φιγκυράντ!

Ο Γκόλλοβιτς γέλασε σαρκαστικά.

— Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ συνδικάτου τῆς κινηματογραφικῆς βιομηχανίας, ὀφείλω ν' ἀσχολούμαι μὲ ὅλα τὰ μέλη του. Ἡ μὴς Κόλεμαν λοιπόν εἶναι μέλος τοῦ συνδικάτου.

— Ἐπρεπε νὰ τὸ σκεφθῶ, εἶπε ὁ Κόνραντ.

Κι' ἔρριξε μιὰ ματιά στὸ Φόρεστ.

— Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ τὴ δῶ, πρόσθεσε μαλακὰ ὁ Γκόλλοβιτς. Τὸ ξέρετε πολὺ καλά.

Σηκώθηκε κι' ἀκούμπησε τὸ χέρι του σ' ἕνα χαρτί ποῦ βρισκόταν ἀπέναντί στὸ τραπέζι.

— Ἐλπίζω νὰ σὰς ἀρεθῇ αὐτὸ ἐδῶ τὸ ἐντάλμα, πρόσθεσε.

Πήγαμε νὰ...

μὴς Κόλεμαν ἂν θέλῃ νὰ δῇ τὸν κ. Γκόλλοβιτς, εἶπε ὁ Φόρεστ στὸν Κόνραντ. Σὲ περιμένουμε.

Ο Κόνραντ βγήκε ἀπ' τὸ γραφεῖο. Σταμάτησε μιὰ στιγμή γιὰ νὰ σκεφθῇ...

Σίγουρα, ἡ Φράνσις θὰ ἤθελε νὰ δῇ τὸν Γκόλλοβιτς.

Μποροῦσε, βέβαια, νὰ τῆς συστήσῃ νὰ προσέξῃ. Μὰ θὰ εἶχε τὴ διάθεση νὰ ἀκούσῃ τὴς προειδοποιήσεις του; Ἦξερε τοὺς κινδύνους ποῦ τὴν ἀπειλοῦσαν;

Ο Κόνραντ ξαναγύρισε στὸ γραφεῖο του κι' εἶπε στὸ Βάν Ρος:

— Θέλω νὰ μοῦ βρῇς ἕξι διάφορες φωτογραφίες, κι' ἀνάμεσα σ' αὐτὲς βάλε κι' ἕνα πορτραῖτο τοῦ Μάουερ.

Ο Βάν Ρος ἔψαξε στὰ ἀρχειὰ καὶ ξαναγύρισε μὲ τὴς ἕξι φωτογραφίες.

— Θάθελα νερθῆς καὶ σύ μαζί μου, τοῦ εἶπε ὁ Κόνραντ. Ὅταν σὲ εἰδοποιήσω, θὰ φέρῃς τὸ Βάνερ μέσα στὸ δωμάτιο τῆς μὴς Κόλεμαν. Συμφωνοῖ;

— Ἀνέβηκαν μὲ τὸ ἀσανσὲρ στὸ δέκατο πάτωμα.

— Μείνε ἐσύ μαζί μὲ τὸ Βάνερ ὥσπου νὰ σὲ καλέσω, εἶπε ὁ Κόνραντ.

Καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὸ δωμάτιο τῆς Φράνσις.

Ο Τζάκσον κι' ὁ Μόρρις βρίσκονταν πάντα στὴς θέσεις τους. Ἡ Μαίητς ἄνοιξε τὴν πόρτα. Φαινότανε νευρισμένη, ἑτοιμὴ νὰ ξεσπάσῃ.

— Σὰς κουράζει; τὴ ρώτησε σιγανὰ ὁ Κόνραντ.

— Ὡ, εἶν' ἀνυπόφορη! Ὁ Κόνραντ μπήκε στὸ δωμάτιο τοῦ Βάνερ. Ἐνοιαδὲ συγκίνησι ποῦ θὰ ξανάδλεπε τὴ Φράνσις, ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ὥρες χωρισμοῦ...

Τὴ βρῆκε νὰ κυττάξῃ ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο. Ἡ νοσοκόμα δγῆκε καὶ τοὺς ἄφισε μό-
νους.

— Ἐλπίζω νὰ εἴσατε καλ-
λίτερα, μὴς Κόλεμαν, εἶπε ὁ Κόνραντ.

Ἐκεῖνη στράφηκε ἀπότομα καὶ πήγε κοντὰ του. Τὰ μά-

τια τῆς πετοῦσαν σπίθες.

— Θέλω νὰ γυρίσω στὸ σπίτι μου! εἶπε μὲ μανία. Δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ με κρατᾶτε ἐδῶ!

Ἦταν ἀκόμα πιο ὁμορφὴ, ἔτσι, ποῦ ὁ θυμὸς ζωήρευε τὴ φυσιογνωμία τῆς.

— Τὸ ξέρω, ἀπάντησε ἡρε-
μα ὁ Κόνραντ. Λυτᾶμαι πο-
λύ, μὴς Κόλεμαν... ἀλλὰ νομί-
ζουμε πὼς θάναί ἐπικινδύνω
γιὰ σὰς, ἂν σὰς ἀφίσουμε νὰ
φυγετε.

— Αυτό εἶναι δουλειὰ δική
μου!

— Ἔτσι λέτε; πρόσθεσε ὁ Κόνραντ χαμογελοῦντας. Θέλε-
τε νὰ καθίσετε μιὰ στιγμὴ;...
Ἄν, ὕστερα ἀπ' ὅσα θὰ σὰς
πῶ, εξακολουθήσετε νὰ θέλετε νὰ
φυγετε, θὰ σὰς ἀφίσω ἐλεύθε-
ρη. Δὲν μπορῶ νὰ σὰς κρατή-
σω ἐδῶ δίχως τὴ θέλησί σας.

Ο θυμὸς τῆς νέας ἔρχιζε
νὰ πέφτῃ, μὰ ἡ ματιά τῆς ἐ-
ξακολουθοῦσε νάχη μιὰ ἔκφρα-
σι δυσπιστίας.

— Δὲν θέλω ν' ἀκούσω τί-
ποτε, δήλωσε. Θέλω νὰ φύγω
ἀμέσως.

— Προσπαθήστε λοιπὸν νὰ
λογικευθῆτε! Ἐμεῖς φροντίζο-
με γιὰ τὴν ἀσφάλειά σας...
Γιατί πιστεύετε πὼς θέλησε νὰ
σὰς σκοτώσῃ ἐκεῖνος ὁ ἄνθρω-
πος; Τὸ σκεφθῆκατε καθόλου;

— Θάτανε... θάτανε τρελ-
λός.

— Ἄ, ἔτσι λέτε;... Καθῆ-
στε μιὰ στιγμὴ. Δὲν θὰ σὰς
ἀπασχολῶσω πολλὴ ὥρα.

Ἡ Φράνσις δίστασε λίγο, κι'
ὕστερα καθῆσε, μὲ τὴς γρα-
φικὲς σφιγμένες πάνω στὰ γό-
νατά τῆς.

— Εἴσατε βέβαιη πὼς δὲν
εἶδατε κανένα, ὅταν πήγατε
στὸ σπίτι τῆς μὴς Ἄρνστ; τὴ
ρώτησε ὁ Κόνραντ, ἐνῶ ἔδγα-
ζε ἀπ' τὴν τσέπη του τὴς ἕξι
φωτογραφίες.

— Σὰς τὸ εἶπα, νομίζω.
Γιατί ξαναγυρίζετε στὸ ἴδιο
θέμα;

— Σὰς παρακαλῶ, κάνετε
ὑπομονή... Μπορεῖτε νὰ κυττά-
ξετε αὐτὲς τὴς φωτογραφίες
καὶ νὰ μοῦ πῆτε ἂν ἀναγνωρί-
σετε κανένα ἀπ' τὰ πρόσωπα
ποῦ παριστάνουν;

Ἡ Φράνσις πήρε ἀπρόθυμα
τὴς φωτογραφίες καὶ τὴς κυτ-
τάξε γρήγορα. Ὅταν ἔφτασε
στὸ πορταῖο τοῦ Μάουερ, ὁ
Κόνραντ τὴν εἶδε ν' ἀνασκιρτᾷ
ἐλαφρὰ... Ἀφίσε ὕστερα νὰ
πέσουν χάμω ὅλες οἱ φωτο-
γραφίες, σὰν νὰ τῆς καίγανε
τὰ δάχτυλα, καὶ βρέθηκε ὀρ-
θια μ' ἕνα πήδημα.

— Φτάνει πιά! φώναξε, ἄ-
σπρη σὰν πανί. Θέλω νὰ γυ-
ρίσω ἀμέσως στὸ σπίτι μου!

Τώρα ἦταν βέβαιος πιά ὁ
Κόνραντ πὼς ἡ νέα γυναίκα
εἶχε δῶ τὸ Μάουερ, στὴ βίλ-
λα «Εὐτυχία»!

Τῆς ἔδειξε πάλι τὴ φωτο-
γραφία του καὶ τὴ ρώτησε:

— Ξέρετε ποῖος εἶν' αὐτός;
Ἐκεῖνη δὲν τὴν κυττάξε κα-
θόλου.

— Δὲν ξέρω κανένα ἀπ' αὐ-
τοὺς τὸν ἄνθρωπος, δήλωσε
ξερὰ.

— Ἐχετε ἀκούσει ποτὲ γιὰ
τὸ Τζέκ Μάουερ;

— Βέβαια. Εἶν' ἕνας γκάν-
γκστερ... εἶπε ἡ Φράνσις, γυ-
ρίζοντας ἀλλοῦ τὸ κεφάλι τῆς.

— Πρέπει νὰ σὰς μιλήσω
γιὰ τὸ Μάουερ, ἐπέμεινε ὁ
Κόνραντ κυττάζοντας τὴν φω-
τογραφία ποῦ κρατοῦσε. Εἶναι
ἕνα πρόσωπο ἐκπληκτικό. Κα-
τὰ τὴ γνώμη μου, εἶναι, αὐ-
τὴ τὴ στιγμὴ, ὁ ἰσχυρότερος
ἄνθρωπος τῆς Ἀμερικής.

— Στὰ 15 χρόνια του, ἔγινε
σαμποτάζ κατὰ τοῦ Τζέκ Μα-
ρίτι. Πρὶν κλείσῃ τὰ 16, εἶχε
ἤδη συλληφθῇ τρεῖς φορές γιὰ
φόνου, πάντα ὁμως τὰ καταφε-
ρνε ὥστε νὰ μὴ μὲνῃ ζωντανὸς
κανεὶς αὐτοῦ τῆς μαρτύς.

— Ὅταν ἔφτασε στὸ τέρμα
τῆς ἡ βασιλεία τοῦ Μαρίτι,
ὁ Μάουερ πήγε μὲ τὸν Ἄλ
Καπόνε. Σὲ 10 χρόνια, εἶχε
τριάντα φόνους στὴ συνειδη-
σί του. Ὅταν φυλακίστηκε ὁ
Καπόνε, αὐτὸς συνεργάστηκε
μὲ τὸ Λέπκε. Λίγο ἀργότερα,
ἔγινε ἕνας ἀπ' τοὺς κυριωτέ-
ρους διευθύνοντες τοῦ Συνδι-
κάτου τοῦ Ἐγκλήματος.

— Θάχετε ἀκούσει, ἀσφαλῶς,
γ' αὐτὸ τὸ Συνδικάτο. Εἶναι
μιὰ τρομερὴ ὁργάνωσι, ποῦ ἔ-
χει διακλαδώσεις τῆς σ'
ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικής.
Ο Μάουερ βρίσκεται ἐπικε-
φαλὴς τοῦ τομέως τῆς Καλι-
φορνίας. Ἡ βασιλεία του αὐ-
τὴ διαρκεῖ 10 χρόνια τώρα, ἔ-
χει δὲ ἕνα σωρὸ «κατορθώμα-
τα» στὸ ἐνεργητικό του. Οἱ ἄλ-
λες συμμορίες τὸν τρέμουνε,
πολλὲς μάλιστα τοῦ πληρώνουν
ἕνα φόρο ὑποτελείας.

— Ἀσχολεῖται ἐπίσης μὲ τὴν
τοκογλυφία, σὲ μεγάλη ἔκτα-
σι. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὴς ἐπικερ-
δέστερες «ἐπιχειρήσεις» του.
Γιὰ κάθε 5 δολάρια ποῦ δα-
νεῖζει, ἀπαιτεῖ νὰ πάρῃ πίσω
6 σὲ μιὰ βδομάδα. Σὲ 40 μέ-
ρες, ὁ τόκος φτάνει τὰ 120
τοὶς 100.

— Ἄν δὲ ὁ ὀφειλὴς δὲν
πληρώσῃ ἐγκαιρῶς, τὸν ἐπι-
σκέπτονται δύο ἄνθρωποι τοῦ
Μάουερ καὶ τὸν χτυποῦν ἄ-
γρια μ' ἕνα μολυβοσώληνα, τυ-
λιγμένο σ' ἐφημερίδα. Ἄν δὲν
μπορῇ καὶ πάλι νὰ πληρώσῃ,
ὕστερ ἀπ' αὐτὸ τὸ πρῶτο μά-
θημα τρώει μιὰ σφαῖρα στὴν
πλάτη.

Ο Κόνραντ σταμάτησε λί-
γο καὶ κυττάξε τὴ Φράνσις.
Μὰ ἐκεῖνη τοῦ γύριζε τὴν πλά-
τη κι' ἔσπρινε ματιές ἔξω ἀπ'
τὸ παράθυρο.

— Ἐπίσης ὁ Μάουερ ἀσχο-
λεῖται μὲ τὰ ἱπποδρομικά
στοιχήματα. Ἐχει στὴν κατο-
χή του ἕνα τηλεγραφικὸ δί-
κτυο πληροφοριῶν, κι' ἔτσι οἱ
μεσίτες στοιχημάτων ἀναγκά-
ζονται νὰ τοῦ πληρώνουν ἕνα
στρογγυλὸ ποσὸν κάθε βδομά-
δα... Ἐχει ἀκόμα βάλει στὸ
χέρι ὅλα τὰ χαρτοπαίγνια τοῦ
Λας Βέγκας. Ἀπ' αὐτὰ μονά-
χα, κερδίζει 55 χιλιάδες δολ-
λάρια τὸ μῆνα.

— Ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια, ἔ-
γινε τόσο δυνατός, ὥστε μπο-
ρεσε νὰ ἐπιβληθῇ στὸ Χόλλυ-
γουντ καὶ στὴν κινηματογρα-
φικὴ βιομηχανία. Οἱ περισσό-
τερες μεγάλες βεντέτες τὸν ἀ-
κριβοπληρώνουνε γιὰ νὰ ἐξα-
σφαλίσουν τὴν «προστασία»
του.

Ἡ Φράνσις στράφηκε ἀπό-
τομα.

— Γιατί μοῦ τὰ λέτε αὐτά;
διαμαρτυρήθηκε. Δὲν μ' ἐνδια-
φέρουνε καθόλου. Βαρῆκα
πιά!

Μὰ ὁ Κόνραντ συνέχισε, σὰν
νὰ μὴ τὴν εἶχε ἀκούσει:

— Ἄπ' τὴν ἀρχὴ τῆς βασι-
λείας τοῦ Μάουερ, ἔχουνε γί-
νει πάνω ἀπὸ 300 δολοφονίες
στὴν περιφέρειά μας. Δὲν ἔ-
χομε πτυχῇ, παρὰ μόνο δέ-
κα καταδίκες. Καὶ στὴς δέκα
δὲ περιπτώσεις ἀνακαλύψαμε
πὼς οἱ δραστές «δουλεύαν»
γιὰ τὸ Μάουερ!

— Ξέρουμε ὅτι κι' ὁ ἴδιος ὁ
Μάουερ σκότωσε ἄλλοτε 33
ἄνθρωπους. Ἀπὸ τότε ὁμως
ποῦ ἔγινε ἀφεντικό, βάζει ἄλ-
λους νὰ ἐκτελέσουνε τὰ θύμα-
τά του, κι' αὐτὸς μὲνει σ' ἀ-
πόστασι. Δὲν μπορεῖσαι ποτὲ
νὰ τοῦ φορτώσουμε στὴν πλά-

τη μιὰ κατηγορία γιὰ φόνου.

— Ὡς ὅσο, στὴς 9 αὐτοῦ τοῦ
μηνός, ἔκαμε ἕνα σφάλμα! Γιὰ
πρῶτη φορά, ἐδῶ καὶ 15 χρό-
νια, ἀνακατεύτηκε ὁ ἴδιος σὲ
μιὰ δολοφονία.

— Σκότωσε μὲ τὰ χέρια του τὴ
Τζούν Ἄρνστ, γιατί ἦτανε φι-
λενάδα του καὶ τὸν ἀπατούσε
μὲ ἄλλους.

— Δὲν ἔχομε ὥς τώρα καμμιά
πραγματικὴ ἀποδείξι τῆς ἐνο-
χῆς του... Μὰ θ' ἀρκοῦσε ν'
ἀποδείξουμε πὼς βρισκόταν ἐ-
κεί τὴν ὥρα τοῦ ἐγκλήματος,
γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε τὴν κατα-
δίκη του καὶ ν' ἀπαλλάξουμε
τὴν Καλιφόρνια ἀπ' τὸ χειρό-
τερο γκάνγκστερ ποῦ ἔγινε ὡς
σημέρα!

Ἐσκυψε μπροστὰ καὶ τέν-
τωσε τὸ δάχτυλό του πρὸς τὴ
Φράνσις.

— Εἶμαι βέβαιος, πρόσθε-
σε, πὼς εἴσεῖς τὸν εἶδατε στὴ
βίλλα «Εὐτυχία». Σὰς ζητᾷ
νὰ κάμει τὸ καθήκον σας, δι-
νοντάς μας τὴν κατάθεσί σας!

Ἡ Φράνσις τραβήχτηκε ἕνα
βῆμα πίσω. Τὸ πρόσωπό τῆς
ἦταν ἄσπρη σὰν πανί.

— Δὲν τὸν εἶδα! ἀπάντησε.
Σὰς τὸ εἶπα!... Δὲν πρόκει-
ται νὰ σὰς δώσω καμμιά κα-
τάθεσι!

— Εἶναι ἡ τελευταία σας
λέξι;

— Ναί. Καὶ τώρα, ἀφίστε
με νὰ γυρίσω σπῖτι μου!

— Πολὺ καλά, δὲν μπορῶ νὰ
σὰς ἐμποδίσω. Σὰς εἶπα ποῖος
ἦταν ὁ Μάουερ... Ξέρει πὼς
μιὰ λέξι σας μπορεῖ νὰ κατα-
στρέψῃ μιὰ «αὐτοκρατορία»
στρέψῃ μιὰ ἀποδίδει πολλὰ ἑκα-
τομύρια δολλάρια τὸ χρόνο.
Πιστεύετε ἀληθινὰ πὼς θὰ

Καταλείψετε τὴν
NIVEA
γ' ὅλο τὸ πρόσωπο

Στὸ μέτωπο μασάζ
σύμφωνο μὲ τὸ
θέλη

Κάμειτε μασάζ
στὰ μάγουλα
πρὸς τὰ αὐτὰ

Θέλετε νὰ ἔχετε ὠραῖο
δέρμα; Περιποιηθῆτε το
μὲ KREMA NIVEA
Τακτικὴ περιποίησις τοῦ
δέρματος κάνει τὴς ὡ-
ραῖες γυναῖκες ὠραῖο-
τερες.

Τὸ μασάζ μὲ NIVEA δι-
ατρεῖ τὴν ἐλαστικότη-
τα τοῦ δέρματος μὲχρι
γῆρας καὶ τὸ κάνει
μαλακὸ καὶ βελουδένιο.
Ρωτήστε γι' αὐτὸ τὸν
ἄνδρα ποῦ σὰς ἀγαπᾷ

**NIVEA
CREME**

Μόνον ἡ NIVEA περιέχει EUCERIN
ποῦ ἔχει ἀνάγκη τὸ δέρμα καθ-
μερινὸς γιὰ νὰ εἶναι ὠραῖο.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

δεχθῇ νὰ διατρέξῃ ἕνα τέτοιο
κίνδυνον...

— Δυὸ ἀπ' τοὺς ἄνθρώπους
τοῦ προσπαθήσαν ἤδη νὰ σὰς
ἐκκάνουν.

— Εἴσατε ἀπίστευτα τυχερή,
ποῦ τοὺς ξεφύγατε! Ἄν ὁ-
μως δὲν δεχθῆτε τὴν προστα-
σία μας, τὴν ἐρχομένην φορὰ
θὰ τὰ καταφέρουνε καλλίτερα!

— Δὲν σὰς πιστεύω. Προ-
σταθεῖτε νὰ μὲ φοβίσετε!...
Δὲν εἶδα τίποτα, σὰς λέω...
Καὶ θέλω νὰ γυρίσω σπῖτι
μου!

Ο Κόνραντ συγκρατοῦσε μὲ
δυσκολία τὴν κακοκεφία του.

— Σὰς ἱκετεύω καὶ πάλι νὰ
σκεφθῆτε, μὴς Κόλεμαν, εἶπε.
Μποροῦμε νὰ σὰς προστατέ-
ψουμε. Δὲν θάχετε τότε κανέ-
να φέδο... Φοβάσθε τὸ Μάου-
ερ;

— Πέστε μου, γιατί ἀρνείσθε
νὰ μείνετε ἐδῶ μερικὲς μέρες;
— Δὲν θέλω νὰ μείνω... καὶ
δὲν μοῦ χρειάζεται ἡ προστα-
σία σας! φώναξε ἡ Φράνσις
μὲ θυμὸ. Θέλετε νὰ με φοβί-
σετε, γιὰ νὰ μ' ἀναγκάσετε νὰ
καταθέσω... μὰ δὲν θὰ τὸ πετύ-
χετε!

Ο Κόνραντ πήγε ὡς τὴν
πόρτα καὶ εἶπε στὴ βοηθό του:

— Μαίητς, μπορεῖτε νὰ εἰ-
δοποιήσετε τὸν εἰσαγγελέα καὶ
νὰ τοῦ πῆτε πὼς μπορεῖ ν' ἀ-
νεβῇ ὁ Γκόλλοβιτς;

— Ἐκεῖνη τὸν κυττάξε, ἀνῆ-
συχ.

— Ο Γκόλλοβιτς;... Δὲν πι-
στεύω νά...

— Κάμετε αὐτὸ ποῦ σὰς εἶ-
πα! τὴ διέκοψε ὁ Κόνραντ.
Στράφηκε ὕστερα καὶ πάλι
στὴ Φράνσις.

— Σὰς ζητᾷ ἕνας δικηγό-
ρος. Ἐχει ἕνα ἐντάλμα, ποῦ
τὸν ἐξουσιοδοτεῖ νὰ σὰς πά-
ρῃ μαζὶ του. Δὲν μποροῦμε νὰ
σὰς κρατήσουμε ἐδῶ. Ἄν ὁμως
ἀρνηθῆτε νὰ τὸν ἀκολουθήσετε,
δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ σὰς ὑ-
ποκρεώσῃ. Διαλέξετε σεις ὁ,τι
προτιμᾶτε.

Ἡ Φράνσις τὸν κύταξε ἐ-
πιθετικά.

— Θὰ πάω μαζί του! δή-
λωσε.

Ο Κόνραντ τὴν πλησίασε.

— Ἀκούστε με, ξεροκεφαλή!
Γιατί φαντάζεσθε πὼς ἀσχο-
λήθηκε νὰ τὸν ἀκολουθήσετε,
δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ σὰς ὑ-
ποκρεώσῃ. Καταλάβετε τὰ-
ρα;

— Ἰσως μοῦ τὸν στέλνει ἡ
Μπούντυ, ἡ φίλη μου!... Δὲν
πιστεύω λέξι ἀπ' ὅλ' αὐτὰ ποῦ
μοῦ λέτε γιὰ νὰ μὲ κρατήσετε
ἐδῶ.

Τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη, χτύπησαν
τὴν μισανοιχτὴ πόρτα. Ἡ
Μαίητς πέρασε μέσα τὸ κεφά-
λι τῆς καὶ ἀνγγέλλει:

— Ο κ. Γκόλλοβιτς.

Ο δικηγόρος μπήκε στὸ δω-
μάτιο, μὲ τὸ χαμογελο στὰ
χείλη.

— Ἡ μὴς Κόλεμαν; ρώτησε.

— Ἡ Φράνσις τὸν κυττάξε στὰ
μάτια.

— Ναί, ἐγώ εἶμαι, ἀπάν-
τησε.

— Ἀντιπροσωπεύω τὸ συν-
δικάτο τῆς κινηματογραφικῆς
βιομηχανίας. Ο γραμματεὺς
τοῦ μὲ καλέσε, γιὰ νὰ μοῦ πῇ
πὼς βρισκόσαστε ἐδῶ. Ο εἰ-
σαγγελεὺς μὲ βεβαίωσε πὼς
δὲν ἔχει κανένα λόγὸ νὰ σὰς
κρατήσῃ περισσότερο. Θέλετε
νορθῆτε μαζί μου;

Ἡ Φράνσις δίσταξε. Ἐνοίω-
θε κάποια ἀόριστη δυσπιστία

«ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΥΓΕΙΑΣ»

Πλουσιώτατο σε όλα μόλις κυκλοφόρησε το ΤΕΤΑΡΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

«ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΚΡΕΑΤΟΦΑΓΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΙ» του 'Αμερικανού δρος Τζ. Κλέμεντς.

«ΟΓΚΟΙ. Η φυσική τους θεραπεία. Το δισκίο του 'Αμερικανού Ιατρού Τίλνερ εκ των πρωτοπόρων της Φυσιοθεραπείας.

ΦΥΜΑΤΙΩΣΙΣ — ΑΣΘΜΑ. Η περιφημη συνταγή του Ιατρού Κόφφιν που εθερμώθηκε από τη φυματίωση.

«ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ ΔΙΑΙΟΗΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ». Μία εξαιρετική ενδιαφέροντος επιστολή του βοηθηθέντος με Διαιτολογικά — Σαπεντόλοζυ 'Επτόπου Συνεργατικών Λεμεσίου Κύπρου Ε. 'Αγκαστινιώτη.

«Ασθμα και Διαιτολογικά» — «Δυσκοιλιότητα και Διαιτολογικά» — «Τα Διαιτολογικά θαυματουργούν στα αμερικανικά σχολεία». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

«Πώς να φέρω τον σπασμωδικό μου γάμο». Της 'Αμερικανίδος διδασκαλίσσης Μ. Φρέντσερ.

γι' αυτόν τον άνθρωπο...

— «Όχι, δεν θέλω ναρθώ μαζί σας, δηλώνω επιτέλους. Εύχριστώ πολύ. Θα γυρίσω στο σπίτι μου.

Ο Γκόλλοβιτς γέλασε σαρκαστικά.

— «Μά φυσικά! Είπε. Έγώ σας πρότεινα απλώς να σας συνοδεύω ως εκεί.

Ο Κόνραντ πήγε ως την πόρτα κι έκαμε νόημα στη Μπίτς.

— Πέστε στο Βάν να φέρη το Βάινερ, της ψιθύρισε.

Ξαναγύρισε ύστερα μέσα στο δωμάτιο, τη στιγμή που ρωτούσε η Φράνσις:

— Μπορώ να φύγω τώρα άμεσα;

— Καί βέβαια, έσπευσε ν' απαντήσει ο Γκόλλοβιτς.

— Μιά στιγμή! επένεθε ο Κόνραντ. Έφθονο βρίσκεσθε εδώ, κύριε Γκόλλοβιτς, μπορείτε ίσως ν' ασχοληθίτε και με κάποιο άλλο πελάτη μας...

— Έλατε μέσα, Βάινερ!

Ο Βάν Ρος άνοιξε διάπλατα την πόρτα κι έσπευσε μέσα τον Πέτε. Βλέποντας τον Γκόλλοβιτς, ο Πέτε τραβήχτηκε απότομα πίσω, σαν να χέσε αντίκρυσε φίδι.

Ο δικηγόρος είχε άπασχοληθή αποκλειστικά με τη Φράνσις και δεν είχε σκεφθί καθόλου ως τότε τον Πέτε. Βλέποντας τον λοιπόν να εμφανίζεται έτσι ξαφνικά, τάχασε, χλώμιασε και προχώρησε ύστερα προς το μέρος του, σφίγγοντας τις γροθιές του.

— Μην με ζυγώνετε! φώναξε ο Πέτε, και τραβήχτηκε πίσω.

Ο Γκόλλοβιτς κατάλαβε πως είχε προδοθή και προσπάθησε να χαμογελάσει προστατευτικά. Μά η φυσιογνωμία της Φράνσις είχε πάρει μία έκφραση φρίκης...

— Δεν βέλετε να πάρετε και το Βάινερ, μαζί με τη μίς Κόλεμαν; ρώτησε ήσυχα ο Κόνραντ. Δεν ξέρω αν θα θελήσει να σας ακολουθήσει. Μπορείτε όμως πάντως να τον ρωτήσετε...

Τα μάτια του Γκόλλοβιτς άστραφταν από μανία. Στράφηκε στη Φράνσις και της είπε:

— Έλατε, μίς Κόλεμαν. Πάω να βρώ ένα ταξί.

— Μην πάτε μαζί του! ούρλιασε ο Πέτε. Μείνετε εδώ!

— Τρελλάθηκε, αυτός! πρόφερε ο Γκόλλοβιτς. Τί τον έπιασε;

— Όχι, δεν έρχομαι μαζί σας, δηλώνω ή Φράνσις. Θα μείνω εδώ.

— Έχω την έντύπωσι, μίς Κόλεμαν, ότι δεν καλοξέρετε τί θέλετε! παρατήρησε ο Γκόλλοβιτς. Θα μ' ακολουθήσετε, ή όχι;

Η άπειλή της ματιάς του την πάγωσε. Σωριάστηκε σ' ένα ντιβάνι, κλαίγοντας, με το κεφάλι της κρυμμένο ανάμεσα στα χέρια της.

— Σας ικετεύω, πέστε του, να φύγη! τραύλιζε.

Ο Γκόλλοβιτς έριξε μία άγρια ματιά στον Πέτε και βγήκε άργα απ' το δωμάτιο.

— Τζάνετ! φώναξε ο Κόνραντ.

Στεκότανε στο μικρό χώλλ, περιμένοντας απάντησι. Η γυναίκα του δεν βρισκότανε στο ισόγειο. Άναρωτήθηκε μήπως είχε βγί έξω.

Εδώ και τρείς μέρες, εί-

χαν χειροτερέψει οι σχέσεις τους. Δεν τούλεγε πιά που πηγαίνει, κι αυτός δεν τη ρωτούσε.

— Εσύ είσαι; άκούστηκε ή φωνή της Τζάνετ απ' το πρώτο πάτωμα.

Εκπληκτος που την εύρισκε εκεί, ο Κόνραντ ανέθηκε τη σκάλα κι άνοιξε την πόρτα της κρεβατοκάμαρας. Η Τζάνετ καθότανε μπροστά στην τουαλέτα της, μισόγυμνη, και φορούσε τις κάλτσες της.

— Πολύ νωρίς γυρίσεις, του είπε αδιάφορα, δίχως να σηκώσει το κεφάλι της. Ούτε εξήμισυ δεν είν' ακόμα!

Ο Κόνραντ έκλεισε την πόρτα και προχώρησε προς το παράθυρο. Δεν τον ευχαριστούσε πιά, σαν άλλοτε, να τη βλέπει έτσι προκλητικά μισόγυμνη.

— Πρέπει να λείψω μερικές μέρες, Τζάνετ, απάντησε. Θα φύγω τώρα άμεσα.

— Ελπίζω να μη ζητήσης να με πάρης μαζί σου... Μπορούμε να μάθουμε πού πας;

— Μερικές μέρες; Τί σημαίνει αυτό; Μία βδομάδα;... δέκα μέρες; Το αίμα ανέθηκε στο πρόσωπό της, στη σκέψι πως θα μπορούσε να επωφεληθί απ' την ευκαιρία για να φέρη στο σπίτι της το Λούις!

— Έχω να φροντίσω για δυο σπουδαίους μάρτυρες, της εξήγησε ο Κόνραντ. Πρέπει να τους εξασφαλίσω, ως την ημέρα της δίκης. Ο εισαγγελέας μου άναθεσε ν' ασχοληθώ προσωπικά μ' αυτούς.

Η νέα γυναίκα βεβαιώθηκε πως ή ραφή της κάθε κάλτσας της βρισκότανε στη θέση της, κι ύστερα σηκώθηκε και είπε:

— Μπιά! Από πότε κάνεις τη γκουδερνάντα στους μάρτυρες;

— Μά αυτοί οι δυο είναι πολύ σπουδαίοι! Ούτε και την Τρίτη. Λυπάμαι που θα σ' αφήσω, Τζάνετ, μά δεν μπορεί να γίνη άλλοις.

Η Τζάνετ πήγε να πάρη μία ρόμπα της απ' τη ντουλάπα.

— Έν τάξει, απάντησε αδιάφορα. Φύγε λοιπόν, αφού έτσι πρέπει. Μήπως πρόκειται άλλωστε ν' αλλάξη ή κατάσταση για μένα; Έτσι κι έτσι δεν σε βλέπω ποτέ... Πού θα πας, αν επιτρέπεται;

— Θα σου άφισω τη διεύθυνσι, είπε ο Κόνραντ βγάζοντας το καρνέ του. Είναι κοντά στο Μπάρτσερ Γούντ... Το νου σου όμως, Τζάνετ! Κανείς άλλος από σένα δεν πρέπει να ξέρη πού βρίσκομαι! Κατάλαβε;

— Ποιός να τ'ό μάρη; είπε αγέρωχα η Τζάνετ, ενώ φορούσε τη ρόμπα της. Ξέρεις καλά πως δεν βλέπω κανένα. Μένω διαρκώς φυλακισμένη σ' αυτό το ρημάδι!

— Μην λες άνοησίες! Ο Κόνραντ άφισε το χαρτί με τη διεύθυνσι μέσα σ' ένα συρτάρι του κομμώ. Ύστερα είπε, προσπαθώντας ν' αναβάλη κάπως την αναπόφευκτη σκηνή μεταξύ τους:

— Θα πάω μερικά πράγματα, σε μία βαλίτσα...

— Και ποιοί είν' αυτοί οι πολυτιμοί μάρτυρες, πού θα πάρης στην προστασία σου; Κάποια γυναίκα, στοιχηματίζω!

— Δεν έχει σημασία για ποιούς πρόκειται, δέκοψε ο

Η παιδίατρος κ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΛΤΣΟΥΝΙΔΟΥ — ΚΑΡΑΝΤΗΝΟΥ, θα παρέχη πρόθυμα τις Ιατρικές συμβουλές της στις άναγνωστές μας πού θα επιθυμούν να έχουν τη γνώμη της επί ζητημάτων της ειδικότητός της. Μπορούν ν' άπευθύνουν την επιστολή τους στα γραφεία του 'Εθναυρού», 68ος Δραγατσάνιου 4, Πλατεία Κλαυθμώνος, 'Αθήναι.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΡΙΕΤΗΣ ΡΙΖΙΚΗΣ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ Γενική Διοικήτική υπό της Γαλλίδος κ. ΔΡΙΕΤ ΚΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΚΑΙ ΦΕΙΔΙΟΥ 2

ΔΕΝ ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΜΕΝ ΑΠΛΩΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕΝ ότι μόνον τ' άγνα προϊόντα «ΦΕΝΤΕΛΕ» ΚΡΕΑΤΟΣΟΥΠΑ — ΚΟΤΤΟΣΟΥΠΑ ΕΓΓΥΩΝΤΑΙ υγεία — νοστιμιά — φθηνεία

«ΦΕΝΤΕΛΕ» ΚΟΤΤΟΣΟΥΠΑ με σήμα την κόττα * «ΦΕΝΤΕΛΕ» ΚΟΤΤΟΣΟΥΠΑ με σήμα την κόττα * «ΦΕΝΤΕΛΕ» ΚΡΕΑΤΟΣΟΥΠΑ με σήμα το μοσχάρι *

Πωλούνται στα έδωδιμωπωλεία * Σε κάθε φανητό για νοστιμιά Σε κάθε σπίτι με δύσκολο γούστο. Σε κάθε οικογένεια πού έχει παιδί. «ΦΕΝΤΕΛΕ» Φύλαξ 'Αγγελος των παιδιών 'Αντίρρ. Κτεν 10. Τηλ. 22707

ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΚΡΕΜΑ "Boots" ΜΠΟΥΤΣ 'Ασούγκριτη-Περιζήτητη 6' όπον τον Κόσμο

ΜΕΝΤΙΟΥΜ Δάφνη Βραβείον τηλεπαθείας μακράς άποστάσεως, της 'Εταιρείας Ψυχικών 'Ερευνών, 'Οδός Κυψέλης 34Β. Άδρα επίσκεψέως 9—1 και 4—6½. Τηλ. 812-278.

ΔΗΜ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΔΕΚΕΤΑΙ 5—7 ΣΕΚΕΡΗ 8 και Γαρία ΚΑΝΑΡΗ — ΤΗΛΕΦ. 612-008 ΑΘΗΝΑΙ

Κόνραντ ενώ άρχισε να έτοιμάη βιαστικά τη βαλίτσα του. Πρέπει να σου άφισω λίγα λεφτά...

Άκούμπησε μερικά χαρτονομίσματα πάνω στο τζάκι.

— Πιστεύω να σου φτάσουνε μέχρι την Τρίτη, πρόσθεσε.

Στο μεταξύ, η Τζάνετ έθαψε τα χείλια της και σκεπτόταν συγχρόνως πως θάταν πολύ επικίνδυνο να φέρη στο σπίτι της το Λούις. Μπορεί να την παίρνανε μυρωδιά οι γείτονες...

Μά θα μπορούσε να πάη αυτή στο δικό του σπίτι. Τα έρωτικά του χάδια την είχαν τρελλάνει, και πέθαινε απ' τον πόθο να τη ξανασφιδή στην άγκαλιά του...

— Πρέπει να φύγω τώρα... είπε ο Κόνραντ, κλεινώντας τη βαλίτσα του. Δεν λες στη Μπίτ να μείνι μερικές μέρες εδώ; Δεν μ' άρεσει να σ' άφισω έτσι δολομόναχη!

Η Τζάνετ χαμογέλασε αινιγματικά.

— Με συγκινούν οι τύψεις σου, αγαπητέ μου, απάντησε. Μά εσύ μ' άφίνεις μονάχη δεκαπέντε ώρες την ημέρα. Δεν πρόκειται να πάθω τίποτα με μερικές ώρες παραπάνω.

— Για το Θεό, Τζάνετ, μη ξαναρχίσης τη γκρίνια σου! Ξέρεις καλά πως είμαι άναγκασμένος να εργάζομαι το βράδυ ως άργα!

— Βέβαια, θάναί μιά εύχρηστη άλλαγή για σένα να μείνι κάμποσες μέρες στο Μπάρτσερ Γούντ, στο προσκέφαλο μιάς όμορφης γυναίκας.

Ο Κόνραντ κούττασε τη Τζάνετ με βαθειά αποκαρδίωσι.

— Καλά, καλά, είπε νευρικά. 'Ορεβούαρ, Τζάνετ.

— Στο καλό!

Θέμισε μονάχη τέσσερες μέρες και τρείς νύχτες! Δεν θ' άφινε να κοθί τέτοια ευκαιρία.

Διέσχισε τρέχοντας το δωμάτιο, κατέθηκε γρήγορα τη σκάλα κι ώρμησε προς το τηλέφωνο. Ένώ έπαιρνε τον αριθμό της Λέσχης Παραδείσης, ή καρδιά της χτυπούσε τρελά...

— Τον κύριο Σέγκελ, παρακαλώ, είπε στο μικρόφωνο.

— Περιμένετε στο άκουστικό.

Σε λίγο, άκούστηκε ή φωνή του Σέγκελ, ξερή και σαν θυμωμένη:

— Ποιός είναι στο τηλέφωνο;

— Εσύ, Λούις; Είμαι ή Τζάνετ.

— 'Α, καλημέρα! Τί θέλεις; Ο άδιάφορος τόνος του χτύπησε τη Τζάνετ σαν μαχαίρι.

— Δεν φαίνεσαι πολύ ένθουσιασμένος που άκούεις τη φωνή μου, του παραπονήθηκε.

— Έχω δουλειά, αυτή την ώρα. Τί σου συμβαίνει;

— Ο άντρας μου έφυγε για δυο τρείς μέρες. Είμαι μονάχη. Σκέφθηκα πως θα σ' ένδιεφερε, αυτό.

Ο Σέγκελ έμεινε άμίλητος πολλήν ώρα, σαν να σκεπτότανε... Στο τέλος, είπε απότομα, με την ίδια ξερή φωνή:

— Ο κεύ! Έλα λοιπόν εδώ.

— Καλλίτερα θάτανε να μ' ή πολυβλέπουνε στη Λέσχη. Δεν μπορώ ναρθώ καλλίτερα στο σπίτι σου.

— Ναρθής στη Λέσχη, επέμεινε νευρικά ο Σέγκελ. Θα σε δω κατά τις 9. Έχω δουλειά

νωρίτερα. 'Ορεβούαρ λοιπόν. Κι' έκλεισε το τηλέφωνο.

Η Τζάνετ άφισε στη θέση του τ' άκουστικό, με άργες κινήσεις. Αυτός ο Σέγκελ της φερνότανε σαν κτήνος. Μά δεν την ένοιαζε. Ένα μόνο πράγμα ποδούσε: Να την πάρη πάλι στην άγκαλιά του και να τη μεταχειρισθί σαν γυναίκα του δρόμου!

— Ήταν κάτι πού δεν της είχα ξανασυμβή ποτέ άλλοτε. Διψούσε να τ'ό ξαναδοκιμάση...

Ο Σέγκελ διευθύνθηκε προς το γραφείο του, συλλογισμένος.

Εδώ και τρείς μέρες, περίμενε να του άναγγείλη ο Μάκ Κάν πως είχε έκδοθι ένταλμα συλλήψεως εναντίον του. Μη έχοντας δε καμιά είδησι εκ μέρους του, έκνευριζόταν ακόμα περισσότερο κι' έχανε το κεφάλι του.

Έξ' άλλου, ήταν έξω φρενών γιατί είχε αναλάβει την υπόθεσι ο Γκόλλοβιτς, χωρίς να πετύχη τίποτε.

Ο εισαγγελέας είχε στα χέρια του τη Φράνσις Κόλεμαν και το Βάινερ. Δεν θα διατάζανε να μιλήσουν, οι δυο τους. Και τότε...

— Αν ήταν έλεύθερος να κάνει ό,τι νόμιζε, ο Σέγκελ θάχε φύγει κι' όλας για τη Νέα 'Υόρκη. Μά ο Γκόλλοβιτς του είχε πη να μην κοινηθί καθόλου.

«Δεν υπάρχει λόγος άκόμη να χάνουμε την ψυχραιμία μας — είχε προσθέσει. Μας σκεπάει ο Μάκ Κάν».

Μόλις ο Σέγκελ άνοιξε την πόρτα του γραφείου του, σταμάτησε στο κατώφλι, βλέποντας το Γκόλλοβιτς καθισμένο στη δική του θέση.

— Τι κάνεις εδώ; τον ρώτησε.

— Περιμένω, απάντησε εκείνος.

Οι τρείς μέρες πού είχαν περάσει, είχαν άφισει βαθειά σημάδια πάνω του. Το πρόσωπό του ήταν μαρμαμένο και τα μάτια του κομμένα. Είχε καταλάβει μέχρι ποιού σημείου κινδύνευε ή όργάνωσι...

Δεν θα κατάφερνε να βρή καμιά διέξοδο, με τα δικηγορικά τερτίπια του. Δεν ήτο πηρε, παρά ένα μέσον για να μη μιλήσουν ή Κόλεμαν κι' ο Βάινερ: να τους κλείση κάποιος στο στόμα για πάντα!

Ο Γκόλλοβιτς είχε καταλάβει — πολύ άργα — πως δεν έπρεπε να βασίζεται στο Σέγκελ. Είχε πάρει λοιπόν άναγκαστικά μιά άπόφασι, πού πλήγωνε την αξιοπρέπειά του και κλονίζε τη θέση του: Είχε άποταθί δηλαδή στο Συνδικάτο, είχε άναγκαστεί πως δεν ήταν ικανός ν' αντιμετώπιση μονάχος την κατάστασι κι' είχε ζητήσει βοήθεια.

— 'Α, περιμένεις; είπε σαρκαστικά ο Σέγκελ, παίρνοντας θέση σε μιά πολυθρόνα. Σαν τί δηλαδή;

Ο Γκόλλοβιτς έριξε μιά ματιά στο ρολόι του χεριού του.

— Περιμένω το Φερράρι. Θα φτάση από στιγμή σε στιγμή.

— Ποιόν Φερράρι;

— Δεν τον ξέρεις; Το Βίτο Φερράρι.

Ο Σέγκελ άνασκήρτησε. Τα δάχτυλά του σφίξανε νευρικά τα χέρια της πολυθρόνας. Λίγα χέρια της πολυθρόνας. Λίγα χέρια της πολυθρόνας. Λίγα χέρια της πολυθρόνας.

— Το Βίτο Φερράρι; Θάρθω εδώ;

— Ναί.

— Τι να κάνη; Ο Βίτο Φερράρι ήταν ο έπίσημος δήμιος του Συνδικάτου. Κυκλοφορούσαν φήμες άπιστευτες για τη σκληρότητά του, τ' άμείλικτα κι' αίματηρά εγκλήματά του. Είχε γίνει θρυλικό πρόσωπο, σε ώρισμένα κοινωνικά στρώματα.

Ο Σέγκελ κούττασε με φρίκη το Γκόλλοβιτς.

— Είσαι τρελλός! του είπε. Καθόλου! Αυτός μονάχα μπορεί να μ' άξαστοίση. Δε θα τον καλούσα ναρθώ, αν ήσουν έσύ ικανός να κανονίσης τα πράγματα.

— 'Ανασκήρτησε τότε και στράφηκε προς το μέρος της.

— Έμπρός! φώναξε ο Γκόλλοβιτς.

Η πόρτα άνοιξε και σφήνηκε ο Ντάτς. Φαινότανε άσπασίμενος.

— Σας ζητάει κάποιος, έξω, είπε στο Γκόλλοβιτς. Λέει πως τον περιμένετε.

— Έκείνος χλώμιασε λίγο πιδού κι' απάντησε:

— Ναί, ναί. Φέρτε τον μέσα. Μολονότι είχε άκούσει συχνά τ' όνομα του Φερράρι, στην έγκληματική καριέρα του, δεν τον είχε γνωρίσει ποτέ, προσωπικά, ούτε είχε δει καν τη φωτογραφία του. Τον φανταζότανε δυνατό σαν βωδι, άγριο κι' άπότομο. Όταν τον είδε λοιπόν να μπαίνει στο δωμάτιο, έμεινε κατάπληκτος.

Ο Φερράρι είχε άνάστημα 1.50 μονάχα. Ήταν σχεδόν νανός, και πολύ αδύνατος, πετσι και κόκκαλο. Θάλεγε κανείς πως το μούρο κοστούμι του ήταν κρεμασμένο πάνω σε μιά σιδερένια κρεμάστρα...

Ο Σέγκελ πρόσθεσε άμέσως το παραένο περιπόνημά του: Γλυστρώσε στο παρκέ, σαν να μην άγγιζαν χώμα τα πόδια του.

Το τριγωνικό πρόσωπό του συντελούσε επίσης στο να παίρνη μιά όψη φαντάσματος. Είχε μέτωπο φαρδύ, στενό και τετράγωνο πηγούνι, μύτη χοντρή και γαμψή και χείλια λεπτά, σχεδόν άνωμαλτα.

Το κιτρινωπό δέρμα του ήταν τόσο τεντωμένο πάνω στα κόκκαλα του κρανίου και του προσώπου του, ώστε φαινόταν σαν νεκροκεφαλή.

Άφισε σε μιά καρέκλα το καπέλλο του κι' έγκαταστάθηκε σε μιά πολυθρόνα.

— Πρόκειται για μιά γυναίκα κι' έναν άντρα. Έτσι...

Είπε. Είχε μιά περίεργη βραχνή φωνή, πού πάγωσε το Σέγκελ ως τα κόκκαλα.

Ο Γκόλλοβιτς έκρινε πως ήταν καλύτερο να συνέλθη...

— Είμαι πολύ ευχαριστημένος πού ήρθατε, είπε. Ευτυχώς πού σας έστειλε ο Μπίγκ Τζος...

— Πού είναι; δέκοψε ο Φερράρι.

Ο Γκόλλοβιτς μπερδεύτηκε κι' έριξε μιά ίκετευτική ματιά στο Σέγκελ.

— Ένοείτε αυτούς πού πρόκειται ν' αναλάβετε; είπε εκείνος, με φωνή λίγο τρεμουλιαστή.

— Μά βέβαια! απάντησε μ' άσυμπονοσία ο Φερράρι. Δεν ξέρете πού βρίσκονται;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ! Η συνέχεια

ΖΗΤΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Γιώργος Χαράλαμπος (20 χρόνων), Κάτω Ζώδια, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Βάσος Νικολάου, Α-ξιοθέας 9, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' εξωτερικού, ηλικίας κάτω των 20 χρόνων.

Ο Τάκης Ζεννίδης, Φιλωνος 4, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Ο Λάκης Παρνερίδης (18 χρόνων), ο Νάκης Συμεωνίδης (17 χρόνων), και ο Μιχαήλ Γεωργίου (17 χρόνων), Παραλιμνί, Αμμόχωστος, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με νέες της Ελλάδας και της Αιγύπτου.

Ο Χαράλαμπος Χαράλαμπος (17 χρόνων), Κοραή 3, Βαρύσια, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες της Ελλάδας.

Ο Ανδρέας Χαράλαμπος, Πιστομάς Κάμπου, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Η Λούλα και η Λένια 'Ιωάννου (19 χρόνων), 'Αρσινόης 30Α, Λεμεσός, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο και κατά προτίμηση της Ελλάδας.

Η Μαρούλα Χρήστου (22 χρόνων) και η Έλε Γενεθίου (26 χρόνων), Τεύκρου 19, Αμμόχωστος, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό το γάμο.

Ο Δημήτριος Ρ. Μίτας, Ρ.Ο.Β. 638, Νicosia, Cyprus, ηλικίας 21 χρόνων, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Ο Ανδρέας 'Αναστασιάδης, Παλαιόμυλος Μαραθόσσης, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Παναγιώτης Ροδόσος (30 χρόνων), Αυτοκράτειρας Θεοδώρας 11, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες της Ελλάδας. Παρακαλούνται εκείνες που θα του γράψουν να εσωκλείσουν στο γράμμα και μία φωτογραφία τους.

Ο Νίκος Χατζηαντώνης (17 χρόνων), ο Κώστας Φάρκωνας (18 χρόνων), ο 'Αναστάσιος Καραϊσκάκης (17 χρόνων), ο Γεώργιος Κασουριδάκης (17 χρόνων), και ο Ντίνος Ξενοφάντης (19 χρόνων), Παραλιμνί, Αμμόχωστος, Κύπρος, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλον τον κόσμο.

Ο 'Αριστος Μιχαηλίδης και Νεοκλής Νεοκλέους, Ταχ. Κιβώτιον 543, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Χαράλαμπος 'Ελλές, ο Παναγιώτης Κουτσουπής, ο Γιαννάκης Σταυρινός, ο Κώστας Μιχαήλ, ο Δημήτριος Νικολάου, και ο Δημήτριος Πολυκάρπου, 'Ελληνική Μεταλλευτική 'Εταιρεία, Βασιλικό Λάρνακας, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες

ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό το γάμο.

Ο George Parachristou, ο Jean Stogiannis και ο Aggelios Assaniotis C/o Moorabool Railway Station, Via Geelong, Vic. Australia, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο 17-22 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Gregoire Skianis (27 χρόνων), Rue de la Station 12, Thieu Hainaut, Belgique, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες μέχρι 25 χρόνων, απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό το γάμο, παρακαλεί δε όσες του γράψουν να εσωκλείσουν στο γράμμα και μία φωτογραφία τους.

Ο James Wilson, 129 grattan St. Carlton Victoria, Australia και ο Jean Giannacopoulos, 97 Blyth St. Brunswick N. 11, Victoria, Australia, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες κάθε ηλικίας και τάξεως με σκοπό το γάμο.

Ο Manolis Demitros, Rue Zaid Zabihoul 86, Alexandria, Egypte, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο Apostolos Anagnostopoulos, 105, Lot 47, Lake View Parade Primbea, N.S.W. Australia, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες 18-25 χρόνων με σκοπό το γάμο.

Ο Bob George και ο George Delvechilo U.S.N.S. General Maurice Rose C/o Fleet Post Office New York, N.Y. U.S.A., ζητούν αλληλογραφία με νέες της Ελλάδας στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο Gregory Gergardis, T.S.S. Leonidas C/o M.J. Goulandris Baithe House 27, Leadenhall St. London E.C. 3, England, και ο Alexandre Madouros, S/S Nona Maro C/o Clandris, U.S.A. Inc. 17 Battery Place, New York 11, N.Y. U.S.A., ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες.

Ο Spiridon Pandellis 28 χρόνων και ιδιοκτήτης εμπορικού καταστήματος, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες κάτω των 25 χρόνων, καλές οικοκυρές, κατά προτίμηση μελαχροίνες, μετρίου αναστήματος και όμορφες, με σκοπό το γάμο. Παρακαλεί όσες του γράψουν να εσωκλείσουν στο γράμμα και μία φωτογραφία τους. Η διεύθυνσή του είναι: 4 Strathearn Ave. Wallongong, N.S.W. Australia.

Ο Dimitrios Anthrakopoulos (26 χρόνων) Cantine St. Marie, Rue Albert-Elisabeth No 82, Rerones, Hainaut, Belgique, ζητεί αλληλογραφία με νέες κάτω των 25 χρόνων, με σκοπό το γάμο.

Τρεις φίλοι, ο Christ Nicosia (27 χρόνων), ο Bill Parnopoulos (28 χρόνων) και ο Makis Vassiliou (27 χρόνων) Post Office, Kaban, N.Q., Australia, ζητούν αλληλογραφία με φτωχές Έλληνίδες, με σκοπό το γάμο.

Ο Jean Bounakis (ναυτικός 28 χρόνων), S/S K. Hadjipateras, C/o John K. Hadjipateras, 9 Camomile Street, London E.C. 3, England, ζητεί αλληλογραφία με μία νέα με σκοπό το γάμο. 'Οποια του γράφη παρακαλείται να του στείλει και μία πρόσφατη φωτογραφία της.

Δύο νεαροί 'Ελληνες ο Athanassios Zafitou και ο Paschalis Ananidis, 4 Wristles Road, Droumoune Sydney, N.S.W., Australia, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα 17-19 χρόνων.

Ο Dimosthenis Kapnissis, M/V Nonna Maro, C/o Chandris, U.S.A. Inc. 17 Battery Place, New York 4 N.Y. U.S.A. 86-κμ, ηλικίας 20 χρόνων, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες. Τρεις ναυτικοί, ο George Dellin (25 χρόνων), ο Anagrios Sirigos (22 χρόνων) και ο Steve Manou (24 χρόνων), S/S Capt. Vannolis, C/o Syro Shipping Co Ltd, 9 Warrimool Street, London E.C. 2, England, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες από την Ελλάδα, με σκοπό το γάμο.

Ο Andreas Nicolaidis B.P. No 2, Dunga, Congo Belge ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες από την Ελλάδα και την Κύπρο, ηλικίας 18-18 χρόνων. 'Οσες του γράψουν παρακαλούνται να του στείλουν και μία φωτογραφία τους.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο. Ο Πέτρος Χριστοφορίδης (30 χρόνων), Γρατίνης 1, Κομοτηνή, Γκρέσε, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' εξωτερικού, με φση με νέες του εξωτερικού, με σκοπό το γάμο. Ο Θεόδωρος Κανελλόπουλος, Χανιά, Κρήτη, νομικός Τμήμα, Α' 'Αστυνομίας, Τμήμα, Χανιά, Κρήτη, ζητεί αλληλογραφία με νέες της Κύπρου. Ο 'Ιωάννης Τσομπάνογλου, Παλαιά 'Αστυνομία, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέους και νέες της 'Αμερικής.

Ο Τάκης Βαλεντίου, Πατρίων 97, Αθήναι, Γκρέσε, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μορφωμένες νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο Δημόσθενης 'Ευαγγελάτος και ο 'Αναστάσιος Καραφώτης, 'Υπολιμεναρχείον Κάστρου, Λήμνος, Γκρέσε, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες της Κύπρου. Ο Μιμης Μανίκας (27 χρόνων), Κάτω Λεωκωσία, Βόλος, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, με σκοπό το γάμο.

Ο 'Ορέστης και ο Βασ. Παπαδόπουλος, Πρασκάκη 1, Θεσσαλονίκη, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο 'Ιωάννης 'Αθανασίου (28 χρόνων), Τυράμους 36, Αθήναι 9, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο Δημήτριος Κωνσταντάτος, Τσακαροσίον Σάμης, Κεφαλληνία, Γκρέσε, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο και κατά προτίμηση της Κύπρου.

Ο Τάκης Βελισσαρίου (18 χρόνων), 'Ακροπόλεως 92, Καλλιθέα, Αθήναι, Γκρέσε, ο Γεώργιος Κουτσάφτης, Καστανιάς 1, Βέρροια, Μακεδονία, Γκρέσε και τα τρία αδέρφια, Γεώργιος (28 χρόνων), Θεμιστοκλής (23 χρόνων) και Νικόλαος Γεροδμήος (21 χρόνων), Αγκυλίας 74, Νέος Κόσμος, Αθήναι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο.

Ο Μιχαήλ Ψαρρός (24 χρόνων), Ταύρου 15, Ν. Σφαγείας, Αθήναι, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο 'Ιωάννης Δ. Μήτσιος

(21 χρόνων), Νησίτσα Φιλιππιάδος, 'Αρτα, 'Ηπειρος, Γκρέσε, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο 'Εμμανουήλ Λεβεντάκης, ο 'Αδαμάντιος 'Ανεστάκης και ο Μιχαήλ Στρογγυλάκης, Βαρυπέτρας Κυθωνίας, Χανιά, Κρήτη, Γκρέσε, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσουν με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 17-20 χρόνων.

Ο Ηλίας Παυλόπουλος, Poste Restante, Κεντρικών, Αθήναι, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο 'Ιωάννης Κατσαρόδης (29 χρόνων), Μάρνη 48, Αθήναι, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, με σκοπό το γάμο. Ο 'Αλέξανδρος Σερραφειδής (21 χρόνων), ο Γεώργιος Παπαδόπουλος (19 χρόνων) και ο Χρήστος Σαυθόπουλος (20 χρόνων) Βενιζέλου 25, Σάουθ, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο.

Ο Μιχαήλ Καταχανάκης, Καφενεών 'Η παραλία, Ζάκυνθος, Γκρέσε, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες του εξωτερικού, και κατά προτίμηση της Αυστραλίας, ηλικίας 18-25 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Ο 'Επαμεινώνδας Καντζός, ο Ιωάννης 'Αντωνιάδης και ο Γεώργιος Κυπριός, 15η Κλινική, Ν.Σ. 'Ασπληνί, Αθήναι, Γκρέσε, ο Γεώργιος (22 χρόνων), ο Νικόλαος (20 χρόνων), ο Θεόδωρος (19 χρόνων) και ο Δημήτριος Δανέλλης (18 χρόνων), Κυρηνείας 10, Ακαδημία Πλάτωνος, Αθήναι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο.

Τα δύο ξαδέλφια Γεώργιος (19 χρόνων) και Τάκης 'Αντωνάκος (19 χρόνων), Λακωνίας 102, Πειραιεύς, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο Νικόλαος Ζαφειράκος (34 χρόνων), Τιμολέοντος Φιλήμονος 10, 'Αμπελόκηποι, Αθήναι, Γκρέσε, και ο Κ. Γιαννάκος και ο Π. (27 χρόνων), Poste Restante, Κεντρικών, Αθήναι, Γκρέσε, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες του εξωτερικού. Ο 'Αλκίης (18 χρόνων) και ο Κώστας Γεωργίου (17 χρόνων), Γυμνάσιον 'Αρρέων, Ρεθύμνον, Κρήτη, Γκρέσε, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Νικόλαος Δραγώνας, 'Αναπαύσεως 30, Πειραιεύς, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 18-22 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Παρακαλεί εκείνες που θα του γράψουν να εσωκλείσουν στο γράμμα και μία φωτογραφία τους. Ο Νικόλαος Νικόλαος (20 χρόνων), Σκαμνιάς Γυθείου, Λακωνία, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο. Ο Σπυρίδων Καλλιάνης, 'Αβείας 6, Καλάμαι, Γκρέσε, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα.

Ο Τόλης 'Ακρανίδης (20 χρόνων), Κατεπών 'Αγρυ 20θ, Θεσσαλονίκη, Γκρέσε, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο Νικόλαος Μπαλάσκας, Ν.Σ. 'Ασπληνί, 8η Κλινική, Αθήναι, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο. Ο Ζαχαρίας Δράσος, χωρίον Ραμνή, Ζάκυνθος, Γκρέσε, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλον τον κόσμο και κατά προτίμηση της Κύπρου. Ο 'Ιωάννης Κουπρίανος, Κερασσίδης 2, Νέα 'Ιωνία, Αθήναι, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Οι δύο φίλοι Γεώργιος 'Αρισττείδης και ο Χορμυδίου 11, Αθήναι, Γκρέσε, και 'Ιωάννης Γκιώνης, Τέρμα Παλάτι, 'Ακτιμών, Αθήναι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με κομψές της Κύπρου και της 'Αμερικής. Ο Γ. Κικιδόπουλος (22 χρόνων), Ναυαρίνου Ο.Τ. 21, αρίθ. 19, Τυτζίφες, Νέον Φαλόν, Αθήναι, Γκρέσε, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέες απ' όλον τον κόσμο.

Ο 'Αναστάσιος Ροζάνης (20 χρόνων), Λεσβείας, Βοιωτία, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες του εξωτερικού και κατά προτίμηση της Κύπρου.

Ο 'Ευάγγελος Κωνσταντουλάκης (22 χρόνων), Σταλό Κυθωνίας, Χανιά, Κρήτη, Γκρέσε, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο Γεώργιος Καλφάλης (25 χρόνων), Μαργαρίτες Ρεθύμνου, Κρήτη, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' εξωτερικού. Ο 'Αντώνιος Κυριακούλακος (24 χρόνων) και ο Μόσχος Δράσος (25 χρόνων), Σανατόριον 'Ακροστατοχωρίου, Κλινική Δ11, Θεσσαλονίκη, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Σπυρίδων Σφακιάνας, Ποτόκιον 'Ιστιαίας, Εύβοια, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 15-18 χρόνων. Ο Γεώργιος (22 χρόνων), ο 'Ιωάννης (20 χρόνων) και ο Νικόλαος (19 χρόνων) και ο Νικόλαος Δεληγιώργης (17 χρόνων), Μαραθωνομάχων 27, Αθήναι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο. Ο 'Ανδρέας Ρόκος, Καραϊματσώτης, Αθήναι, Γκρέσε, σκάκι 29, Θεσσαλονίκη, Γκρέσε, ο Δημήτριος Γεωργίου, Θεσσαλονίκη, Γκρέσε, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Ο Νικόλαος Σταματελόπουλος (24 χρόνων), 'Αγίου Νικολάου και Καραϊσκάκη 95, Πάτραι, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με μορφωμένες νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο Γεώργιος Γεωργιάδης (17 χρόνων), Παλαιά Σαυθία, Χανιά, Κρήτη, Γκρέσε, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο 'Αρισττείδης Μίτσης, Κύπρου 16, Αιγάλεω, Αθήναι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Ο Αιμίλιος 'Αρχιτεκτονίδης (18 χρόνων), Βρυούλων 9, Κομοτηνή, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο Κωνσταντίνος Μιχαήλ (23 χρόνων), Σκαρμαγκά 22, Περιστέρι, Αθήναι, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο. Ο 'Ευάγγελος Παπαδημητρίου (28 χρόνων), Θέρων 24, Ελευσίς, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο. Ο 'Ιωάννης Κυριακού (30 χρόνων), 'Ιεράς 10, Ελευσίς, Γκρέσε, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες του εξωτερικού, με σκοπό το γάμο.

Ο 'Αδαμάντιος και ο Σπυρίδων Διαμαντίτης, 'Ερμού 46, Αθήναι, Γκρέσε, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες του εξωτερικού, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Ο 'Ιωάννης Νικολάου (24 χρόνων), Ρήγα Φεραίου 48, 'Αμφιάλη, Πειραιεύς, Γκρέσε, ζητεί αλληλογραφία με νέες και νέες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

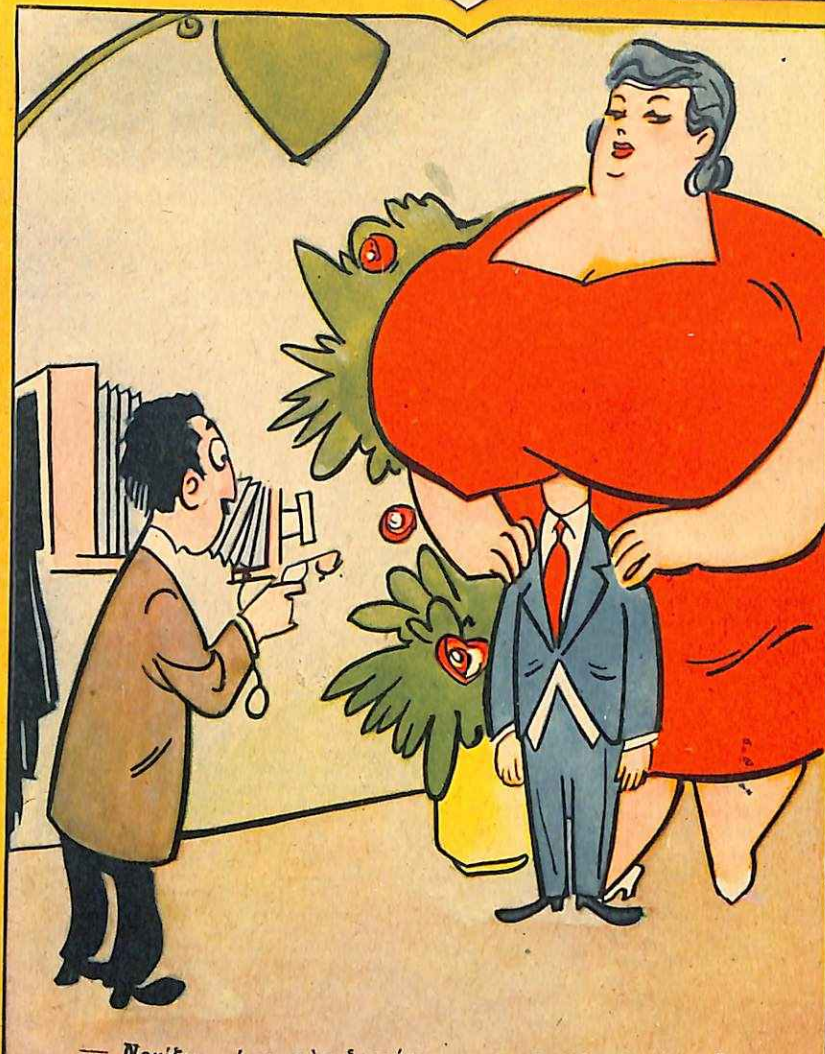
Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου, 'Ακρίτα 25, Καλάμαι, Γκρέσε, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο.

Οι δύο φίλοι 'Αγγελος 'Αναστάσιου και Λάκης Φραγκοπούλου

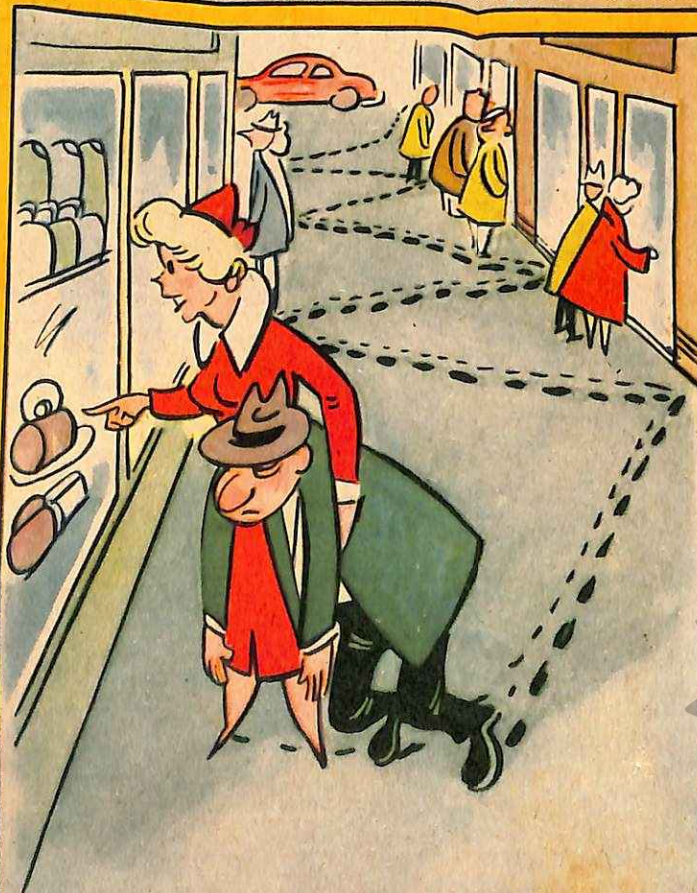

— Νομίζω, κύριε, πως η στάσις αὐτὴ σᾶς ἀδικεῖ κάπως!...

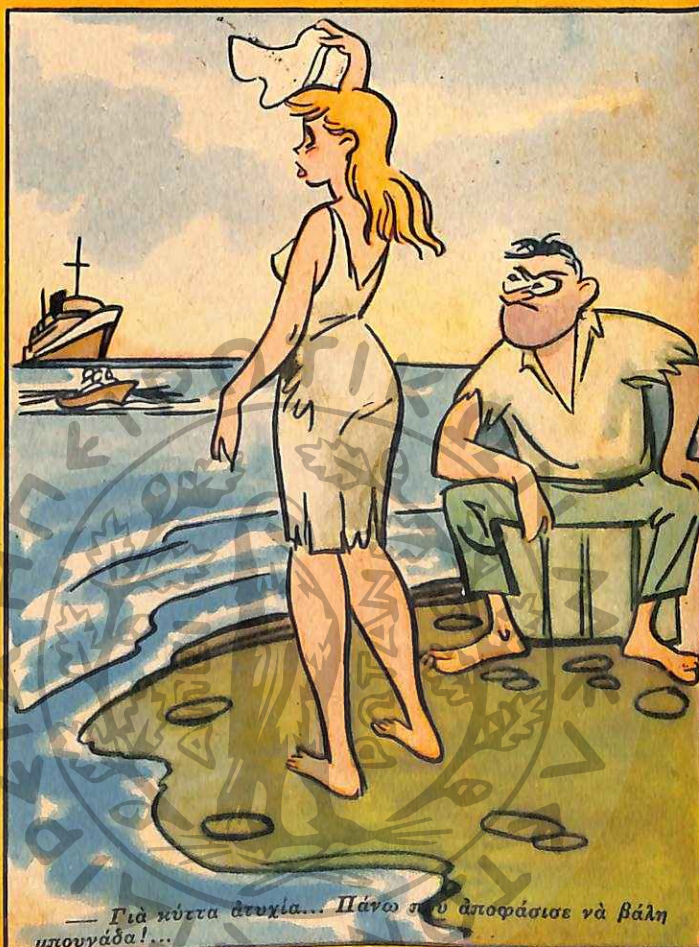

ΣΤΟ ΤΣΙΡΚΟ

— Μὴν ἀνησυχῆτε, κύριε διευθυντά...
"Ἦρθαμε μόνο γιὰ μιὰ μικρὴ αὐξήσει!...

— Γιὰ κύτταξε Γιώργο κι' αὐτὴ τὴ τσαντού-
λα... Δὲν εἶνε ὄνειρο;

— Γιὰ κύττα ἀτυχία... Πάνω στὸ ἀποφάσισε νὰ βάλῃ
μπουγάδα!...